

Original English copyright – ©2010 General Conference of Seventh-day Adventists®.

Used by permission.

© 2024 – „Viață și Sănătate” Kiadó, Pantelimon, România

Minden jog fenntartva.

A kiadvány eredeti címe: *My Bible Says*

A magyar kiadás koordinátora: **Szász Ernő**

Fordította: **Csala Beáta**

Szerkesztő: **Papp Andrea**

Korrektúra: **Fürjné Simon Edina**

Tördelés: **Szőcs Erzsébet**

Borítóterv: **Liliana Dincă**

A bibliaszövegeket a Károlyi Gáspár bibliafordításból idéztük.

A Viață și Sănătate Kiadó könyvei saját könyvesboltláncában is kaphatóak vagy megrendelhetők.

www.solascriptura.ro/librarii

A rendelésekért keresse fel:

Editura Viață și Sănătate

Telefon: 021 323 00 20, 0740 10 10 34

Fax: 021 323 00 40

comenzi@viatasisanatate.ro

www.viatasisanatate.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Serdülők / Jennifer Dietrich szerkesztő. – Pantelimon: Viață și sănătate, 2024

ISBN 978-606-087-615-1

I. Dietrich, Jennifer (ed.)

Tartalom

1. Kihallgatják és elítélik Jézust 4

2. Király a kereszten 8

3. Elvégeztetett 12

4. Jézus feltámadt! 16

5. A Szentlélek ajándéka 20

6. Pál megtérése 24

7. Evangélium a pogányoknak 28

8. Pál és Barnabás..... 32

9. Kutatva az Írásokat 36

10. Levelek a gyülekezeteknek 40

11. Feje tetejére állítva..... 44

12. Pál letartóztatása 48

13. Kormányzók és királyok előtt..... 52

Kihallgatják és elítélik Jézust

Aranyszöveg – Ézsaiás 53:3

„Utált és az emberektől elhagyott volt,
fájdalmak férfia és betegség ismerője!

Mint aki elől orcánkat elrejtjük,
utált volt; és nem gondoltunk vele.”

VASÁRNAP

Annás főpap előtt (Jn 18:19-24)

ELMÚLT éjféli. Miután a Gecsemáné-kertben elfogták, Jézust mint egy bűnözőt megkötözve az összesereglett tömeg gyűrűjében gyorsan Jeruzsálembe, Annás, a volt főpap palotájához kísérték, aki a hivatalban lévő papi család feje volt.

Mivel bármely halálos ítélet végrehajtásához a rómaiak jóváhagyása kellett, a vallási vezetőknek olyan bűnnel kellett megvádolniuk Jézust, ami a rómaiak szerint is halálbüntetést érdemel. Ezért úgy döntöttek, a római kormányzat elleni lázítás lesz ez.

Annás a munkájáról kezdte vallatni Jézust. Abban bízott, hogy majd valami olyasmit felel, ami bizonyítja, hogy titkos társaságot alapított. Jézus azonban rögtön felismerte, miben mesterkedik Annás. Mit válaszolt neki? Jn 18:19-20 ■

Micsoda ellentétben van ez a vallási vezetők módszereivel, akik azonnal, még az éj leple alatt titkos eljárást folytattak le Jézus ellen! Nem Krisztus cselekedett titokban, hanem ők! Mit mondott ezután Jézus? 21. v. ■

Annás ezután már nem mert semmit mondani. Attól tartott, Jézus felfed valamit, amit ő titokban szeretne tartani. Ezen felháborodva az egyik tiszt arcul ütötte Jézust. Ő pedig nem vágott vissza, hanem nyugodtan válaszolt a tisztnek. 22-23. v. ■

Jézus gyűlölte a bűnt. Jelleme annyira tiszta volt, hogy már attól is hatalmas szomorúság árasztotta el szívét, hogy ezeknek az embereknek a közelében tartózkodott, akik úgy viselkedtek, mint Sátán. Tudta, hogy isteni hatalmával egy pillanat alatt térdre kényszeríthetné az egész gonosz tömeget, és rákényszeríthetné őket, hogy megvallják: Ő Isten Fia.

Mégsem tette. Úgy döntött, emberi lény lesz, mint mi. Emberként viseli el az összes szenvedést, hogy bemutatssa nekünk: az Istenben való hit és bizalom bármilyen helyzetben tisztán megőriz.

Alkalmazás: *Nekünk soha nem kell olyan nehéz kísértésekkel szembesülnünk, mint Jézusnak kellett. Nem kerülünk olyan helyzetbe, hogy saját magunk megmentése érdekében isteni erőnk használata kísért meg bennünket. Jézus a világmindenség Istenébe vetett hite és bizalma segítségével sikeresen legyőzte ezt a kísértést.*

Szeretnél te is ilyen sikeres lenni a kísértések legyőzésében? Az lehetsz, ha úgy döntesz, folyamatosan Istenre hagyatkozol, ahogy Jézus tette.

HÉTFŐ

Kajafás előtt (Mt 26:57-66)

AVALLÁSI vezetők nagyon igyekeztek még aznap folytatni a bűnvádi eljárást Jézus ellen, és halálra ítélni Őt. Különben a húsvét ünnepe miatt egy egész héttel el kellett volna halasztaniuk terveiket. Adigra a tömeg Jézus iránti gyűlölete lelohadna, és elveszítenék az esélyt, hogy megszabaduljanak tőle. Ezért sietve Kajafás elé hurcolták Jézust, hogy ő is kivallassa.

Mit

mond

jánuár 4.
1. C év

a Biblia?

Kajafás gyűlölte Jézust. Mégis, amikor látta, milyen nyugodtan és méltóságteljesen áll ott, a túlfűtött izgalomtól zajongó, acsarkodó tömeg gyűrűjében, megfogalmazódott benne a gondolat, hogy ez az ember valóban Isten! Ám gyorsan elhessegette ezt, és gúnyosan csodatételt követelt Jézustól.

A vallási vezetők semmilyen bizonyítékot nem tudtak felhozni Jézus ellen, ezért becsstelen embereket fizettek le, hogy hazudjanak tetteiről és szavairól. Egymás után sorolták hazug vádjaikat, de a hamis tanúk vallomásai teljesen eltértek egymástól. Hogyan reagált Jézus erre? **Mt 26:62-63; Ézs 53:7** □

A kivizsgálás sehová sem vezetett, de Kajafás mindenre elszánt volt. Már csupán egyetlen dolgot tehetett: rá kell vennie Jézust, hogy önmagát ítélje el. Mit kérdezett Jézustól és Ő mit felelt neki? **Mt 26:63-64** □

Kajafás megborzongott a rettegéstől, amint arra gondolt, hogy Krisztus lesz a bíró, ő pedig az elítélt. Ettől nagyon megrémült, mert sok sötét titok volt az életében, amiről azt remélte, soha nem kerül napvilágra. Kajafás rettenetesen mérges lett. Szadduceusként nem is hitt a feltámadásban. Milyen őrijító, hogy ez a fogoly egyáltalán aggodalmat kelthetett benne! Ezért gyorsan elhessegette a gondolatot. Mit tett nagy dühében ezután? **65-66. v.**

Isten megtiltotta, hogy a főpap a köntösét megszagassza, de az emberek hoztak egy törvényt, mely szerint megteheti, ha valaki istenkáromlást szól. Módosíthatja-e azonban egy emberi rendelkezés Isten törvényét?

A Sanhedrin egyetértett abban, hogy Jézusnak meg kell halnia, de törvényesen éjnek idején senkit sem ítéltettek el. Ezért Jézust egy közeli fogdába vitték, hogy ott várakozzon napkeltéig.

Alkalmazás: Jézus vallatása közben Kajafás legalább kétszer erős késztetést érzett, hogy a fogoly jellemét látva elismerje: téved, és Jézusnak van igaza. Mihez kezdett ezekkel a késztetésekkel? Neked mit kell tenned, ha a Szentlélek meggyőz valamiről?

KEDD

Péter megtagadja Jézust (Mt 26:67-75)

JÉZUST elítélték, és napkeltéig egy fogdában tartották. Senki sem volt, aki védelmére kelt volna. A leggonoszabb emberek bántak úgy vele, mint egy bűnözővel. Hallották, amint Isten Fiának nevezte magát, és most kigúnyolták, csúfot üztek szavaiból. **Mt 26:67** □

Azonban valami más is történt, ami még jobban fájt Jézusnak. Péter és János követték Őt a tárgyalóterembe. János, amennyire csak tudott, Jézus közelében maradt, de Péter nem akarta, hogy bárki megtudja, ismeri Jézust.

Az udvarban, a tűznél melegedők csoportjához csatlakozott, és igyekezett hozzájuk hasonlóan cselekedni. Valaki mégis észrevette, milyen szomorú Péter. Mit mondott a szolgálólány, és mit felelt rá Péter? **69-70. v.** □

Péter ezután a tréfálkozó tömeghez próbált csatlakozni, és ő is viccelődött. Valaki azonban rövidesen ismét rámutatott. **71-72. v.** □

Nagyjából egy óra múlva ismét ez történt. Mindenki tudta, hogy Jézus tanítványai nem beszélnek csúnyán. Péter ezért átkozódni és esküdözni kezdett. **73-74. v.** □

Abban a pillanatban Jézus és Péter tekintete találkozott. Péter rádöbrent, hogy Jézus végig tudta, mi történik. Jézus azonban nem haragudott. Ellenkezőleg: szomorú volt, amiért tanítványa elbukott a kísértésben. Péternek most eszébe jutott Jézus

figyelmeztetése, amit néhány órával azelőtt mondott neki, és hogy ő akkor mennyire biztos volt benne, hogy soha meg nem tagadja Jézust. **Mk 14:29-31** □ Emlékezett rá, milyen szerető, türelmes és kedves volt vele mindig, és nagyon szégyellte magát, amiért az imént ennyire rosszul bánt Mesterével.

Megtört szívvel, futva hagyta el az épületet. Meg sem állt a Gecsemáné-kertig. A bánattól és a szégyentől letaglózva csak meghalni kívánt. **Mt 26:75** □

Alkalmazás: Miért tagadta meg Péter Jézust? Mert elaludt, amikor Jézus figyelmeztette, hogy legyen éber és imádkozzon. Mi történik velünk, ha nem szentelünk rendszeresen időt a Biblia tanulmányozására és az imádkozásra?

SZERDA

Júdás – 1.

MIELŐTT folytatnánk Jézus elítélésének történetét, álljunk meg egy kicsit és tanulmányozzuk Júdás történetét. Ha Júdás meghalt volna utolsó jeruzsálemi útja előtt, akkor most csodálatos tanítványként emlékeznénk rá. Fontos tanulságokat vonhatunk le abból, hogyan vált Jézus ellenségévé és árulójává.

Júdás szinte szolgálatának megkezdésétől kezdve követte Jézust. Végighallgatta csodálatos beszédeit. Végignézte lenyűgöző csodatételeit, a betegek gyógyítását, a vakok szemének felnyitását, a démonok kiűzését és a holtak feltámasztását.

Júdás azonban pénzre és az emberek megbecsülésére vágyott. Csodálta Jézust és azt remélte, gazdaggá és elismertté válik általa, hogy az Ő tanítványa.

Jézus ismerte Júdás valódi jellemét, mégsem fordult el tőle, és nem küldte el őt. Szerette és elfogadta tizenkét tanítványa egyikének. Valójában még evangelizálni is elküldte Júdást, ahogy a többi tizenegyet, csodatévő és démonűző erővel is felruházva. Mt 10:1-4

Jézus nagyon türelmes volt vele. Megpróbálta rávenni, hogy felismerje, meg kell változnia. Bár Jézusnak és a tanítványoknak nem volt sok pénzük, azt a keveset mindig megosztották a szegényekkel. Mivel Júdás volt felelős a pénzéért, sok lehetősége adódott az önzetlenséget megtanulni.

Annak ellenére, hogy nap mint nap Jézussal volt, Júdás továbbra is nagyon szerette a pénzt. Még fizetséget is kiutalt magának, ha valamit tett Jézusért! Milyen szomorú! Annak ellenére, hogy csodatévő erőt kapott, Júdás nem engedte, hogy Jézus csodat tegyen az ő szívének megváltoztatására. Jn 12:4-6

Alkalmazás: Az, hogy a tizenkét tanítvány egyike volt, nem volt elegendő Júdás önző és büszke jellemének megváltozásához. Engednie kellett volna Jézusnak, hogy megváltoztassa. Elegendő rossz szokásaid megváltoztatásához, ha gyülekezetbe jársz és keresztények között vagy? Mitől változhatsz meg? Jn 15:4-5

CSÜTÖRTÖK

Júdás – 2. (Mt 27:3-10)

BÁR Jézussal járt, Júdás nem engedte, hogy az Úr megváltoztassa. Büszke volt és úgy hitte, okosabb a többi tanítványnál. Azt remélte, övé lesz a legfontosabb tisztség Jézus királyságában. Jézus azonban nem úgy cselekedett, ahogy azt Júdás elvárta volna, nem tett meg mindent, hogy földi királlyá legyen.

Jézus ezenkívül folyton olyan elcsüggesztő dolgokról beszélt, mint a követőire váró ítéletek és üldözések. Hamar kiderült, hogy Júdás nem kap magas tisztséget Jézustól, és már abban is kételkedni kezdett, hogy valóban Ő-e a Messiás. Kétségeit aztán terjeszteni kezdte a tanítványok között, amivel összezavarta őket.

Jézus tudta, mi történik Júdás lelkében Jn 6:70-71, mégsem küldte el. Szerette Júdást és azt akarta, hogy megmeneküljön. Egészen a végsőkéig szeretettel kérlete, hogy bánja meg helytelen hozzáállását. Még azután is, hogy Júdás beleegyezett elárulásába, Jézus megmosta a lábát a többi tanítványéval együtt. Szomorú, hogy Júdás ezt az utolsó, bűnbánatra szólító hívást is elutasította. Milyen csalódott volt Jézus! (Jn 13:21-30)

Júdás teljesen biztos volt benne, hogy Jézus kiszabadítja magát a csöcselék kezéből a Gecsemáné-kertben. Csodálkozott, amikor Jézus hagyta, hogy megkötözzék és elhurcolják. Az egész tárgyalás alatt folyamatosan figyelte, mikor szabadítja ki magát. Ám ahogy az órák múltak és Jézus továbbra is türelmesen viselte szenvedését, Júdás lelkében a félelem rettegéssé növekedett.

Végül nem bírta már tovább elviselni. Hangosan felkiáltott: „Mentsd meg Őt, Kajafás!” „Vétkeztem, hogy elárultam az ártatlan vért”, és a főpap elé dobta a harminc ezüstpénzt.

Kajafás zavarba jött. Most napvilágra került, hogy a vallási vezetők megvesztegették Júdást. Mit mondott a főpap? Mt 27:3-4

Júdás könyörgött Jézusnak, hogy szabadítsa ki magát, de a tömeg meglepetésére Ő szánakozva mondta, hogy éppen ezért jött a világba. Júdás látta, hogy túl késő, már nem teheti semmissé árulását, sietve elhagyta az épületet, és elkeseredésében felakasztotta magát.

Alkalmazás: Mind Péter, mind Júdás nagy bűnt követett el akkor éjjel. Mindketten elkeseredve siettek ki az épületből. Péter azonban megtért, míg Júdás felakasztotta magát. Mi volt a különbség kettejük között? Péter engedte, hogy Jézus megváltoztassa gondolatait és cselekedeteit, Júdás pedig elutasította ezt. Te mit választasz: Péterre vagy Júdásra szeretnél hasonlítani?

PÉNTEK

A Szanhedrin ítélete (Lk 22:66-71)

ASZANHEDRIN pénteken kora reggel ítélte el Jézust. Nem volt azonban jelen a főtanács minden tagja. Az is törvénytelen volt, hogy valakit éjszaka ítéljenek el.

Ezért hajnalban a teljes nagytanács összeült Jézus kivallatására. Az éjszakai tárgyaláson Jézus azt állította, hogy Ő a Messiás, és a vezetők remélték, hogy most mindenki füle hallatára megismétli ezt a kijelentését. Akkor kiforgathatják a szavait, azt a látszatot keltve, mintha a római kormányzat ellen lázítana. Hogyan felelt kérdéseikre? Lk 22:66-70

Ezért a Szanhedrin halálra ítélte Jézust. Mit mondtak? 71. v. Már majdnem elérték céljukat. Már csak Pilátus, a római helytartó jóváhagyását kellett megszerezniük a halálos ítélethez, azután kivégezhetik.

A tanács ítéletét hallva a tömeg reakciója még az addiginál is szörnyűbb volt. Felbőszült vadállatként rontot-

tak Jézusnak, és széjjel is szaggatták volna, ha a pogány római katonák meg nem állítják őket. A rómaiaknak nem tetszett, ahogy a tömeg Jézussal bánt, hisz semmi bűnt nem tudtak rábizonyítani. Arra is felhívták a valósi vezetők figyelmét, hogy törvénytelen valakit a saját vallomása alapján elítélni.

Ez egy időre lecsendesítette a csöcseléket, de nem sokáig. A papok és a vezetők a tömeghez csatlakozva sértegették és bántalmazták Jézust. Arcába köptek és ütötték-verték. Mindenféle sértéssel illették, ami csak eszükbe jutott. Ócska ruhadarabot dobtak a fejére és úgy verték arcul, majd így kiáltottak: „Prófétáld meg

nekünk Krisztus, kicsoda az, aki üt téged? (Mt 26:28)

Alkalmazás: Az angyalok feljegyezték minden sértő pillanást, szót és tettet, amivel Jézust illették. Minden egyes embernek szembesülnie kell majd ezekkel a szörnyű feljegyzésekkel, hacsak később meg nem bánta a viselkedését. Szégyellnéd magad, ha az angyalok feljegyzései alapján szembesítenének mai pillantásaiddal, szavaiddal és tetteiddel? 2Kor 5:10 ☐ Tettél olyasmit a múltban, amiért bocsánatot kell kérned? 1Jn 1:9 ☐

Máté 26:57-27:10;
Márk 14:53-15:1;
Lukács 22:54-71;
János 18:1-27;
Jézus élete,
716-722. old.

Tanulmányozásra

1. Sorolj fel néhány dolgot, amit a gonoszok Jézussal műveltek!

2. Írd a helyes megoldás számát a vonalra!

- „Mert nekünk mindnyájunknak meg kell jelennünk a Krisztus ítélőszéke előtt.”
- „Ha megvalljuk bűneinket ...”
- „Én vagyok az igazi szőlőtő, ... maradjatok énbennem”
- „Kínóztatott, pedig alázatos volt, és száját nem nyitotta meg.”

- Ézsa 53:7 3. 2Kor 5:10
- 1Jn 1:9 4. Jn 15:1, 4

3. Jézus, Annás, vagy Kajafás? Írjál J betűt a vonalra a Jézust jellemző jelzők mellé, és AK betűket a főpapokat jellemzők mellé!

a. ☐ gúnyos	g. ☐ döllyfős
b. ☐ fenséges	h. ☐ gyengéd
c. ☐ nemes	i. ☐ Istenképű
d. ☐ ravasz	j. ☐ méltóságteljes
e. ☐ Isten irányítása alatt áll	k. ☐ szent
f. ☐ Sátán hatalma alatt áll	l. ☐ féltékeny
	m. ☐ türelmes
	n. ☐ nyugodt

4. Péter, vagy János?

Írjál P vagy J betűt, hogy a tanítványok melyikére vonatkoznak a jellemzők!

- ☐ Követte Jézust a főpap bírósági tárgyalótermébe.
- ☐ Nem titkolta, hogy Jézus követője.
- ☐ Olyan közel ment Jézushoz, amennyire csak tudott.
- ☐ Nem akarta, hogy bárki is megtudja, ő Jézus barátja.
- ☐ Esküdözve bizonygatta, hogy nem Jézus követője.
- ☐ Az udvarból figyelte a tárgyalást.

5. Igaz, vagy hamis?

- I / H Júdás megváltásához elegendő volt csupán az, hogy Jézus közelében volt.
- I / H Megváltásunkhoz elegendő annyi, hogy más keresztények között élünk.
- I / H Júdás engedte, hogy Jézus megváltassa őt.
- I / H Péter engedte, hogy Jézus megváltassa őt.
- I / H Megengedem, hogy Jézus változtasson rajtam.
- I / H Júdás lábát nem mosta meg Jézus.
- I / H Júdás biztos volt benne, hogy Jézus kiszabadítja magát.

Király a kereszten

Aranyszöveg – Ézsaiás 53:7

„Kínoztatott, pedig alázatos volt,
és száját ne nyitotta meg, mint bárány,
mely mészárszékre vitetik,
és mint juh, mely megnémul az őt nyírók előtt;
és száját nem nyitotta meg!”

VASÁRNAP

Pilátus előtt (Lk 23:1-5; Jn 18:29-32)

PÉNTEK hajnal volt. A Szanhedrin halálra ítélte Jézust, és már csak a római kormányzó, Pilátus jóváhagyására volt szükségük az ítélet végrehajtásához. Ezért sietve Pilátus tárgyalótermébe hurcolták.

Pilátus nem örült, hogy olyan korán felébresztették, ezért úgy tervezte, a lehető leggyorsabban meghozza az ítéletet. Nem igazán számított neki, hogy bűnös-e vagy sem, ha a vallási vezetők ki akarják végezni, ő gyorsan jóváhagyja azt.

Ám Jézusra pillantva Pilátus azonnal észrevette, hogy nem látszik bűnösnek. Sőt, nyugodt volt és méltóságteljes. Királynak látszott inkább, mint bűnös fogolynak. Aztán eszébe jutott, amit Jézusról hallott. Mielőtt elítélte volna, Pilátus megkérdezte a zsidó vallási vezetőket, mivel vádolják Őt. Mit feleltek neki? **Jn 18:29-30** ■

A vallási vezetőket nagyon bosszantotta a késlekedés, ezért kérték Pilátust, hogy gyorsan ítélje el Jézust. Ő azonban nem tette. Meg akarta ismerni a ellene felhozott vádakat.

A vallási vezetők most tanácsstalanok voltak. Tudták, hogy nem képesek semmi valós vádat felhozni Jézus ellen, és vallási okokra sem hivatkozhatnak, mert a rómaiak szerint olyasmiről nem jár halálbüntetés. Mit mondtak tehát?

Lk 23:2 ■

Ez egyáltalán nem felelt meg az igazságnak, és a papok tudták is ezt. Nem sokkal azelőtt, azon a héten mondta Jézus, hogy meg kell adniuk a császárnak, ami a császáré. (Lk 20:21-25) Pilátus is tudta, hogy a vád nem igaz, Jézus egyáltalán nem látszott bűnözőnek. Biztos volt benne, hogy a vallási vezetők egy ártatlan embert akarnak elpusztítani.

Alkalmazás: *Mindnyájan vagy Jézus mellett vagy ellen vagyunk. Ha mellette vagyunk, egyre jobban hasonlítani fogunk Rá. Ám, ha ellene vagyunk, olyanná válunk, mint azok, akik gyűlölték Őt: egyre rosszabbak és rosszabbak leszünk. Csak két dolog között választhatunk. Te hogyan döntesz?*

HÉTFŐ

Pilátustól Heródes elé (Jn 18:33-38; Lk 23:6-9)

PILÁTUS tudta, hogy a vallási vezetők hazudnak, amikor azt állítják, Jézus megérdemli a halált. Hozzá fordulva ezt kérdezte: „Te vagy-e a zsidók királya?” Amikor Jézus igennel felelt, arca felragyogott, mintha napfény áradt volna rá. A tömeg azonban rá akarta venni Pilátust, hogy halálra ítélje Jézust.

Pilátus tudta, hogy Jézus ártatlan. „Semmit sem felelsz?” – kérdezte, de Jézus hallgatott. Pilátus szeretett volna többet megtudni erről a csodálatos emberről. Félrevonta hát és ismét megkérdezte: „Te vagy a zsidók királya?” Jézus tudta, hogy a Szentlélek szólt Pilátus szívéhez, ezért adott neki még egy esélyt, hogy elismerje Őt. **Jn 18:34** ■

Pilátus megértette, amit Jézus mondott, de túl büszke volt beismerni, hogy változnia kellene. **35-38. v.** ■

Mit

mond

január 11.
C év
2.

a Biblia?

A csöcselék nagy haragra gerjedt, amikor Pilátus kijelentette nekik, hogy Jézus ártatlan. Pilátus gondban volt. Tudta, hogy szabadon kellene engednie Jézust, de az emberek neheztelését sem akarta kiváltani.

Pilátus ekkor kiderítette, hogy Jézus Galileából származik, és eszébe jutott, hogy Heródes, a galileai kormányzó éppen Jeruzsálemben tartózkodik. Ezért úgy döntött, hogy Jézus elítélésének felelősségét áthárítja Heródesre.

Heródes, aki Keresztelő Jánost lefejeztette, örömmel találkozott Jézussal, mert hallott lenyűgöző csodatételeiről. Mindig is szeretett volna egy csodát látni, és azt remélte, Jézus most majd mutat neki egyet.

Ahogy Pilátus, Heródes is biztos volt benne, hogy Jézus ártatlan. Sok kérdést tett fel neki, de Jézus hallgatott. Semmi mondanivalója nem volt Heródes számára, aki már visszautasította, hogy Isten legnagyobb prófétájára, Keresztelő Jánosra hallgasson! Heródes akkor megparancsolta, hogy hozzanak oda beteg és nyomorék embereket. Megígérte Jézusnak, hogy szabadon engedi, ha meggyógyítja őket. Jézus azonban soha nem tett csodát a saját érdekében!

Alkalmazás: *Jézus semmi olyasmit nem tett önmagáért, amit mi is meg ne tudnánk tenni. Bemutatta, hogyan hagyatkozhatunk Istenre minden szükségletünkben.*

KEDD

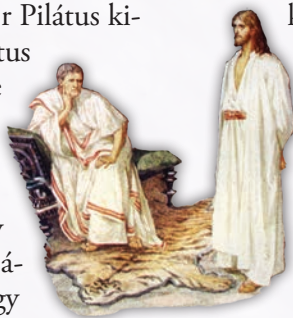
Heródestől Pilátushoz (Lk 23:10-16; Mt 27:15-23)

HERÓDES dühös volt, amiért Jézus nem törődött vele és még csak nem is védekezett. Azzal fenyegette, hogy a nép kezébe adja. A csöcselék Jézusra rontott, és Heródes a katonáival együtt gúnyolta és csúfolta Őt. **Lk 23:10-11** ■

E szörnyű tettei ellenére Heródes még mindig meg volt győződve róla, hogy Jézus Isten. Nem merte kimondani, hogy meg kell hálnia, ezért visszaküldte Őt Pilátushoz azzal, hogy ő semmit nem talált benne, amiért halált érdemelne. Pilátus nagyon nem örült ennek. Végül is neki kell meghoznia a döntést. Mit mondott a népnek? **13-16. v.** ■

Döntésével, hogy az ártatlannak nyilvánított Jézust megverette, Pilátus kimutatta, milyen gyenge is valójában. Ha bátran vállalta volna a helyes döntést, Jézus ellenségei feladták volna. Jézus imádkozott Pilátusért, és Isten irgalmasan adott neki még egy esélyt. Mi történt ezután? **Mt 27:19** ■

Isten abban az álomban megmutatta Pilátus feleségének a Jézus ellen lefolytatott eljárás minden részletét,

keresztre feszítését, majd második eljövételét a felhőkön.

Pilátust azonban az emberektől való féltelme visszatartotta a helyes döntéstől. Újabb ötlete támadt. Szokás volt, hogy a rómaiak húsvétkor szabadon engedtek egy foglyot. Egy Barabbás nevű rablógyilkost tartottak fogva, aki azt állította magáról, hogy ő a Messiás. Pilátus ezért megkérdezte a népet, kit engedjen szabadon: Jézust vagy Barabbást? **20-23. v.** ■

Pilátus nem erre a reakcióra számított! Ő meg akarta menteni Jézust, de félt a csöcseléktől. Végül hagyta, hogy a katonák véresre korbácsolják, amitől bőre is felszakadt. Majd egy elnyűtt, bíborszín köntöst adtak rá, tövisből font koronát tettek a fejére, botot adtak a kezébe és gúnyolták, amiért a zsidók királyának állította magát.

Milyen kétségbeesetten próbálta Sátán rávenni Jézust, hogy önmaga megmentéséért visszavágyjon vagy csodát tegyen! Egy egészen apró bűn is megakadályozta volna a megváltási terv megvalósulását. Jézus mégis hűséges maradt Isten tervéhez, bár csaknem elájult, és testét vér borította. **1Pt 2:21-23** ■

Alkalmazás: *Úgy véljük, rettenetesen bántak Jézussal azok az emberek, és ez így is van. Azonban mi is ugyanazt tesszük, amikor engedjük, hogy Sátán uralkodjon felettünk. Amikor szándékosan követünk el bűnt, az olyan, mintha újra, meg újra keresztre feszítenénk Jézust. (Zsid 6:6)*

SZERDA

Halálra ítélve (Mt 27:24-31)

PILÁTUS biztosra vette, hogy a korbácsolás után a nép megsajnálja Jézust, ám azok még eltökéltebben követelték a halálát. Látták, hogy a kormányzó végül fel fogja adni, és nem próbálja tovább menteni Jézust, ha ők továbbra is ragaszkodnak a kivégzéséhez. Pilátus végül Barabbásért küldött, és a bűnözőt Jézus mellé állította. Barabbás egyértelműen gonosz és bűnös volt, míg Jézus szelíd és méltóságteljes. Mindenki láthatta az égbekiáltó különbséget, egyesek még sírva is fakadtak. A vallási vezetők ismét meggyőződtek róla, hogy Jézus a Messiás.

Pilátus újra kijelentette, hogy semmiben sem találta bűnösnek Jézust. A tömeg viszont ismét azt kiáltozta, hogy meg kell hálnia, amiért Isten Fiának mondta magát. **(Jn 9:7-11)**

Pilátus meglepődött. Lehet, hogy Jézus valóban Isten Fia? Ismét megkérdezte erről Jézust, de már nem volt számára semmi mondanivalója. Mégis, amennyire lehet, megbocsátott Pilátusnak az elítélésében játszott

szerepéért. Mennyire jósaos volt Jézus! Hogyan reagált a tömeg, amikor Pilátus ismét Jézus szabadon bocsátását javasolta? **Jn 19:12** □

Pilátus eddig is attól félt, hogy elveszíti magas beosztását, de most már biztos volt a vallási vezetők bosszúállásában.

Pilátus megint a nép elé állította Jézust, és így szólt: „Ímhol a ti királyotok!” Ők azonban csak azt ismételték, hogy Jézust meg kell feszíteni. „A ti királyotokat feszítem meg?” – kérdezte tőlük Pilátus, s a vallási vezetők e végzetes szavakkal feleltek: „Nem királyunk van, hanem császáruk!”

E szavak kimondásával a zsidó nép elutasította Istent, mint királyát. Milyen szörnyű következményei lesznek ennek a döntésnek!

Mit tett Pilátus, amikor látta, hogy az emberek nem akarják meggondolni magukat? **Mt 27:24** □ Pilátus szabadon engedte Barabbást, és ismét megkorbácsoltatta Jézust, végül pedig jóváhagyta a halálos ítéletét.

Ártatlan volt vajon Pilátus? Nem volt az. Minden erőfeszítése ellenére is elvesztette pozícióját, és Jézus keresztre feszítése után nem sokkal véget vetett életének.

Alkalmazás: *Pilátus nagyon sokat ártott magának azzal, hogy nem tette meg azonnal azt, amiről tudta, hogy helyes. El akarta engedni Jézust, de a tisztségét is meg akarta tartani. Amikor rádöbbsent, hogy mindkettőt nem teheti meg, halálra ítélte Jézust. Péld 16:25* □

CSÜTÖRTÖK

Atyám! Bocsásd meg nekik! (Lk 23:26-38)

JÉZUS a rettenetes bánásmódtól, a vérvesztéstől és az átélt lelki gyötrelemtől teljesen legyengült. Most, hogy vérző vállára helyezték a Barabbás számára ácsolt keresztet, összecuklott annak súlya alatt és elájult. Kétszer is ájultan rogyott a földre.

A csöcselék nem sajnálta, de azt láthatták, hogy képtelen a keresztet cipelni. Mégsem vállalta senki, hogy vigye helyette, mert attól „tisztátalanná” váltak volna. Mi történt, tehát? **Lk 23:26** □

Nagy tömeg követte Jézust a városból a Kálvária-domb felé. Amikor alig egy héttel korábban számárhátan lovagolt be Jeruzsálembe, sokan közülük pálmaágakat lengetve dicsőítették. Most még a tanítványok is csak távolabbról követték szomorkodva ahelyett, hogy a közelében maradtak volna.

A Kálvárián két tolvajt is keresztre feszítettek Jézussal együtt, akik Barabbás követői voltak. Ők küzdöttek és átkozódtak, amikor a keresztre kötözték őket. Jézus azonban nem állt ellen, amikor a kereszthez szögezték. Mi volt az a néhány szó, amit mondott csupán? **34. v.** □

Levették Jézus ruháit és a katonáknak adták, akik sorsvetéssel osztottak meg rajtuk. Ezzel beteljesítették a próféciait. **Zsolt 22:18** □

Jézus nem evett és nem ivott előző este óta, és most nagyon szomjas volt. A keresztre feszített embereknek megengedték, hogy fájdalomcsillapító italt igyanak. (Mt 27:34) Jézus azonban csak megkóstolta, de nem akarta meginni. Gondolkodásának tisztának kellett maradnia. Elméjének elbódulása újabb esélyt, előnyt adhatna Sátánnak. Feje fölé egy Pilátus által írt feliratot szegeztek. Mi állt rajta? **Mt 27:37** □ Ebből mindenki láthatta, hogy a vallási vezetők még nemzetüket is hajlandók voltak feláldozni, csakhogy Jézust megölhessék. Jelentős nemzetté akartak válni, Jézus halálát követelve mégis így kiáltottak: „Nem királyunk van, hanem császáruk!” Most el akarták távolítani a kínos feliratot, de Pilátus nem engedte. Isten jóra használta azt a jelet. Sokan elgondolkodtak rajta, és tanulmányozni kezdték a próféciaikat.

Alkalmazás: *Jézus elmondta, hogyan bánjunk ellenségeinkkel. Mt 5:44* □ *A kereszten bemutatta, hogy akkor is szerethetjük ellenségeinket, ha a legrosszabbat teszik velünk. Te is úgy dönts, hogy szereted az ellenségeidet? Ezzel hozzájárulhatsz megmenekülésükhöz.*

PÉNTEK

Lator a kereszten (Mt 27:38-43; Lk 23:39-43)

EZUTÁN következett a tömeg gúnyolódásának legszörnyűbb jelenete. Arra biztatták Jézust, bizonyítsa be, hogy Isten Fia, és szálljon le a keresztről. **Mt 27:39-40** □ A vallási vezetők is csatlakoztak a haldoklót gúnyoló csöcselékhez. Mit mondtak? **41-43. v.** □ Mind-egyikük azt tette, amire Sátán vette rá.

Hittek volna vajon Jézusban, ha lejött volna a keresztről? Nem, bizony! Sokkal nagyobb bizonyíték volt közvetlenül a szemük előtt, mint amit kértek. Jézus nyugodt, türelmes, a szörnyű bántalmazások ellenére is megbocsátó lelkülete volt a legjobb bizonyítéka annak, hogy Ő az Atya Fia. Jézus azért döntött úgy, nem menti meg magát, hogy mi megbocsátást nyerjünk, kegyelmet kapjunk Istentől, és ismét egységbe kerülhessünk Vele.

Ami ekkor történt, az új erő, bátorítást adott Jézusnak. A vele együtt megfeszített gonosztevők először mindketten csatlakoztak a tömeghez, és ők is gúnyolódtak, gyalázták Jézust. Egyikük azonban rövidesen meggondolta magát.

Ez a férfi látta korábban Jézust, és szerette volna követni a tanításait. A vallási vezetők azonban meggyőzték, hogy ezt ne tegye. Ezért inkább olyan barátokat választott, mint Barabbás, amitől egyre mélyebbre süllyedt a gonoszságban, és elhallgattatta a lelkiismeretét. Végül letartóztatták és halálra ítélték.

A tárgyalás során végig figyelte Jézust, és hallotta, hogy Pilátus szerint is ártatlan. Látta a feliratot Jézus feje fölött. Minden eszébe jutott, amit korábban Jézus szavairól és tetteiről hallott.

Hallotta a papok bírálatát és a Jézust védők szavait is. A Szentlélek hatott a lelkére, és elkezdte hinni, hogy valóban Jézus a Messiás, Isten Báránya, aki elveszi a világ bűneit. (Jn 1:29)

Lehet még vajon remény az ő számára is? Mit mon-

dott a lator Jézusnak? **Lk 23: 42** ☐ Jézus azonnal megígérte neki, hogy megmenekül. Ragyogó fény oszlatta el a keresztet borító sötétséget, és a gonosztevő tudta: Isten elfogadta őt.

Alkalmazás: Sokan gondolják, hogy ráérnek életük végén megbánni bűneiket. Bölcs dolog ez? Nem! Akkor már túl késő lehet. Ahányszor csak vonakodunk a Szentlélek hangjára hallgatni, megnehezítjük, hogy később meghalljuk azt. **Zsid 3:7-13** ☐

Az a lator volt az egyetlen aznap, aki bátorítást nyújtott Jézusnak. Nem volt hiábavaló a szenvedése, legalább egyetlen ember hitt Benne! Tè bátorítod ma Jézust?

Máté 27:2, 11-44;

Márk 15:2-32;

Lukács 23:1-43;

János 18:28-19:22;

Jézus élete,
723-752. old.

Tanulmányozásra

1. Igaz, vagy hamis?

- I / H** Pilátus elítélte Jézust, még mielőtt meghallgatta volna az ellene szóló vádakat.
- I / H** Pilátus tudta, hogy Jézus ártatlan.
- I / H** Heródes tudta, hogy Jézus ártatlan.
- I / H** Mivel Pilátus pogány volt, a Szentlélek nem tudott rá hatni.
- I / H** Jézus képes lett volna csodát tenni, hogy Heródes szabadon engedje Őt.
- I / H** Heródes megengedte a katonáknak, hogy gúnyolják és megverjék Jézust, de ő maga nem vett részt ebben.
- I / H** A tömegben emberi alakot öltött gonosz angyalok is jelen voltak.
- I / H** Sátán vezette a csöcseléket Jézus gyalázásában.
- I / H** A római katonák, a nézők, a papok és a vallási vezetők közül néhányan meggyőződtek róla, hogy Jézus Isten Fia.
- I / H** Néhányan együtt éreztek Jézussal és sajnálták Őt.
- I / H** Még Pilátus is együtt érzett Jézussal.

2. Jézus vagy Barabbás?

Írjál J vagy B betűt a vonalra!

a. ___ gonosz	e. ___ gonosz	i. ___ nemes
b. ___ félt	f. ___ bűnös	j. ___ gyilkos
c. ___ szelíd	g. ___ tiszta	k. ___ dacos
d. ___ lator	h. ___ rabló	l. ___ lázadó

m. ___ megkeményedett	o. ___ méltóságteljes
n. ___ bűnöző	p. ___ ártatlan

3. Igevers megfejtése.

Rakd helyes sorrendbe a szavakat! **Lk 23:34**

meg, nekik, Atyám!, mert, cselekszenek, nem, bocsásd, mit, tudják,

4. Tedd időrendbe az eseményeket!

Írd a sorszámokat a vonalra!

- ___ Jézust másodszor vallatták Pilátus előtt.
- ___ A Szanhedrin halálra ítélte Jézust a kora reggeli tárgyaláson.
- ___ A Szanhedrin halálra ítélte Jézust az éjszakai tárgyaláson.
- ___ Jézus imádkozott a Gecsemáné kertjében.
- ___ Jézust Pilátus tárgyalótermébe hurcolták.
- ___ Jézust Annás palotájába kísérték.
- ___ Kajafás kihallgatta Jézust.
- ___ Júdás elárulta Jézust.
- ___ Júdás felakasztotta magát.
- ___ Jézust keresztre feszítették.
- ___ Jézust Heródes elé hurcolták.
- ___ Pilátus mosta kezeit.

Elvégeztetett

Aranyszöveg – 1Péter 2:24

„Aki a mi bűneinket maga vitte fel testében a fára, hogy a bűnöknek meghalván, az igazságnak éljünk, akinek sebeivel gyógyultatok meg.”

VASÁRNAP

Önmagát nem tudja megmenteni (Jn 19:20-27)

AHOGY Jézus végignézett a kereszt körül összegyűlt tömegben, észrevett valakit, aki nagyon fontos és különleges volt számára: drága édesanyját. Mária elájult, amikor tehetetlenül nézte, ahogy a katonák szökeket vernek Jézus kezébe és lábába, ezért a tanítványok gyöngédet távolabb vitték őt. Ám nem tudott Jézustól távol maradni, így János visszakísérte.

Jézus most szeretettel szólt hozzá és Jánoshoz. **Jn 19:26-27** ■ A tanítvány megértette, mire gondolt Jézus. Magához vette Máriát és gondoskodott róla. Nemcsak Mária részesült áldásban, hanem János is. Amíg csak élt, Mária Jézusra emlékeztette.

Jézus most haldoklott. Annak ellenére, hogy soha nem követett el egyetlen bűnt sem, minden ember összes bűne Őrá helyeztetett. Ennek súlya egyre erősebben nehezedett Jézusra, s ez elválasztotta Őt mennyei Atyától.

Jézus nagyon intenzíven átérezte a bűn rettenetes voltát. Tudta, hogy a bűn zsoldja a halál, az örökre szóló, végleges halál. Nem tudta, hogyan élhetne valaha is újra, miután a világ összes bűnterhét viselte. Önként vállalta a végleges halált, hogy mi megmenekülhessünk tőle és örök életünk lehessen. Rettenetes volt a fizikai fájdalma is, de lelki gyötrelme annyiival nagyobb volt, hogy a fizikait alig érezte.

A vallási vezetők azzal gúnyolták Jézust, hogy: „Másokat megtartott, magát nem tudja megtartani.” (Mt 27:42) Nem is tudták mennyire igaz, amit mondtak. Jézus nem menthette meg egyszerre önmagát és fizethette meg ugyanakkor bűneink árát is. **Ézsa 53:4-5** ■

Alkalmazás: Ne feledjük, Jézus nem csupán egyetlen ember bűntudatát hordozta, hanem minden egyes ember összes bűnterhét. Nem csoda, hogy soha nem leszünk képesek teljesen megérteni, min ment keresztül azért, hogy mi dönthessünk a Sától való szabadulás mellett és jó, igaz életet élhessünk! Jézus áldozata nélkül nem lenne lehetőségünk erre a választásra. **1Pt 2:24** ■

HÉTFŐ

Hit által győzedelmeskedve (Mt 27:45-50)

DÉL körül a napfény hirtelen eltűnt, és a kivégzés helyére sűrű sötétség borult. Az átkozódás és gúnyolódás azonnal abbamaradt. A megremült papokkal és vallási vezetőkkel együtt mindenki a földre borult, s azt hitték, elérkezett az ítélet ideje.

Isten kegyelemből bocsátotta le a sötétséget, hogy Jézus haláltusájának utolsó óráit elrejtse. Isten közvetlenül Jézus mellett, a sötét felhőben volt. Fiával együtt szenvedett, aki nem érezte a jelenlétét. Egymagában kellett szenvednie.

Délután három óra körül ismét világos lett, de Jézust még mindig sötétség rejtette a szemek elől. Jézus ekkor hangosan felkiáltott: „Én Istenem! Én Istenem! Miért

Mit

mond a Biblia?

január 18.
3. évf.

hagytál el engemet!” Jézus az Atyától való elszakadás hihetetlen fájalmát fejezte ki ezzel, amit a mi bűneink terhe miatt kellett elszenvednie.

Jézus egyetlen egyszer sem döntött a bűn mellett. Sőt tudta, hogy ha Jézust halála előtt nem tudja bűnbe vinni, akkor ő és angyalai mindörökre elpusztulnak. Ezért mindent megtett, hogy rávegye Jézust: jöjjön le a keresztről. Nem csoda, hogy a lehető legnagyobb fizikai és lelki fájdalommal gyötörte Jézust!

Jézus azonban nem engedett Sátán kísértéseinek. Bár nem látta és nem érezte Atyja jelenlétét, eszébe jutott, Atyja milyen sokszor kimutatta, hogy elfogadta Őt Fia-ként. **Mt 3:16-17; 17:5; Jn 12:28** Jézus úgy döntött, hogy hittel hagyatkozik az Atya elfogadásának korábbi bizonyítékaira. Mit mondott Jézus az érzése ellenére, amivel bizonyította Istenbe vetett hitét? **Lk 23:46**

Jézus hangosan, tiszta, határozott hangon szólalt meg, arca ragyogott, mint a nap. Már nem érezte úgy, hogy Atyja elhagyta volna. Bízott Isten szeretetében. Jézus hit által érte el győzelmét! Ekkor meghalt. **Jel 12:10**

Alkalmazás: Nekünk soha nem kell olyan kísértésekkel szembenéznünk, mint Jézusnak, mégis ugyanúgy nyerhetünk győzelmet, ahogyan Ő tette. **1Jn 5:4** Mi is győzhetünk, ha úgy döntünk, a saját érzéseink helyett Isten Bibliában található ígéreteiben bízunk, bármilyen rossz történik is velünk.

KEDD

Elvégeztetett – 1.

KÖZVETLENÜL azelőtt, hogy Jézus teljesen az Atyára bízta magát és meghalt, még mondott valamit. Mi volt az? **Jn 19:30**

Mit értett Jézus ez alatt? Mi volt az pontosan, ami bevégeződött? E kérdés megválaszolásához egészen a nagy küzdelem kezdetéig kell visszatérnünk.

Amikor Sátán Isten ellen kezdett munkálkodni, azt állította, hogy törvénye csupán saját előnyére és felmagasztalására szolgál, hogy Isten inkább önmagával, mint teremtményeivel törődik. Sátán azt a látszatot keltette, hogy ő, és nem Isten az, aki a világmindenség jólétéért fáradozik.

Sátán azt is állította, hogy Isten törvényét lehetetlen betartani, és ő jobb törvényt adna.

Az angyalok egy része hitt Sátánnak, mások hűségesek maradtak Istenhez. Ám még a hűséges angyalok sem tudták teljesen megérteni, hová vezetnének Sátán kormányzási módszerei. Isten ezért adott időt Sátánnak, hogy kipróbálja tervét. Így az egész világegyetem megláthatja Sátán és Isten uralkodásának az eredményét, és a kettő közötti különbséget.

Amikor Ádám és Éva bűnbe estek, Isten megmentésünkre felállított megváltási terve azonnal életbe lépett. Mi volt ez? **Jn 3:16**

Hogyan megy végbe ez a terv? Mindnyájan bűnösök vagyunk és halált érdemlünk (Róm 6:23), de Isten megtalálta megmentésünk módját. Jézus világunkba jön, és magára veszi mindannyiunk összes bűnét. Elszenvedti azt a halált, amit mi érdemelnénk, azért, hogy mi dönthesünk az örök élet ajándékának elfogadása mellett. **2Kor 5:19-20; 1Pt 2:24**

A következő négyezer esztendő során a hűséges angyalok végig figyelték Isten és Sátán tetteit. Isten folyamatosan az emberek megsegítésén munkálkodott, Sátán pedig rombolta és pusztította őket.

Alkalmazás: A Bibliából megismerhetjük Isten és Sátán tetteit. Te melyiket szeretnéd követni? Melyik mellett döntesz ma?

SZERDA

Elvégeztetett – 2.

AHÚSÉGES angyalok négyezer éven át figyelték az Isten és Sátán között zajló nagy küzdelmet.

Akkor Jézus megszületett, emberi lényként világunkba jött. Sátán ettől fogva ragyogó elméjének minden erejével arra összpontosított, hogy Jézust legalább egyszer bűnbe vigye, de nem volt rá képes. Minél erősebben kísértette, Ő annál inkább mennyei Atyjára hagyatkozott, aki segítette tisztasága és büntelensége megőrzésében.

Az angyalok csodálkoztak és elborzadva látták, milyen szörnyű kegyetlen, erőszakos bánásmódra vette rá Sátán az embereket Jézus ellen. Még jobban elámultak Jézus megbocsátó lelkületén ellenségei iránt, még azután is, hogy a keresztfára szögezték. (Lk 23:34)

Jézus felkiáltott: „Elvégeztetett!” Majd lehajtott a fejét és meghalt. A tökéletes szeretet bemutatásával halt meg, miközben soha egyetlen bűnt sem követett el.

ELVÉGEZTETETT – Jézus bemutatta, hogy Isten törvényét meg lehet tartani. Bemutatta, hogyan élhetünk mi is büntelenül, ha Istenre hagyatkozunk. Azt is bemutatta, hogy a bűnre nincs menetség. **Zsid 4:15-16; 1Jn 3:3-6**

ELVÉGEZTETETT – Jézus bemutatta, hogy Isten törvénye örökérvényű, és nem megváltoztatható. Ha megváltoztatható lenne, Jézusnak nem kellett volna meghalnia. A tény, hogy Jézus meghalt a kereszten, bizonyítja, hogy Isten törvénye örök. **Róm 3:31; 7:12**

ELVÉGEZTETETT – Jézus bemutatta az Isten és Sátán jelleme közötti éles ellentétet. Jézus, Isten fia megalázta magát és meghalt. **Fil 2:5-8** Önként vállalta

a végleges elszakadást az Atyától, hogy a bűnös emberiséget megmentse. (Mk 15:34)

Másrészt Sátán megölte Isten Fiát, miközben saját önző terveit próbálta véghezvinni. A hűséges angyalok a mennyben most már tisztán láthatják a különbséget, hova vezet Sátán és Isten kormányzása. Láthatják, hogy Isten, és nem Sátán az, aki valóban szereti teremtményeit.

ELVÉGEZTETETT – Jézus legyőzte Sátánt.

Győzött, és egy napon a bűn és Sátán is mindörökre elpusztíttatik. **Jel 21:4** ■ Bár a nagy küzdelemnek még nincsen vége, az ember megváltása már biztosított, és egy napon mindazok, akik Jézust elfogadták, mindörökre megmenekülnek. **Jel 7:9-12** ■

Alkalmazás: Nekünk is döntenünk kell, kinek az oldalára állunk. Miért ne választanánk már ma, hogy Jézust szolgáljuk?

CSÜTÖRTÖK

Sírba helyezve

(Mt 27:51-61; Jn 19:31-42)

SOK minden történt Jézus halálának pillanatában. A mennyet hatalmas diadalkiáltás töltötte be. Jézus legyőzte Sátánt! Az egész hűséges világegyetem közősen dicsőítette Istent.

A keresztt tövében a Szentlélek meggyőzte a római századost. Mit mondott ez a katona Jézus türelmesen viselt szenvedését látva és győzelmes felkiáltását hallva? **Mt 27:54** ■ A kereszttjét vinni segítő Simonnal és az elítélt latorral együtt ő volt a harmadik, aki aznap kifejezte Jézusba vetett hitét. Jézus halála nem volt hiábavaló. **Ézs 53:11** ■

Ugyanekkor a templomban szolgáló pap éppen a bárányt készült megölni az esti áldozathoz. De Jézus, az Isten Báránya (Jn 1:29) éppen az imént áldoztatott fel. Nem volt már többé szükség a templomi áldozatokra. Abban a pillanatban szörnyű földrengés támadt, mely halomra hánymta az embereket. Hatalmas sziklatömbök szakadtak le a hegyekről és omlottak a völgyekbe. Egyes sírok megnyíltak. Mi történt a templomban a szentélyt és a szentek szentjét elválasztó kárpittal? **Mk 15:37-38** ■ A felfordulásban a pap eldobta kését, és a bárány elmenekült.

Jézus pontosan a meghatározott időben halt meg. Dániel próféciaja szerint a Messiás a 70. hét közepén vágatik ki és vet véget a véres áldozatnak. (Dán 9:26-27)

Ez az időpont Kr. u. 31. tavaszára esett, és Jézus pontosan akkor halt meg.

Jézus már meghalt, de a vallási vezetők még mindig féltek tőle. Azonnal le akarták vetetni testét a keresztről.

A keresztre feszített emberek általában nem haltak meg néhány órán belül. Mit tettek a katonák, hogy megbizonyosodjanak Jézus haláláról? **Jn 19:32-37** ■

A tanítványok szíve teljesen összetört. Jobban szerették Jézust, mint bármikor, és nem bírták elnézni, hogy a durva katonakezek szedjék le, majd a bűnözők temetkezési helyére vigyék. De szegények voltak. Hogyan temethetnék el illően Jézust? János ottmaradt az asszonyokkal, és figyelt. Mi történt ezután? **Jn 19:38-42; Lk 23:54-56** ■

Alkalmazás: A tanítványok nem lettek volna annyira elkésere, ha eszükbe jutnak Jézus szavai: **Mt 20:18-19** *Bátoríthatnak minket Isten szavai, ha nem olvassuk őket, és nem emlékszünk rájuk?*

PÉNTEK

Pihenés a sírboltban

(Mt 27:62-66)

JÉZUS testét péntek naplemente előtt helyezték a sírba. Világunk teremtésének befejeztével Jézus szombaton megpihent (1Móz 2:1-3), és most megváltói munkájának elvégzése után is megpihent szombaton.

Milyen furcsa szombat volt az! Az emberek az ország minden részéből Jeruzsálembe gyűltek a húsvéti ünnepre, és a szokásokhoz híven meg is tartották azt. A szentek szentjét elválasztó kárpit azonban már kettéhasadt, és mindenki beláthatott oda.

Jézus keresztre feszítésétől feltámadásáig sokan nem is aludtak, hanem a próféciaikat tanulmányozták szorgalmasan, hogy megértsék a történeteket. Bár különböző indíttatásból kutattak, mindnyájan arra a következtetésre jutottak, hogy Jézus volt a Messiás, a világ Megváltója. Sok pap is meggyőződött erről, és feltámadása után hittek Jézusban.

Jézus tanítványai azonban nem voltak arról meggyőződve. Elfelejtették Mesterük feltámadásáról mondott ígértét. Számukra a jövő sivárnak és reménytelennek tűnt.

Sokan jöttek a gyógyulás reményében szombaton a templomba, de nagy csalódásukra Jézus nem volt ott. Sokan, akik Jézus megfeszítését követelték, most azt kívánták, bárcsak élne még.

A vallási vezetők azt remélték, boldogok lesznek Jézus halála után. Most azonban, hogy már halott volt, még

jobban rettegetek, mint addig. Eszükbe jutott, amit életéről mondott, hogy leteheti, és ismét felveheti. (Jn 10:17-18) Eszükbe jutott, hogy Lázárt is feltámasztotta a halálból. Az is eszükbe jutott, hogy Jézus megjövendölte saját halálát és feltámadását. **Mt 20:18-19** ☐ Eddig minden pontosan úgy történt, ahogyan Ő előre megmondta. Tényleg feltámad vajon a harmadik napon?

Nem tudtak nem gondolni Jézusra, és minél többet járt az eszükben, annál jobban féltek. Annak ellenére, hogy szombatnap volt, tanácsülést hívtak össze megvitatni, mit is tegyenek. Pilátushoz mentek engedélyért, hogy őriztethessék Jézus sírját, hogy semmiképpen ki

ne jöhessen onnan. Sziklákhoz erősített kötelekkel kerítették el Jézus sírjának bejáratát, és 100 katonát állítottak oda.

Mt 27:62-66

Alkalmazás: Ó, milyen hiábavalóak voltak a valási vezetők erőfeszítései! Még a sírja felett tornyosuló hegy sem akadályozhatta volna meg Őt ígérete betartásában! A gonoszok mindent megtettek, hogy Jézust a sírjában tartassák, ám erőfeszítéseik csak megerősítették a feltámadás bizonyosságát.

Máté 27:45-66;
Márk 15:33-47;
Lukács 23:44-56;
János 19:23-42;
Jézus élete,
753-778. old.

Tanulmányozásra

1. Jézus utolsó szavai

Jézus hétszer szólalt meg a keresztfán függve. Írd a vonalra a megfelelő igevers sorszámát!

- „Elvégeztetett!”
- „Velem leszel a paradicsomban.”
- „Én Istenem! Én Istenem! Miért hagytál el engemet!”
- „Atyám! Bocsásd meg nekik, mert nem tudják, mit cselekszenek!”
- „Asszony, ímhol a te fiad,” „János, ímhol a te anyád”
- „Atyám, a te kezedbe teszem le az én lelke-met.”
- „Szomjúhozom.”

- Lukács 23:34
- Lukács 23:43
- János 19:26-27
- Márk 15:34
- János 19:28
- János 19:30
- Lukács 23:46

2. Számozd meg időrendi sorrendben az eseményeket!

- Mózes és Józsué vezette Izrael népet.
- Ádám és Éva teremtése.
- Énok a mennybe ragadtatott.
- Saul, Dávid és Salamon királyok uralkodtak Izraelben.
- Lucifer fellázadt a mennyben.
- Ábrahám, Izsák, Jákob és József Kánaán földjén éltek.
- Jézus meghalt a mi bűneinkért.
- Babilon, Médó-Perzsia, Görögország és a Római Birodalom uralta a világot.

- Noé és családja megmenekült az özönvízből.
- Illés, Elizeus, Ézsaiás és Dániel prófétáltak.

3. Bibliai prófécia

Melyik igeversben található jövendölés arról, hogy a Messiás a hetvenedik hét közepén „kiváogatik”?

4. Számok a Bibliában

Írjál P vagy J betűt, hogy a tanítványok melyikére vonatkoznak a jellemzők!

- Jelöld X- el Jézus halálának évszámát!
 - Karikázd be a 2300 éves prófécia kezdetének (a Jeruzsálem újjáépítéséről szóló rendelet kiadásának) dátumát!
 - Hullámos vonallal húzd alá Jézus keresztségének dátumát!
 - Keretezd be, kb. hány év telt el Jézus keresztre feszítése óta!
 - Írj nagy T betűt (teremtés) a szám mellé, ahány év a teremtéstől napjainkig kb. eltelt!
 - Írj nagy A betűt (apostolok) a szám mellé, ahány tanítványa volt Jézusnak!
7	4000	Kr. e. 457	6000
12	2300	Kr. u. 27	Kr. u. 31
500	2000	Kr. u. 34	Kr. u. 70
- Kb. hány évvel Jézus halála előtt jövendölte meg Dániel próféta Jézus halálának pontos időpontját? _____
 - Hány éves időszakról szól a Biblia leghosszabb idői próféciája? _____

Kr. u. 1000

Kr. u. 2000

Jézus feltámadt!

Aranyszöveg – Róma 6:4

**„Eltemettünk azért ővele együtt
a keresztség által a halálba,
hogy miképpen feltámasztatott Krisztus
a halálból az Atyának dicsősége által,
azonképpen mi is új életben járjunk.”**

VASÁRNAP

A feltámadás (Mt 28:1-5)

AVALLÁSI vezetők szigorúan lepecsételték és őrizték a sír bejáratát, ahová tanítványai Jézus testét oly nagy szeretettel helyezték. Pilátus száz katonát állított a környéken őrségbe, nehogy Jézus ki tudjon jönni. Sátán gonosz angyalaival együtt azzal az elökelt szándékkal vette körül Jézus sírját, hogy örökre ott tartják Őt. Mennyei angyalok sokasága is őrizte a sírt, hogy feltámadásakor üdvözöljék Jézust.

Lassan leszállt az éj. Vasárnap kora hajnalban még sötét volt, amikor hirtelen ragyogó fényesség támadt, földrengés rázta meg a tájat, és Gábiel arkangyal leszállt az égből. Gábiel Isten leghatalmasabb angyala, aki Sátán helyét vette át a mennyben, és aki Jézus egyik őrangyala volt földi élete során. Parancsot hozott Jézusnak a mennyei Atyától. Mi történt? **Mt 28:1-3** □

Gábiel úgy hengerítette el a hatalmas követ a sír bejáratától, mintha csak egy kis kavics lett volna. Egy másik angyal pedig bement és kigöngyölte Jézus testét a halotti lepelből. Gábiel nagy hangon szólította Jézust: „Istennek Fia jöjj ki! Atyád vár téged!” Mintha csak álomból ébredne, Jézus azonnal felkelt és gondosan összehajtogatta a leplet, ami addig testét fedte. Győzedelmesen, ragyogó dicsőségben lépett ki a sírból és kijelentette: „En vagyok a feltámadás és az

élet!” A sír körül rá váró örvendező angyalok mélyen meghajoltak és dicshimnusszal üdvözölték Őt. Ő, mennyire szeretett Jézust azért, amit értünk tett!

Gábiel érkezésekor Sátán és angyalai ijedten elmenekültek. Nem sikerült a sírban tartaniuk Jézust. Sátán most már biztosan tudta, hogy veszített, és egy napon hatalma mindörökre véget ér.

Jézus elmondta, hogy van hatalma letenni az életét, majd visszavenni azt. **Jn 10:17-18** □ Pontosan ezért aggódtak a vallási vezetők, és ezért állítottak őrseget a sír köré. Mivel Jézus soha nem követett el bűnt, nem érdekelte meg a halált. Önként vette magára a bűneinket, és önként adta oda értünk az életét.

Azonban nem maradhatott a halálban (ApCsel 2:24). Tökéletes életével és halálával megsemmisítette az elmúlást (2Tim 1:10; Zsid 2:14). Most Atyja hívására Jézus a saját hatalmával ismét felvette az életét, és győztesként jött elő a sírból.

Alkalmazás: *Mi is azért reménykedhetünk a feltámadásban, mert Jézus legyőzte a halált. Olvassuk el: 1Kor 15:16-22* □!

HÉTFŐ

Feltámadott! (Mt 28:11-15; Jn 20:1-10)

ASÍRBOLTOT őrző római katonák mindent láttak és hallottak. A Gábiel érkezésekor felragyogó vakító fényben félelemtől sújtva hullottak a földrengéstől rázkódó földre. Eszükbe jutott, hogy Jézus halálakor is földrengés rázta meg a tájat. Most, hogy a fény elhalványult, siettek Jeruzsálembe, hogy mindenkinek beszámoljanak a történetről. A papok elsápadtak a félelemtől,

Mit

mond
január 25.
C év
4.

a Biblia?

amikor meghallották, mi történt. Mit tettek ezután? **Mt 28:11-15** ■

De már túl késő volt! Már sokan értesültek a történetekről. Más szemtanúk is voltak. Jézus a feltámadásakor életre keltett sok igaz embert is, akik azelőtt mártírként haltak meg. Ők bementek Jeruzsálembe, és sokaknak beszéltek Jézus feltámadásáról. **Mt 27:52-53** ■

Mária Magdolna volt az első, aki vasárnap reggel a sírhoz igyekezett. Bizonyára elkerekedett a szeme a csodálkozástól, amikor meglátta a sír szájáról elhengerített követ. Biztos volt benne, hogy Jézus testét máshová vitték, ezért sietett, hogy szóljon a tanítványoknak.

Nem sokkal Mária távozása után más asszonyok is érkeztek, hogy Jézus testét drága kenetekkel megkenjék. Máriához hasonlóan ők is elcsodálóztak a látottakon és aggódni kezdtek. Ragyogó fényesség vette körül az üres sírt. Meglepődve vettek észre egy fehérbe öltözött fiatalembert, aki a sír mellett ült. Nem tudták, hogy ő Gábiel. Mit mondott az arkangyal az asszonyoknak? **Mt 28:5-7** ■

Az asszonyok benéztek a sírba, ahol egy másik fiatal férfit láttak. Ő volt az angyal, aki Jézus testéről a leplet levette. Ő mit mondott az asszonyoknak? **Mk 16:5-7** ■

Miután az asszonyok elsiettek, hogy a tanítványoknak elűjságolják a csodálatos hírt, Péter és János érkezett oda. Ők is látták az üres sírt és a gondosan összehajtogatott halotti leplet. **Jn 20:3-8** ■

Alkalmazás: Feltámadása után Jézus időt szánt halotti leplének gondos összehajtogatására. Te is ilyen alaposan, rendezetten végzed a munkádat?

KEDD

Az emmausi úton (Jn 20:11-18; Lk 24:1-27)

MÁRIA Magdolna követte Pétert és Jánost a sírhoz, és követte őket akkor is, amint távoztak. Ő is látta a két angyalt, amikor benézett a sírba. Mit mondtak neki? **Jn 20:13** ■

Sírva hagyta ott a sírboltot, remélve, hogy találkozik valakivel, aki meg tudja mondani, hová vitték Jézus testét. Mi történt ezután? **14-18. v.** ■

Miért tért vissza aznap Jézus a mennybe? Nem a halálakor tért vissza a mennybe, mint sokan hiszik, ugye? Közvetlenül mennyei Atyjától akarta hallani, hogy áldozata elégséges volt, és általa bárki örök életet nyerhet, aki mellette dönt.

Miután visszatért a földre, Jézus megjelent a többi asszonynak is. **Mt 28:9-10** ■ A tanítványok viszont még mindig nem hitték el, hogy él. Az asszonyok ugyan elmondták, hogy találkoztak Jézussal, a tanítványok azonban kételkedtek, hogy valóban Őt látták.

Vasárnap késő délután két férfi, aki hitt Jézusban, hazafelé indult a 10-12 km-re fekvő otthonukba, Emmausba. Olyan szomorúan gyalogoltak hazafelé, hogy még sírva is fakadtak. Jézus látta könnyeiket, és szeretne volna megmutatni nekik, hogy életben van. Tudta azonban, hogy előbb még meg kell érteniük néhány bibliai igazságot.

Alig indultak el, amikor valaki csatlakozott hozzájuk. Jézus volt az, akit a két férfi nem ismert fel. Megkérdezte tőlük, miért olyan szomorúak, és ők elmesélték neki, mi történt Jeruzsálemben azon a hétfvén. Mit válaszolt nekik Jézus? **Lk 24:25-27** ■

Az Ószövetségből idézve rámutatott, hogy pontosan annak messiási próféciait teljesítette be. A halála miatti csüggedés helyett inkább vegyék észre: az volt a legnagyobb bizonyíték arra, hogy Ő a Messiás.

A két férfi izgatottan hallgatta Jézust. Besötétedett, mire hazaértek, és kérlelték, hogy maradjon velük. Hogyan mutatta meg nekik Jézus, hogy ki Ő? **30-32. v.** ■

Amikor Jézus felemelte kezét, hogy az ételt megáldja, a tanítványok észrevették a szögek nyomát a kezén. Minden maradék kételyük is elszállt.

Alkalmazás: Jézus azt akarta, hogy ezeknek az embereknek a hite az Írásokban gyökerezzen, ne pedig az Ő viszontlátása feletti örömeikben. Mi a helyzet veled? A te Jézusba vetett hited az érzéseiden vagy Isten igéjén alapul?

SZERDA

A kételkedő Tamás (Lk 24:28-43; Jn 20:24-29)

AKÉT emmausi férfi épp az imént jött rá, hogy Jézus életben van, és Ő volt az, aki az úton végig beszélgetett velük. A vacsorájukról elfeledkezve siettek vissza Jeruzsálembe a tanítványokhoz, hogy megosszák velük a hírt: Jézus valóban életben van.

Bár nem tudtak róla, Jézus közvetlen mögöttük haladt, hogy megóvjva őket a sötét éjszakában. Amikor a tanítványok bizalmatlankodva beengedték őket a felső szobába, nem is sejtették, hogy láthatatlanul Jézus is bement velük.

Mindenki izgatott volt. Péter már látta Jézust. S amint a két férfi is elmesélte, hogyan találkoztak Vele az emmausi úton, az izgalom csak fokozódott. Akkor hirtelen észrevették, hogy van még valaki a szobában. Jézus első szavai: „Békesség néktek” – után a tanítványok még mindig féltek és kísértetnek vélték. Mit mondott nekik? **Lk 24:39-43** ■ Jézus ismét elmagyarázta nekik a Róla szóló bibliai próféciaikat.

Minden bizonyíték ellenére még mindig volt valaki, aki kételkedett benne. Tamás volt az egyetlen, aki nem volt ott, amikor Jézus megjelent a tanítványoknak. Amikor a többiek elmesélték neki, mi történt, ő úgy döntött, inkább kételkedik. Mit mondott? **Jn 20:24-25** ■

Tamás egy egész héten át sajnálkozott és egyre jobban elcsüggedt. Egyik este Jézus ismét megjelent közöttük, és ugyanazokat a szép köszöntő szavakat mondta. Majd egyenesen Tamáshoz intézte gyengéd szavait. Olvasd el mit mondott! **27-29. v.** ■

Alkalmazás: *Tamás nem hitt, amíg saját szemével nem látta Jézust. Bölcs dolog a hitet addig halogatni, míg minden kétségünk elmúlik?* **Zsid 11:1** ■

CSÜTÖRTÖK

A Galileai-tengernél (János 21)

NEM sokkal az után, hogy Jézus megmutatta magát Tamásnak, a tanítványok elindultak a Jeruzsálemtől mintegy 30 kilométerre fekvő Galileai-tengerhez, hogy találkozzanak Vele. A tó közelében felelevenedett minden emlékü. Ezen a helyen tanított oly sokszor Jézus és tett oly sok csodát.

Este volt már, mire Péter hetedmagával odaérkezett. „Menjünk halászni” – javasolta. Pénzre volt szükségük, és egy jó fogás eladása kisegítette volna őket. Hamar összekészítették hajóikat és hálóikat, és már ki is eveztek a tó nyugodt vizére.

Halászat közben arról a sok mindenről beszélgettek, amit Jézussal átéltek. Gyakran ellenőrizték a hálókat, de mindig üresen találták őket.

Hajnaltájban észrevettek valakit a parton, akit idegennek néztek. Mit kiáltott nekik hangosan? **Jn 21:4-6** ■

Péter olyan izgatott lett, hogy a hajó sebessége nem volt elég gyors neki. A vízbe ugrott és gyorsan a partra úszott. Amikor mindnyájan partot értek, látták, hogy Jézus már reggelit készített nekik. **9-13. v.** ■

A reggeli után Jézusnak valami nagyon fontosra kellett felhívnia a tanítványok figyelmét. Péter csupán néhány nappal azelőtt tagadta meg Jézust, ezért a többi tanítvány úgy gondolta, ő nem maradhat tovább Jézus különleges segítői között.

Jézus meg akarta mutatni nekik, hogy Péter őszintén megbánta tettét, és Ő továbbra is bízik benne. Szeretné, hogy Péter Őrte dolgozzon. Nekünk is meg akarta mutatni, hogyan bocsássunk meg, és hogyan érezzünk együtt másokkal. Olvassuk el mi történt! **15-17. v.** ■

Péter már nem kérkedett. Nem hasonlítgatta magát a többi tanítványhoz. Mindnyájan láthatták, hogy teljesen megváltozott.

Alkalmazás: *Nekünk is meg kell tanulnunk a leckét, amit Péter megtanult. Nem szabad önmagunkban bízunk, és nem kell másokhoz hasonlítgatni magunkat. Ehelyett egyedül Jézusra kell tekintenünk, és bízni Benne, hogy hűségben megtart minket.*

PÉNTEK

Jézus mennybemenetele (Mt 28:16-20; ApCsel 1:1-11)

TÁVOZÁSA előtt Jézus egy bizonyos helyre, egy bizonyos időpontra összehívta mindazokat, akik hittek Őbenne. Elterjedt a hír, és közel ötszáz hívó gyűlt össze egy galileai hegyoldalban.

A felső szobában Jézus már beszélt a tanítványoknak az Írásokban található bizonyítékról, mely szerint Ő a Messiás. Azt is elmondta már nekik, mit kell tenniük, miután Ő visszatér a mennybe. (Lk 24:45-49)

Most mindezt elismételte a hívők nagyobb csoportjának. Azzal kezdte, hogy nyíltan kijelentette, nem földi királyság alapításáért jött, hanem egy lelki ország alapjait lerakni. Elmondta nekik, hogy mennyen és földön néki adatott minden hatalom. Ezután elmondta nekik küldetésük lényegét. Mi volt az? **Mt 18:19-20**

■ Ez az a munka, amivel Jézus minket is megbízott.

E földön töltött utolsó napján Jézus tizenegy tanítványával Jeruzsálemben tartózkodott. Sokan csodálkozva megbámulták a kis csoportot, amit az a férfi vezetett az Olajfák hegye felé, akit néhány héttel azelőtt keresztre feszítettek.

Elérték a hegy tetejét, s onnan egy Bethániához közeli helyre vezette őket. Amikor megállt, a tanítványok szorosan köréje gyűltek. Arca ragyogni látszott, miköz-

ben megnyugtató és bátorító szavakat szolt hozzájuk. Majd áldásra nyújtotta kezét és lassan emelkedni kezdett.

A tanítványok nagyon csodálkoztak és igyekeztek még egy utolsó pillantást váltani Mesterükkal. Amikor Jézus egy dicsőséges felhőbe ért, a tanítványok hallhatták az angyalok kórusának boldog, csodálatos énekét. Jézus hangját is hallották: „Ímé, én tiveletek vagyok minden napon a világ végezetéig.”

A tanítványok közvetlen közelről hallották a dallamos hangokat, és két fehérbe öltözött férfit pillantottak meg. Gábielt és a másik angyalt, aki Jézus feltáma-

dása után a sírboltban volt. A menny két leghatalmasabb angyala maradt itt Jézus tanítványait megnyugtanni. Mit mondtak nekik?

ApCsel 1:10-11 ☐

Alkalmazás: Ez az ígértet ma ugyanúgy igaz, mint akkor. Ha hűségesek vagyunk, ugyanaz a szerető Jézus jön el értünk, hogy mindörökre vele éljünk. Bár a mennyben tartózkodik, Soha nem fog elfeledkezni rólunk, vagy elhagyni minket. Eldöntötted, hogy naponta készülsz arra a boldog napra?

Máté 28; Márk 16; Lukács 24; János 20, 21; ApCsel 1:1-11; 1Korinthus 15:3-8; Jézus élete, 779-835. old.

Tanulmányozásra

Írd a vonalra a helyes megoldás betűjelét!

(Egyes válaszok több mondatba is beleillenek.)

1. _____ Ezen a napon támadt fel Jézus a halálból
2. _____ Ezen a napon Jézus pihent a sírjában.
3. _____ Az angyal, aki előhívta Jézust a sírból.
4. _____ Aki legelsőként ment Jézus sírjához vasárnap reggel.
5. _____ A város, ahol a sírt őrző 100 katona elmesélte Jézus feltámadását.
6. _____ A második tanítvány Jézus sírboltjánál, aki be is ment.
7. _____ Az első tanítvány, aki vasárnap reggel Jézus sírjához ment.
8. _____ Messiásról szóló próféciaik találhatók benne.
9. _____ A város, ahol két követője felismerte Jézust.
10. _____ Ő magyarázta el a próféciaikat az emmausi úton haladó férfiaknak.
11. _____ Aki háromszor is megtagadta Jézust, de megbocsátást nyert.
12. _____ A tanítvány, aki kételkedett Jézus feltámadásában.
13. _____ A hely, ahol néhány tanítvány halászni indult.
14. _____ Ők vigasztalták a tanítványokat Jézus mennybemenetele után.
15. _____ Aki reggelit készített halászó tanítványainak.
16. _____ Ennyi nagy halat teremtett csodálatos módon Jézus a tanítványok hálójába.
17. _____ Ennyi hívővel találkozott Jézus Galileában.
18. _____ Aki elveszítette a nagy küzdelmet.

A. 153

E. Jézus

I. vasárnap

M. Mária

B. Jeruzsálem

F. Galileai-tenger

J. Gábielt

N. Péter

C. Sátán

G. angyalok

K. Ószövetség

O. Emmaus

D. 500

H. János

L. Tamás

P. szombaton

A Szentlélek ajándéka

Aranyszöveg – Apostolok cselekedetei 5:31-32

„Ezt az Isten fejedelemmé és megtartóvá emelte jobbjával, hogy adjon az Izráelnek bűnbánatot és bűnöknek bocsánatát. És mi vagyunk néki bizonyosságai ezen beszédek felől és a Szentlélek is, kit Isten adott azoknak, akik néki engednek.”

VASÁRNASZOMBOR

Az ígéret beteljesedésére várva (ApCsel 1:12-26)

JÉZUS visszatért a mennybe, és az angyalok megerősítették a visszatérésére tett ígéretét. A tanítványok azonban nem tétlenkedhettek, míg Jézus visszajövelelre vártak. Távozása előtt Jézus nagyon nagy munkát bízott rájuk. Mi volt az? **Mt 28:18-20** ■

A tanítványok most döbbsenek rá, mennyire szükségük van a segítségre, és erősítette őket az ígéret, amit Jézus közvetlenül távozása előtt tett nekik. Mi volt ez? **ApCsel 1:8** ■

Az emberek azt várták volna, hogy a tanítványok szomorkodnak majd, mert Jézus már nincs többé velük. Ők azonban inkább boldogok és bizakodók voltak. Miért is ne lettek volna azok? Hiszen Jézus, a Mesterük, a barátjuk él odafent, a mennyben! Mivel töltötték a tanítványok az idejüket? **Lk 24:52-53** ■

Jézus azt mondta a tanítványoknak, hogy maradjanak Jeruzsálemben, amíg a Szentlelket meg nem kapják. Ezért az Olajfák hegyéről visszatértek a felsőházba. Mit csináltak várakozás közben? **ApCsel 1:14** ■

A tanítványok komolyan végiggondolták az elmúlt három esztendőt. Sok súlyos hibát követtek el. Ó, mennyire vágytak rá, hogy eltörölhessék a múltat, és helyesen cselekedjenek!

Eszükbe jutott, mennyit vitatkoztak arról, melyikük a nagyobb. Ahelyett, hogy Jézustól szerénységet tanultak volna, féltékenyen és önző módon a magasabb tisztségekért harcoltak. Most már megértették: ahhoz, hogy hű tanúbizonyságot tehessenek Jézusról, keresztény szeretetben egyesülniük kell. Ezért rendezték vitás dolgaikat, és bocsánatot kértek egymástól a veszekedéseikért.

Eszükbe jutott az a sok minden, amiről Jézus beszélt nekik, és szomorúan gondoltak vissza, milyen gyakran nem hittek neki. Ó, milyen sok lehetőséget elszalasztottak! Megvallották bűneiket Jézusnak, és tudták, hogy megbocsátott nekik. Eltökélték, hogy életük hátralévő részében Jézust szolgálják, és imádkoztak a megígért Szentlélekért.

Alkalmazás: Van olyasmi a múltadban, amit szívesen semmissé tennél? Ne csüggedj! Jusson eszedbe, hogy bár a múltat nem változtathatjuk meg, Isten örömmel megbocsát, ha megkérjük rá. **1Jn 1:9** ■ Dönthetünk úgy, hogy máától kezdve Isten segítségével mindig helyesen cselekszünk.

HÉTFŐ

A pünkösöd (ApCsel 2. fejezet)

A TANÍTVÁNYOK várakoztak, hogy Jézus elküldje a megígért Szentlelket. Tétlenkedés helyett azonban őszinte szívvel készültek a drága ajándék elnyerésére. Megvallották bűneiket Istennek és egymásnak, alaposan megvizsgálták életüket, hogy van-e benne olyasmi, ami nincsen összhangban Isten akaratával. Ó, mennyit imádkoztak, hogy alkalmasak legyenek másokat Jézus-hoz vezetni!

Mit

mond
február 1.
5. évf.

a Biblia?

A tizedik nap végére már teljes összhangban voltak Istennel és egymással. A Biblia szerint egy akaratall voltak együtt. Többé már nem vitatkoztak egymással. Készen álltak a különleges ajándék, a Szentlélek elnyerésére. Hogyan történt? **ApCsel 2:1-3** ■

Pünkösd ideje volt, és a világ minden részéből zsidók ezrei gyűltek Jeruzsálembe. A tanítványok természetesen nem beszéltek minden nyelven, ezért sokaknak nem tudtak Jézusról beszélni. Mi történt ezután? **4-11. v.** ■

Egyes papok, akiket boszszantott ez a csoda, azt állították, hogy a tanítványok részegsége miatt történt. Péter azonban bebizonyította, hogy a nyelveken szólás csodája valójában a prófécia beteljesedése (Jóel 2:28-29).

Péter folytatta, és világosan, határozottan bizonyította, hogy Jézus Isten fia. Merészen kimondta a vallási vezetőknek, hogy a Messiást feszítették keresztre. Mi csoda változás Péterben, aki alig két hónappal azelőtt még azt is letagadta, hogy ismeri Jézust!

A Szentlélek hatalmat és erőt adott a tanítványok szavainak, és a nép rádöbrent, hogy Jézus keresztre feszítésével milyen szörnyű hibát követtek el. Hogyan reagáltak az emberek, és mit felelt nekik Péter? **ApCsel 2:37-39** ■

Háromezer ember kereszttelkedett meg aznap, és ez még csak a nagy aratás kezdete volt. **46-47. v.** ■

Alkalmazás: Szeretnéd te is elnyerni Isten erejét, ahogy a tanítványok? Te is megkaphatod, de ugyanúgy készen kell állnod az elfogadására és használatára, ahogy a tanítványok is felkészültek.

KEDD

A sánta férfi meggyógyítása (ApCsel 3:1 - 4:4)

PÉTER és János együtt imádkoztak egy napon, mielőtt a templomba mentek volna Istent dicsőíteni. Az Ékes-kapunak nevezett bejáraton áthaladva észrevettek egy nyomorék koldust. A férfi születése óta sánta volt, immáron negyven esztendeje.

A férfi Jézus gyógyítását szerette volna kérni, de amikor legutóbb Jeruzsálembe érkezett, megtudta, hogy kivégezték. A barátai megsajnálták és minden nap elvitték a templom kapujába, ahol az élelemre valót összekoldulhatta. Mit felelt Péter a nyomorék embernek, amikor az pénzt kért? **ApCsel 3:6** ■

Péter akkor megfogta a férfi kezét és talpra állította. Mi történt azután? **7-8. v.** ■

Pillanatokon belül nagy tömeg gyűlt Péter és a gyógyult sánta férfi köré. Az emberek már hozzászóltak, hogy Jézus csodatételeit lássák, de meglepődtek, hogy a tanítványok is képesek ugyanarra.

Péter gyorsan elmagyarázta, hogy nem az ő ereje gyógyította meg a nyomorék férfit. Sokkal inkább a Jézusba, az élet fejedelmébe vetett hite gyógyította meg őt; annak ereje, akit a vallási vezetők megöltek, és aki feltámadt a halálból. Mire kérte az embereket ezután Péter? **19. v.** ■

Néhány farizeus felfigyelt Péter beszédére és megálltak meghallgatni. Annyira feldühödtek azon, hogy Péter Jézus feltámadásáról beszélt, hogy Pétert és Jánost is börtönbe vetették. Azért lettek mérgesek, mer ők nem hittek a halottak feltámadásában, Péter és János pedig meggyőző bizonyítékát adta, hogy Jézus valóban feltámadt a halálból.

Annak ellenére, hogy a vallási vezetők elutasították Jézust, Isten még egy lehetőséget adott nekik a bűnbánatra. Ám ahelyett, hogy elfogadták volna a határozott bizonyítékokat, hogy a tanítványokon keresztül Isten munkálkodik, a vallási vezetők úgy döntöttek, továbbra is szembeszállnak Istennel és követőivel. Mit tettek tehát? **ApCsel 4:3** ■

Alkalmazás: Te milyen döntéseket hozol? Hálás vagy, amikor Isten vagy a szüleid rámutatnak valamire, amin változtatnod kell az életedben? Vagy talán nem hallgatsz rá és visszautasítod Jézus segítségét, hogy véghezvigye azokat a változásokat?

SZERDA

Jézussal voltak (ApCsel 4:5 – 5:31)

AVALLÁSI vezetők eltökélték, leállítják a tanítványok Jézusról szóló tanúságtételeit, különben tekintélyük és befolyásuk csorbát szenvedne. Ezért másnap reggelre összehívták a Szanhedrint, hogy megvitasák, mitévők legyenek.

A főtanács egyes tagjainak eszébe jutott, hogy csupán néhány héttel azelőtt Péter letagadta, hogy ismeri Jézust. Biztosak voltak benne, hogy ismét könnyen megfélemlíthetik. Nagyot tévedtek. Mit mondott nekik aznap reggel Péter? **ApCsel 4:7-12** ■

A vallási vezetők most gondban voltak, hiszen nem számítottak Péter és János bátor fellépésére, akik csodát műveltek és ugyanúgy

az Írásokat idézték, ahogy Jézus is tette. Nem volt kétséges, hogy Jézus velük van.

A vallási vezetők nagyon örültek volna, ha bármi módon is letagadhatták volna, hogy csodálatos esemény történt, de nem tudták. Végül már több ezren értesültek róla, és a meggyógyított férfi ott állt közvetlenül Péter mellett.

Maguk között megbeszélve végül úgy döntöttek, hogy bár nem tagadhatják le a csodatételt, megpróbálják megakadályozni, hogy híre terjedjen. Ezért szigorúan megtiltották Péternek és Jánosnak, hogy Jézusról beszéljenek. Eleget tett a két tanítvány a vallási vezetők utasításának? **19-20. v.** ■

Még néhányszor megfenyegették, majd szabadon engedték őket. A két férfi csatlakozott a többi tanítványhoz, akik addig is imádkoztak értük, majd mindent részletesen elmeséltek nekik.

A tanítványok megtapasztalták, milyen nagy akadályokkal kell munkájuk során szembesülniük, ahogy azt Jézus is előre megmondta. Ezért ismét együtt imádkoztak, még nagyobb bátorságot és erőt kértek Istentől a szolgálatukhoz. Hogyan válaszolta meg Isten az imájukat? **31. v.** ■

Alkalmazás: Előfordult már, hogy bátran beszéltél a bárátaid társaságában Jézusról? Rád szóltak már, vagy esetleg kigúnyoltak miatta? Jézus szerette a békességet, de soha nem tett semmi rosszat a békesség kedvéért. Ha olyan bátor szeretnél lenni, amilyen Péter és János volt, akkor Jézussal kell időznöd bibliatanulmányozás és imádság által, ahogyan ők tették. **13. v.** ■

CSÜTÖRTÖK

Anániás és Zafira (ApCsel 4:32 – 5:13)

NEM mindenki örült az új egyház növekedésének. Sokakat kitagadtak családjukból, kizártak a zsinagógából. Végül oda jutottak, hogy alapvető szükségleteiket, az étkezést és a ruházzkodást sem tudták megoldani. Milyen felelősséget helyezett a hívők szívére ezzel kapcsolatban a Szentlélek? **ApCsel 4:32, 34-35** ■

Csodálatos volt a hívők közötti összhang és szeretet. Mivel teljesek voltak Szentlélekkel, önzetlenül megtettek mindent egymás megsegítésére.

Anániás és felesége, Safira, többekkel együtt a Szentlélek befolyására elhatározta, hogy elad egy darab földet, és a pénzt a szükségben lévők megsegítésére ajánlja fel. Később azonban

úgy gondolták, jó lenne egy kis pénzt maguknak is megtartani. Végül úgy döntöttek, semmit sem adnak abból, amit megígértek.

Ez volt az első nagy hibájuk. Isten munkájára ígérték egy bizonyos összeget, aztán mégis meggondolták magukat, mert a világi jólét fontosabb volt számukra. Ezt nevezzük kapzsiságnak.

Anániás és Safira ráadásul nem akarták, hogy kiderüljön: meggondolták magukat. Nem akarták elveszíteni az emberek megbecsülését. Ezért úgy döntöttek, hogy egy kisebb összeget odaajándékoznak, mintha az lett volna a föld eladásából befolyt teljes összeg.

Ez volt a második nagy hiba, amit elkövettek.

Másnak mutatták magukat, mint amilyenek valójában voltak. Ezt képmutatásnak nevezzük.

Mi volt Isten véleménye a kapzsiságukról és képmutatásukról? Olvassuk el a szomorú történetet! **ApCsel 5:2-11** ■

Alkalmazás: Isten elvárja tőlünk, hogy mindenből, amit tőle kapunk, visszaadjuk neki a tizedrészét, és ezen kívül önkéntes adományokat is adjunk. **Mal 3:8-10** ■ Te hűséges vagy Istenhez? Fontosabb a pénzed és a javaid, mint segíteni Isten művének befejezését? Ha így lenne, kérd Istent, segítsen, hogy jobban szeresd az Ő szolgálatát, mint a világi javakat!

PÉNTEK

A tanács elé állítva (ApCsel 5:14 – 6:7)

AGYÜLEKEZET gyorsan növekedett, ahogy egyre többen engedtek a Szentlélek meggyőző erejének. A tanítványok is lenyűgöző csodákat tettek. **ApCsel 5:14-16** A vallási vezetők egyre jobban dühöngtek. Láthatták, hogy a tanítványok befolyásának növekedésével az ő tekintélyük egyre csökken.

Mivel a veszélyek sem tartották vissza a tanítványokat a prédikálástól és tanítástól, a vallási vezetők börtönbe vetették őket. Éjszaka azonban egy angyal kinyitotta a fogház kapuit és utasította a tanítványokat, hogy folytassák a munkát. Mi történt, amikor reggel a Szanhedrin a foglyokért küldött? **21-25. v.** ■

Erőszak nélkül vezették a tanítványokat a tanács elé, mert féltek a nép haragjától, ha durván bánnának velük. A főpap számon kérte őket, hogyan merészelnék továbbra is Jézusról tanítani. Mit felelt neki Péter? **29-32. v.** ■

A tanács tagjai feldühödtek, és készek lettek volna azonnal ha-

lálra adni a tanítványokat. A Szanhedrin egyik tekintélyes tagja, Gamáliel, azonban felállt és nagyon bölcs tanácsot adott nekik. Mi volt ez? **38-39. v.** ☐

A tanács tagjai elismerték Gamáliel tanácsának bölcsességét, mégis megverették a tanítványokat, mielőtt elengedték volna őket. Hogyan reagáltak a tanítványok erre a durva bánásmódra? **41-42. v.** ☐

A gyülekezet növekedésével újabb problémák merültek fel. A görög hívők panaszkodtak, mert szerintük a görög özvegyek nem kaptak annyi segítséget, mint a héber özvegyek. Ez igen komoly probléma volt, mert az egyház addig tapasztalt egységének felbomlásával fenyege-

tett. A tanítványok ezért gyorsan megoldást javasoltak. Mi volt a tervük? **ApCsel 6:2-4**

Ez jó ötlet volt. A tanítványok minden tőlük telhetőt megtettek, de az egyház gyors növekedése során már nem tudtak mindenről személyesen gondoskodni. Bölcsőbb volt másokkal is megosztani a felelősséget. Mit eredményezett ez a változás? **7. v.** ☐

Alkalmazás: Isten időnként megengedi, hogy követői üldözést szenvedjenek Őérte. Nekünk azonban örvendezniünk kell, amikor ilyesmi történik. Olvassuk el, miért! **Mt 5:10-12; Ézsza 14:10** ☐

*ApCsel 2:1-6:4;
Az apostolok története,
35-96. old.*

Tanulmányozásra

1. Ki mondta?

- „Térjete meg és keresztelkedjete meg mindnyájan a Jézus Krisztusnak nevében a bűnöknek bocsánatjára; és veszitek a Szentlélek ajándékát.” **ApCsel 2:38** _____
- „És nincsen senkiben, másban idvesség, mert nem is adatott emberek között az ég alatt más név, mely által kellene nekünk megtartatnunk.” **ApCsel 4:12** _____
- „Vajon igaz dolog-e Isten előtt, reátok hallgatnunk inkább, hogynem Istenre, ítéljétek meg! Mert nem tehetjük, hogy amiket láttunk és hallottunk, azokat ne szóljuk.” **ApCsel 4:19-20** _____
- „Miért, hogy megegyeztetek, hogy az Úrnak lelkét megkísértsetek?” **ApCsel 5:9** _____
- „Istennek kell inkább engedni, hogynem az embereknek.” **ApCsel 5:29** _____
- „És mi vagyunk néki bizonyosságai ezen beszédek felől, és a Szentlélek, akit Isten adott azoknak, akik néki engednek.” **ApCsel 5:32** _____

2. Mennyi a tizede?

Ha fizetésként vagy ajándékba pénzt kapsz, a tizedrészét vissza kell adnod Istennek. Kösd össze vonallal a megfelelő összegeket!

a.	0.50	5.00
b.	5.00	50.00
c.	50.00	500.00
d.	500.00	0.05
e.	5000.00	0.50

3. A hét diakónus

Karikázd be az első hét diakónus nevét! **ApCsel 6:5**

Prokhórus	István	Akvilla	Nikánór
Filep	Máté	Timón	Achaikus
Párménás	Barabbás	Nikolaus	Démás

4. A Szentlélek eljövetele

Hogyan készültek fel a tanítványok a Szentlélek eljövételére? Mit tettek?

- ☐ semmit
- ☐ megvallották bűneiket
- ☐ csak várakoztak
- ☐ pihentek
- ☐ imádkoztak
- ☐ megbékéltek Istennel
- ☐ megbékéltek egymással
- ☐ alaposan megvizsgálták a szívüket
- ☐ azon vitakoztak, ki legyen az első
- ☐ Jézus kijelentéseinek elmélkedtek

Pál megtérése

Aranyszöveg – Apostolok cselekedetei 14:53

**„És az apostolok nagy erővel
tesznek vala bizonyosságot
az Úr Jézus feltámadásáról;
és nagy kegyelem vala mindnyájukon.”**

VASÁRNAP

István (ApCsel 6:8 - 7:60)

ISTVÁN a hét diakónus egyike volt, akiket az apostolok kiválasztottak, hogy a szükségben lévőkkel törődjenek. Nem ez volt azonban minden, amit tett. A zsinagógákban is prédikált.

István annyira bátran és aktívan prédikált, hogy a vallási vezetők felfigyeltek rá. Legbölcsebb embe-reiket küldték vitázni vele, de István mindig, mind-egyiket legyőzte. Végül börtönbe vetették, és a tanács a legképzettebb tudósait hívta segítségül.

A Tárzus városából származó Saulus próbálta leg-inkább bebizonyítani, hogy István téved. Hamaro-san rá kellett azonban jönnie, hogy István lenyű-göző Szentírás ismeretével nem szállhat vitába. Ezért a vallási vezetők elhatározták, hogy megölik. Mit tettek ezután? **ApCsel 6:12-14** □

A vallási vezetők vádjainak megválaszolása köz-ben István arca fényesen ragyogott. A tanács vezetői közül sokan féltek és eltakarták arcukat. Mégsem hallgattak a lelkiismeretükre, továbbra is elutasí-tották az igazságot.

Mindenki figyelmét lenyűgözte, ahogy István megválaszolta a vádakát. Vitatkozás helyett egy történetet mondott el, amit mindnyájan kedvel-tek. Ábrahám-tól kezdve egészen Salamon ide-jéig leírta a zsidó nép történetét.

Amikor azonban István rámutatott, ho-gyan kapcsolódnak a prófécia-k és a templomi szolgál-atok Jézushoz, a főtanács tagjai elborzadtak. Amikor a főpap megszagatta felsőruháját, István tudta, hogy már nincs sok hátra az életéből. Mit mondott ezután?

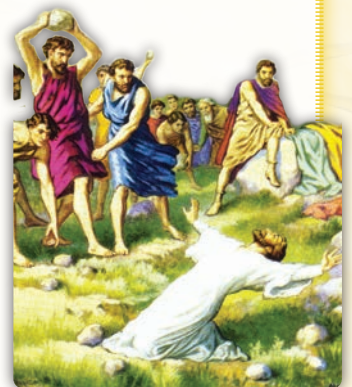
ApCsel 7:51-53 □

A tanács tagjai tudták, hogy szavai igazak, és ettől még dühö-sőbbek lettek. Vadállatként rontottak rá. Nem ember, ha-nem vadállat módjára visel-kedtek. István viszont már alig vette észre őket. Mit mondott?

55-56. v. □

A tanács tagjai dühösen fogták be fülüket, és még na-gyobb zajt csaptak, csak hogy ne kelljen István szavait halla-niuk. Mit csináltak vele? **56-58. v.** □

Alkalmazás: István volt az első keresztény mártír. (A már-tír az az ember, akit az igazság melletti tanúskodás miatt ölnek meg.) Ahogyan Jézus erőt adott Istvánnak, amikor szüksége volt rá, nekünk is ugyanúgy meg fogja adni, ami-kor szükségünk lesz rá.

HÉTFŐ

A hetven hét véget ér (ApCsel 8:1-4)

ISTVÁN megkövezése a zsidó nép történetének nagyon fontos pontját jelentette. A zsidók egészen addig Isten kiválasztott népe voltak. Isten arra akarta használni őket, hogy világítsanak a világban.

Mit

mond

február 8.
C. év
6.

a Biblia?

Azonban nem ez történt. Olvassuk csak el, hogyan jellemezte István a zsidó népet! **ApCsel 7:51-53** ■ Még azután is kaptak esélyt a megtérésre, hogy Isten fiát, Jézust megölték. Isten kifejezetten Jeruzsálembe küldte a tanítványokat még három és fél évre.

Sokan meghallották az üzenetet és elhitték azt. A valósi vezetők azonban egyre konokabban elutasították az igazságot.

Isten annak idején megmutatta Dániel prófétának, hogy a zsidó nemzet még 490 esztendő (70 hetet) kap, hogy átadja a jó hírt a világnak (Dán 9:24). Ez az időszak Kr. u. 34-ben, István megkövezésekor véget ért. Ez volt Isten utolsó megtérésre hívó üzenete, és a zsidó nemzet kimutatta végső döntését, hogy elutasítják Jézust.

Attól kezdve már nem voltak Isten kiválasztott népe többé. Természetesen a zsidó emberek elfogadhatják Jézus üzenetét és megmenekülhetnek. De a zsidó népet már nem használja többé Isten, hogy a világ előtt tanúbizonyságot tegyenek Róla. Ettől kezdve a keresztény egyházat használja erre.

Most, hogy teljesen elutasították Jézust, a Szanhedrin haragja a többi jeruzsálemi hívő ellen fordult. Sault elismerték, és István kivégzésében való részvételéért a Szanhedrin tagjává tették. Ő lett a jeruzsálemi egyház üldözőinek vezetője.

ApCsel 8:3; 26:9-11 ■

Nem csoda, hogy a hívők féltek Saultól! Mit csináltak ezután? **ApCsel 8:1, 4** ■

Alkalmazás: Isten látta, hogy a jeruzsálemi gyülekezet ahelyett, hogy sok misszionáriust küldött volna szét, megelégedett azzal, amit addig elértek. Megengedte az üldözést, hogy a hívők minden irányba szétszóródjanak. Ahogy elhagyták Jeruzsálemet, misszionáriusokká lettek mindenhol, ahová csak mentek.

KEDD

Fülöp (ApCsel 8:5-40)

AHÉT diakónus egyike, Fülöp, Samáriába ment. Ott ültette el az igazság magvait Jézus, amikor a kútnál az asszonnyal beszélt. Hogyan reagáltak az emberek Fülöp prédikálására és csodatételeire? **ApCsel 8:8** ■

Élt egy Simon nevű férfi Samáriában, aki nagyon népszerű volt az emberek között, mert Sátán csodákat tett általa. Most azonban azt állította, hogy hisz Jézusban, és meg is keresztelkedett.

Simont különösen érdekelte az erő, amivel Isten Fülöpöt felruházta, mert az sokkal nagyobb volt, mint

amit ő kapott Sától. Amikor Péter és János is Samáriába mentek, hogy Fülöpnek segítsenek, Simon pénzt ajánlott nekik, ha őt is felruházzák az erővel, amivel ők bírtak. Simon azonban önmagának akart dicsőséget, és nem Istennek. A tanítványok megdöbbenek és megdorgálták, amiért azt hitte, hogy pénzért megveheti a Szentlélek ajándékát. Ez a gondolkodásmód örök vesz-tét okozhatja. **20-23. v.** ■

Fülöp még Samáriában volt, amikor egy angyal fel-szólította, hogy a Samáriából Gázába vezető úton dél felé induljon. Ez sok kilométerre volt, Fülöp mégis azonnal elindult.

Menet közben észrevett egy hintón utazó férfit, aki egy tekintélyes etióp tisztségviselő volt. Hazafelé az Írásokat tanulmányozta. A Szentlélek indította Fülöpöt, hogy beszéljen azzal az emberrel. Mit mondott Fülöp, és mit felelt a férfi? **30-31. v.** ■

Együtt haladtak tovább, és rendkívül érdekes biblia-tanulmányozást folytattak. Fülöp Ézsaiás könyvének 53. fejezetétől kezdve elmagyarázta a Jézusról szóló ószövet-ségi próféciaikat. Amikor egy vízzel teli medencéhez értek, a férfi meg akart keresztelkedni. Mit mondott Fülöp? **37-38. v.** ■

Alkalmazás: Tud Isten téged úgy használni, mint Fülöpöt? Te is mindig azonnal engedelmeskedsz, ahogyan Fülöp? Mindig bátran beszélsz Jézusról, amikor csak módod van rá?

SZERDA

Saul megtérése (ApCsel 9:1-9)

EKÖZBEN Jeruzsálemben Saul szorgalmasan üldözte a Jézusban hívőket. Nem volt azonban mindig biztos benne, hogy helyesen cselekszik. Gyakran eszébe jutott István megkövezése. Még mindig maga előtt látta a vértanú arckifejezését, ami olyan volt, mintha egy angyalé lett volna (ApCsel 6:15). Emlékezett rá, milyen világosan mutatta be István az igazságot, és az ellenségeivel szembeni megbocsátó lelkülete is gyakran eszébe jutott. Beszélt erről a vallási vezetőkkel is, akik végül is meggyőzték, hogy nekik volt igazuk. Saul lelke azonban

még mindig nem könnyebbült meg. Néha egész éjszaka küzdött a lelkiismeretével.

Saul többször is majdnem belátta, hogy Jézus volt a megígért Messiás, de végül mégis elkötelezte magát Jézus és követői ellen.

A vallási vezetők nem elégedtek meg a jeruzsálemi hívek üldözésével, hanem úgy döntöttek, más városokban is folytatják azt. Saul felajánlotta a segítségét, és hamarosan úton volt a Jeruzsálemtől több, mint 200 kilométerre fekvő Damaszkusz felé. Megbízólevele volt a főpaptól, mely felhatalmazta, hogy minden hívőt, akit csak Damaszkuszban talál, visszahurcoljon Jeruzsálembe.

Istennek azonban más volt a terve. Mi történt Saulal útközben? **ApCsel 9:3-6** ■ Amikor az erős fény kihunyott, Saul érezte, hogy megvakult. Barátai vezették őt egészen Damaszkuszig, és egy hívő otthonában hagyták.

Saul három napig nem evett és nem ivott. Micsoda gondolatok járhattak a fejében! Jézus valóban a megígért Messiás! Istvánnak volt igaza, és Saul

tévedett. Hagyta, hogy a vallási vezetők meggyőzzék egy hazugságról. Sátánnak dolgozott! Hogyan tudna Isten valaha is megbocsátani neki? Ó, mennyire egyedül érezte magát!

Alkalmazás: A Szentléleknek csodálatos meggyőző ereje van, hogy a bűn felismerésére rávezessen. Mindig bűnbánattal válaszolj, ha meggyőző valamilyen bűnödről, ahogyan Saul is tette.

CSÜTÖRTÖK

Felkészülés a szolgálatra
(ApCsel 9:10–22)

SAUL Damaszkuszban volt, és teljesen egyedül érezte magát. Isten nem válaszolt neki azonnal, amikor megkérdezte, mit kíván tőle. Három nappal később azonban Isten szólt egy Ananiás nevezetű damaszkuszi hívőnek, hogy menjen oda és beszéljen Saulal. Mit mondott Ananiás Saulnak? **ApCsel 22:12-16** ■ Pál azonnal visszanyerte látását és megkeresztelkedett.

Saul őszinte bűnbánatot gyakorolt. Mennyi időbe telt, hogy

a jót kezdje cselekedni, miután rájött, hogy addig helytelenül járt el? **ApCsel 9:20-22** ■

A zsidó vezetők nagyon megdöbbenek, amikor rájöttek, mi történt. Pál (Saul másik neve) ahelyett, hogy Jézus erőteljes ellensége lett volna, most Jézus hűséges követője és munkása lett. Ez kettős csapás volt számukra. Sátán elveszítette egy elszánt harcosát, és Jézus megnyert egyenét.

A vallási vezetők azonnal meggyűlölték Pált, ugyanúgy, mint Jézus többi követőjét is. Ezért Pálnak rövidesen el kellett hagynia Damaszkuszt. Arábiába ment (Gal 1:17), ahol közel három esztendőt töltött majdani szolgálatára készülve.

Pál belegondolt, milyen szolgálatra hívta el őt Isten, és rájött mennyire fontos, hogy sok időt töltsön a Biblia csendes tanulmányozásával és imádkozással. Biztos akart lenni benne, hogy prédikálása „nem emberi bölcsességnek hitető beszédiben állott, hanem léleknek és erőnek megmutatásában”. Ez azért volt fontos, hogy a hallgatóinak hite „ne embereknek bölcsességében, hanem Istennek erején nyugodjék” (1Kor 2:4-5).

Alkalmazás: Mindig tisztában vagyunk a bibliatanulmányozás és az imádság fontosságával? Ennek gyakorlása miatt lehetett Pál olyan erőteljes munkása Jézusnak. Ha hatékony munkát szeretnénk Jézusért végezni, nekünk is sok időt kell töltenünk Vele a Biblia tanulmányozása és imádság által.

PÉNTEK

Visszatérés Jeruzsálembe

DAMASZKUSZBA visszatérve Pál bátran prédikált Jézus nevében. A zsidó vezetők nem tudták ugyan megcáfolni az igazságot, amit most már Pál is hirdetett, ezért elhatározták, hogy megölik. Ezért éjjel-nappal őröket állítottak az összes városkapuhoz, hogy elfogják Pált. Hogyan menekült ki Pál Damaszkuszból? **ApCsel 9:25**

Pál onnan Jeruzsálembe utazott. Nagyon szeretett volna a tanítványokkal találkozni, de ők emlékeztek rá, milyen elszántan üldözte az ottani hívőket, és még mindig félték tőle. Nehezen hitték el róla, hogy valóban megváltozott. Végül egy

különleges ember hatására elhitték, hogy Isten az igazság hirdetésének nagy erejű bajnokát küldte hozzájuk, és megbíztak benne. Kit használt fel Isten a meggyőzésükre? **27-28. v.** ■

Pál szíve mélyéből szeretne volna meggyőzni a vallási vezetőket az Írások segítségével, hogy Jézus a megígért Messiás, hogy ők is ugyanúgy higgyenek, ahogyan ő. Biztos volt benne, hogy becsületes a szívük, és helyesen akarnak cselekedni.

Ám amikor találkozott velük, és az Írásokból bebizonyította nekik, miért hisz Jézusban, Pálnak rá kellett jönnie, hogy a vallási vezetők egyáltalán nem őszinték. Mit próbáltak Pállal tenni? **29. v.** ■

Pál szívesen odaadta volna életét, ha az segített volna. Istennek azonban más terve volt. Mit kellett ezután tennie? **ApCsel 22:17-21** ■

E látomásról értesülve a jeruzsálemi hívők segítettek Pálnak szülővárosába, Tárzusba menekülni.

Alkalmazás: Pál élete gyökeres változást mutatott. Most kész volt meghalni az igazságért, amiért azelőtt ő is oly sokakat halálba küldött. Ez az igazi megtérés, a teljes átalakulás, ami végbemegy bennünk, amikor befogadjuk Jézust, hogy Ő éljen bennünk.

*ApCsel 6:5-9:30;
Az apostolok
története,
97-130. old.*

Tanulmányozásra

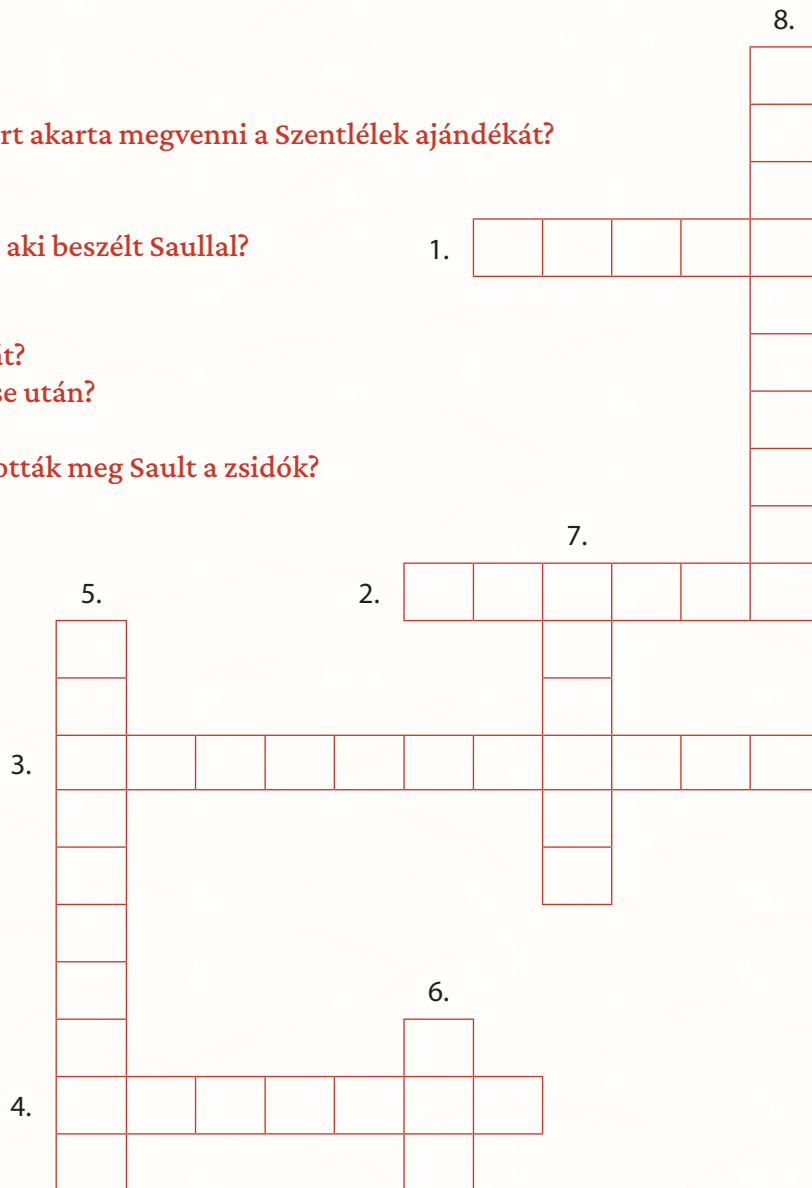
Keresztrejtvény

VÍZSZINTES

1. Hogy hívták a férfit, aki pénzért akarta megvenni a Szentlélek ajándékát?
2. Ki volt az első mártír?
3. Mit tettek Istvánval?
4. Ki volt az a damaszkuszi hívő, aki beszélt Saullal?

FÜGGŐLEGES

5. Hol vetette Fülöp az ige magját?
6. Hogy nevezték Sault megtérése után?
7. Honnan származott Saul?
8. Melyik tanács tagjává választották meg Sault a zsidók?

Evangelium a pogányoknak

Aranyszöveg – Apostolok cselekedetei 10:34-35

**„Nem személyválogató az Isten;
hanem minden nemzetben kedves őelőtte,
aki Őt féli és igazságot cselekszik.”**

VASÁRNAP

Dorkás (ApCsel 9:32-42)

PÉTER, miután egy ideig Jeruzsálemben dolgozott, úgy döntött, meglátogatja a hívőket, akik az üldözés miatt hagyták el Jeruzsálemet, és biztonságosabb helyekre költöztek. Liddában, egy Jeruzsálemtől mintegy 32 km-re, nyugatra fekvő városban talált egy Éneás nevű férfit, aki már nyolc éve ágyhoz kötött beteg volt. Mit mondott neki Péter, és mi történt? **ApCsel 9:34** ☐ E csoda hatására sokan Jézus követőivé váltak.

A csoda híre gyorsan terjedt, hamarosan eljutott a Joppében élő hívőkhöz is. A Földközi-tenger partján álló Joppé Liddától csupán 16 km-re feküdt. Valami szörnyűség történt a joppéi hívőkkel, ezért arra kérték Pétert, azonnal menjen el hozzájuk.

Az egyik asszonyt Tábitának, más néven Dorkásnak hívták. Mindig buzgón segített, ahol csak tudott. Ruhát varrt a szegényeknek és együttértőzőn vigasztalta a bajba jutottakat. De mi történt Dorkással? **37. v.** ☐

Péter azonnal Joppéba indult. Dorkást a szobájában ravatalozták fel. Köréje gyűltek mindnyájan, akiken segített. Megmutatták Péternek a ruhákat, amiket Dorkás nekik és szűkösen élő családjuknak varrt. Ó, mennyire szerették, és mennyire fog hiányozni nekik!

Péter kedvesen kiküldött mindenkit a szobából. Mit tett ezután? **40-41. v.** ☐

Ugyanaz történt, mint Éneás gyógyulásakor. Amikor a lenyűgöző csodáról tudomást szereztek, sokan döntöttek a Jézus mellett. **42. v.** ☐

Alkalmazás: Isten ezért tesz csodákat. A csodák nem azért vannak, hogy a kíváncsiságunkat kielégítsék, vagy az emberek figyelmét ránk irányítsák. Isten azért tesz csodát, hogy az emberek Őrá figyeljenek, és hogy higgyenek Jézusban.

HÉTFŐ

**Kornéliust angyal látogatja meg
(ApCsel 9:43 – 10:8)**

JOPPÉTÓL északra, majdnem ötven kilométernyire feküdt a Czézárea nevű város, ahol a Kornélius nevű férfi élt. Római százados volt, ami azt jelenti, hogy száz katonának parancsolt. Nemesi családból származott és nagyon gazdag volt.

Bár Kornélius pogány környezetben született és járta iskoláit, sokat tanult Istenről a körülötte élő zsidóktól. Ez nyilvánvalóan hatással volt rá, mert otthonában dicsőítette Istent. Nem volt a zsidók közösségének tagja, és a vallási vezetők nem is engedték volna, hogy az legyen. Szerintük minden pogány tisztátalan.

Kornélius gyakran imádkozott vezetésért, mert érezte, hogy munkája megfelelő végzéséhez, a jó döntésekhez Isten segítségére van szüksége. Kifejezte Istenhez való hűségét az otthonában, a munkájában és a szegények pénzzel való támogatásával. Igazságosságáról és nagylelkűségéről ismerték az egész környéken. Mind a zsidók, mind a pogányok nagyra becsülték.

Mit

mond
február 15.
C. év
7.

a Biblia?

Kornélius hitt a Messiás eljöveteléről szóló próféciákban, de azt nem tudta, hogy már eljött. Egy délután, amikor imádkozott, egy mennyei angyal jelent meg előtte egy különleges üzenettel. Mi volt az? **ApCsel 10:3-6** ■

Kornélius szívesen engedelmeskedett az angyalnak. Azonnal hívatta három embe-

rét, beszélt nekik az angyal látogatásáról, és Péter keresésére Joppéba küldte őket. **7-8. v.** ■

Péterre nagy teherként nehezedett a Jézusról szóló jó hír zsidókkal való megosztásának felelőssége. Ám addig sem ő, sem a többi apostol nem hirdette az evangéliumot a pogányoknak. Mind úgy hitték, hogy az evangélium áldása csak a zsidóknak szól, nem pedig a pogányoknak.

Kornélius három embere most úton volt Joppéba. Hogyan tudja Isten Péter lelkét megnyitni és rávenni, hogy menjen el azzal a három emberrel, hogy Kornéliussal, egy pogány emberrel beszéljen?

Alkalmazás: *Előfordult már veled, hogy úgy döntöttél, valakinek nem beszélsz Jézusról? Emlékezzünk rá, hogy Isten mindenkivel tudatni akarja a jó hírt!* **Mt 24:14** ■

KEDD

Péter látomása (ApCsel 10:9-23)

DÉL körül járt az idő, amikor Péter felment annak a háznak a tetejére imádkozni, ahol megszállt.

Isten meg akarta mutatni neki, hogy a Jézusról szóló evangélium nemcsak a zsidóknak, hanem mindenkinek szól.

Most tehát, miközben Kornélius szolgálai Joppé felé közeledtek, Pétert is meglátogatta ugyanaz az angyal, aki Kornéliusnak a látomást adta. Mit látott Péter? **ApCsel 10:11-12** ■

Péter egy hangot hallott, mely azt mondta neki, hogy ölje meg és fogyassza el a látott állatokat. Ő azonban hevesen tiltakozott, mondván: még soha nem evett semmi tisztátalant. Mit felelt erre a hang? **15. v.** ■

Ez háromszor megismétlődött, majd a látomás véget ért. De vajon mit is jelenthetett? Péter még mindig ezen töprengött, amikor Kornélius három embere megérkezett

és találkozni akart vele. A Szentlélek abban a pillanatban szólt Péterhez. Mit mondott neki? **19-20. v.** ■

Péter engedelmesen lement és megkérdezte a férfiakat, mit szeretnének tőle. Ők elmondták neki, hogy egy szent angyal látogatta meg Kornéliust, a római századost, és felszólította, hogy hívassa Pétert a házába.

Péter még egy órával korábban is visszautasította volna ezt a meghívást, mert a pogányokat tisztátalannak tartotta. Most azonban eszébe jutott a látomás és rájött, hogy Isten az emberekre, és nem az állatokról beszélt neki. Arra hívta fel a figyelmét, hogy senkit se tekintsen tisztátalannak. Nagyon nehéz volt Péternek megváltoztatnia a pogányokról alkotott véleményét, de úgy döntött, engedelmeskedik Istennek és elmegy a férfiakkal Kornéliushoz.

Tudta, hogy az egyház jeruzsálemi vezetői nem fognak örülni, ha megtudják, mit tett. Ezért, hogy semmi kétség ne legyen tettei felől, hat férfit választott ki tanúnak, akiket magával vitt, hogy mindent megfigyeljenek, amit a pogányok között tesz.

Alkalmazás: *Előfordult már veled, hogy Isten megkért, változtass valamilyen elveden, amit addig igaznak hittél? Szívesen megváltoztattad, ahogyan Péter, még ha nehéz is volt?*

SZERDA

Megtért pogányok (ApCsel 10:24 – 11:18)

PÉTER megdöbbsen, amikor Kornélius czeráei házába érkezésekor a házigazda a lábai elé térdelt, és dicsőítette. Hogyan reagált rá? **ApCsel 10:25-26** ■ A házba lépve Péter látta, hogy Kornélius egész családja és még sokan összegyűltek őt meghallgatni.

Péter azzal kezdte, amit mindnyájan tudtak, hogy a törvény szerint egy zsidónak nem szabad pogányokat látogatni. „De nékem Isten megmutatá, hogy senkit se mondjak közönséges, vagy tisztátalan embernek.” Ezért jött el tehát Péter. Majd megkérdezte Kornéliust, hogy miért hívatta. Kornélius ekkor mindenkinek elmesélte találkozását az angyallal, aki utasította, hogy küldjön el Péterért. Mit mondott ezután? **33. v.** ■

Péter sokat tanult. Rájött, hogy Istennek nincsenek kedvencei, hanem arra vágyik, hogy min-

den nemzetből minden embert megmentsen. Természetesen ez volt a látomása értelme. **34-35. v. □**

Péter ezután elmondta a hallgatóságnak Jézus életének, halálának és feltámasztásának, valamint mennyi szolgálatának egész történetét. Elmondta nekik, hogy a bűnbocsánat elnyerésének egyetlen módja, ha hisznek Jézusban. Még beszélt, mikor a Szentlélek alá szállt a pogány hívőkre, ahogy annak idején az apostolokra és a zsidókra is. Mi történt azután? **45-48. v. □**

A jeruzsálemi egyház vezetői nem örültek, amikor megtudták, hogy Péter meglátogatta a pogányokat. Péter nem szállt vitába velük, inkább elmondta nekik látomását és Isten utasítását, hogy menjen el a három emberrel. Mivel fejezte be beszámolóját? **ApCsel 11:16-17 □**

Az egész történetet megismerve a gyülekezet vezetőinek hozzáállása megváltozott, és együtt dicsőítették Istent a történetekért. Megértették, hogy gondolkodásuk mennyire különbözik Istenétől. Attól kezdve megnyílt az út, hogy a pogányoknak is hirdessék a Jézusról szóló jó hírt.

Alkalmazás: *Te is olyan hön áhítva hallgatod Isten ígét, mint azok a pogányok?* **ApCsel 10:33 □**

CSÜTÖRTÖK

Péter a börtönben (ApCsel 12:1-6)

KÖZEL tíz év telt már el István megkövezése óta. A jeruzsálemi zsidó vallási vezetőknek még mindig elkövetelt céljuk volt Jézus követőinek elpusztítása, és nagyon megörültek, amikor Heródes Agrippa király személyében erős támogatóra leltek. Agrippa állította, hogy zsidó hitre tért, és látszólag gondosan betartotta a zsidó ceremóniális törvényeket.

Heródes Agrippa csatlakozott a zsidó vallási vezetőkhez a hívők üldözésében, és börtönbe vetette Jakabot és fivérét, Jánost. A vallási vezetők el voltak ragadtatva, amikor elrendelte a lefejezésüket. Csak azt kívánták, hogy ne a cellájában végezzék ki Jakabot. Úgy gondolták, egy nyilvános kivégzés jobban megfélemlíti majd a hívőket. Heródes a kedvükért döntött, hogy Pétert is nyilvánosan végezteti ki. **ApCsel 12:1-3 □**

Éppen húsvét hete volt, és féltek, hogy sokan szimpatizálnának Péterrel. Ha elmondaná egyik hatalommal bíró beszédét, még a szabadon engedését is köve-

telhetnék. Ezért úgy döntöttek, hogy a kivégzést húsvét utánra halasztják.

Heródes emlékezett, hogyan szabadultak ki az apostolok legutóbb a börtönből, és most eltölte, ezúttal semmiképpen nem történhet ilyesmi. Pétert a börtönben az örökhöz láncolták. Három ajtó és még több katona választotta el őt a külvilágtól. Mind a tizenhat, Pétert őrző katonát megfenyegették, hogy az életükkel fizetnek, ha az apostol kiszabadul. Ezért különösen éberek voltak.

A hívők nagyon elkeseredtek. Mi lesz velük Péter nélkül? Mivel töltötték az időt, miközben Péter a börtönben volt? **5. v. □**

Félt vajon Péter? Nem, bizony! Bízott Istenben, hogy a legjobbat cselekszi és tudta azt is, hogy a hívők imádkoznak érte. A tervezett kivégzése előtti éjszakán mélyen aludt őrei között. **6. v. □**

Alkalmazás: *Te tudnál mélyen aludni a kivégzésed előtti éjszakán? Mennyire bízol Istenben? Olvassuk el a 46. Zsol-tárt □!*

PÉNTEK

A börtön kapui megnyílnak (ApCsel 12:6-24)

AKIVÉGZÉSE előtti éjszakán Péter mélyen aludt őreihez láncolva a cellájában. Amikor valaki megérintette, álmos szemét felnyitva látta, hogy a börtöncellát fény árasztotta el. Egy angyal állt előtte!

„Kelj föl hamar!” – mondta Péternek az angyal. Amikor felkelt, alig vette észre, hogy láncai leestek csuklóról. Mit csinált ezután az angyal? **ApCsel 12:8-10 □**

Amint Péter szeme hozzá szokott a sötétséghez, rájött, hogy kint van az utcán. Érezte a hűvös éjszakai levegőt. Szabad volt! Mit mondott ezután? **11. v. □**

Arra a helyre sietett, ahol a hívők imádkoztak érte és bekopogott a kapun. Végül egy Rhodé nevű szolgálólány ment ki, majd eltűnt. Olyan izgatott volt, hogy elfelejtette beengedni Pétert. Mi történt ezután? **14-17. v. □**

A börtönőrök megrémültek, amikor észrevették, hogy Péter nincs a cellában. Egyszerűen eltűnt! Heródes király is nagy haragra gerjedt, amikor megtudta. Tisztában volt vele, hogy senki emberfia nem szabadíthatta ki Pétert, de nem akarta elismerni, hogy Isten hatalmasabb nála. Kivégeztette az ártatlan öröket, és Jeruzsálemet elhagyva Cézarába utazott, ahol nagy ünnepséget rendeztek a tiszteletére. Heródes fényűző köntösbe öltözve adta elő beszédét, amit a tömeg nagy éljenzéssel fogadott. Mit mondtak az emberek, és mi történt Heródessele? **22-23. v.** ☐

Sokan hallották a történetet, hogyan szabadította ki Isten csodálatos módon Pétert a börtönből és hogyan sújtott le üldözőjére. Ennek hatására sokan hittek Jézusban.

Alkalmazás: Győzhetünk-e, ha Isten ellen harcolunk? Nem. Ha ezt tesszük, mindig a vesztes oldalon találjuk magunkat. **Jer 17:10; 2Kor 5:10** ☐ Veszíthetünk valaha, ha Isten oldalán állunk? **Róm 8:31** ☐

ApCsel 9:32-11:18;
12:1-24;
Az apostolok
története,
131-154. old.

Tanulmányozásra

1. A betűk helyes sorrendbe rakásával fejtsd meg a neveket!

a. _____ KOSRÁD	e. _____ DILDA
b. _____ BÁTIHAT	f. _____ PÉJOP
c. _____ ESÁNÉ	g. _____ ÉZÁCEZAR
d. _____ LOKÉNUSIR	h. _____ ÉPRET

2. Kettős egyezés

Kösd össze a megfelelő kifejezéseket!

személy	város	Mi történt ott?
a. Énéas	Joppé	az első keresztény mártír
b. Kornélius	Lidda	feltámadt
c. Dorkás	Cézára	a Szentlélek leszállt a pogányokra

3. Tedd helyes sorrendbe arany szövegünk szavait!

személyválogató hanem nem az cselekszik Isten nemzetben kedves őelőtte aki őt féli és igazságot minden

4. Tedd időrendbe az eseményeket!

A sorszámokat írd a vonalra!

a. ____ Kora délután egy angyal látogatta meg Kornéliust Cézarában.	f. ____ Dorkás feltámasztása Joppében.
b. ____ Ebéd előtt Péter felment a tetőre imádkozni.	g. ____ Egy angyal látomást adott Péternek a lepedőben alászálló állatokról.
c. ____ A Liddában élő béna Énéas meggyógyítása.	h. ____ Kornélius Pétert akarta dicsőíteni.
d. ____ Kornélius elküldte három emberét Joppéba Péterhez.	i. ____ A Szentlélek leszállt a pogányokra, ahogy annak idején a zsidókra.
e. ____ Hét zsidó ment Kornélius házába.	j. ____ Péter Jézusról tanította Kornélius háza népét és barátait.

Pál és Barnabás

Aranyszöveg – Apostolok cselekedetei 26:17-18

„Megszabadítván téged e néptől és a pogányoktól, kik közé most küldelek. Hogy megnyissad szemeiket, hogy setéségből világosságra és a Sátánnak hatalmából az Istenhez térjenek, hogy bűneiknek bocsánatát és a megszenteltettek között osztályrészt nyerjenek az énbennem való hit által.”

VASÁRNAP

Akiket először neveztek keresztényeknek (ApCsel 11:19-26)

AJERUZSÁLEMI üldözés kezdetén sok hívő úgy döntött, elhagyja a várost. Sokféle szétszéledtek és elvitték a Jézusról szóló jó hírt. Emiatt hívők csoportjai telepedtek le számos Izraelen kívüli, idegen országban.

Sok zsidó élt a Római Birodalomban, és a hívők általában csak közöttük dolgoztak. Az evangéliumot még nem hirdették a pogányoknak.

Jeruzsálemtől 500 kilométerre, északra feküdt a szíriai Antiókhia városa. Hatalmas, jómódú város volt, fontos gazdasági és kereskedelmi központ. Milyen sikerrel járt az a néhány hívő, akik odaköltözve Jézusról kezdtek prédikálni? **ApCsel 11:20-21** ■

Amikor a tanítványok Jeruzsálemben tudomást szereztek erről, elhatározták, hogy odaküldik Barnabást, hogy segítsen az új gyülekezet megszervezésében. Hogyan áldotta meg Isten az erőfeszítéseit? **23-24. v.** ■

Az antiókhiai gyülekezet növekedése során Barnabás rádöbrent, hogy több segítségre van szüksége, ezért Tarsusba ment Pált megkeresni. Tarsus Pál szülővárosa volt, ahová megtérése után ment vissza, amikor a jeruzsálemi vallási vezetők megpróbálták megölni (ApCsel 9:26-30).

Amikor Barnabás megtalálta Pált, rábe-

sztelte, menjen vele Antiókhiaiba, és segítsen az ottani gyülekezet megszervezésében. Így az elkövetkező esztendőben együtt munkálkodtak.

Antiókhiaiban neveztek először keresztényeknek a Jézusban hívőket. Azért nevezték így őket, mert Krisztusról prédikáltak, Krisztusról tanítottak, róla beszéltek és a nevében imádkoztak Istenhez. Soha nem fáradtak bele Krisztus szolgálatának, halálának és feltámadásának, valamint mennyei szolgálatának tanulmányozásába. Nem csoda, hogy Krisztus követőinek, keresztényeknek nevezték őket!

Alkalmazás: *Téged kereszténynek hívnának az emberek, ha annak alapján ítélnének meg, amiről a legtöbbet beszélsz?*

HÉTFŐ

Elhívás a szolgálatra (ApCsel 11:27-30; 13:1-4)

PÁL és Barnabás már egy éve együtt munkálkodtak Antiókhia városában az új keresztény gyülekezet felépítésén. Akkor Agabus, egy jeruzsálemi próféta érkezett hozzájuk, és szörnyű éhínséget jövendölve prédikált. Hogyan segítettek az antiókhiai keresztények a jeruzsálemi hívőkön? **ApCsel 11:29-30** ■

Pál azonban tudta, hogy nem a zsidóknak szóló prédikálás a legfontosabb feladata. A damaszkuszi úton Jézus azzal bízta meg, hogy a pogányoknak prédikáljon (ApCsel 26:15-18).

Egészen addig nem tettek szervezett erőfeszítéseket arra, hogy az evangéliumot a pogányoknak is hirdessék. Most azonban elérkezett ennek is az ideje, és a Szentlélek különleges üzenetet adott néhány antiókhiai

Mit

mond
február 22.
8. évf.

a Biblia?

hívónek. Mi volt az üzenet, és mit tettek ezek a hívők?

ApCsel 13:1-3 ■

Isten elhívását az egyház elismerte, majd Pál és Barnabás elindult első missziós útjára. Antiókiát elhagyva hajóra szálltak, és több mint 220 kilométer utazás után a Ciprus szigetének keleti partján fekvő Szalamisz városába érkeztek. Ezen a szigeten nőtt fel Barnabás (ApCsel 4:36).

Egy János Márk nevű fiatalember is Pállal és Barnabással tartott. Barnabás rokona volt, akinek édesanyja kereszténnyé lett. Jeruzsálemben élt, és megnyitotta otthonát a keresztények előtt. Márk szerette volna elkísérni őket a missziós útra, akik ezt meg is engedték neki.

Szalamisztól Pál és Barnabás 160 kilométert haladt nyugat felé, és útközben a zsinagógákban prédikáltak. Végül Paphos városába értek, ami Ciprus nyugati partján található.

Alkalmazás: Pált Isten azzal a különleges munkával bízta meg, hogy a pogányoknak hirdesse az evangéliumot. Téged mire hívott el azon a helyen, ahol éppen most vagy? Megteszel mindent, hogy felkészült legyél bármire, amit Isten a jövőben kérhet tőled?

KEDD

Márk hazatér (ApCsel 13:6-13)

PÁL és Barnabás első missziós útjuk során a Ciprus szigetének nyugati partján fekvő Paphos városába érkeztek. Ebben a városban élt a sziget római helytartója, Sergius Paulus. Kétségtelenül hallott már Pálról, Barnabásról és az üzenetről is, amit hirdettek. Most személyesen is hallani szerette volna mondanivalójukat.

Volt azonban egy Elimás nevű ember, aki nem akarta, hogy Sergius Paulus meghallja az evangéliumot. Ki volt ő, és mit csinált? **ApCsel 13:6-8** ■ Pál tudta, hogy Sátán dolgozik Elimás által, hogy a Jézusról szóló jó hír lerontsa. Azt is tudta, hogy Isten lehetőséget akar adni a kormányzónak, hogy Jézust megismerje.

A Szentlélek arra indította Pált, hogy ítéletet hirdessen az ördögös férfi felett. Mi volt az? **9-11. v.** ■ Ez méltó büntetés volt. Elimás úgy döntött, becsukja szemét a Pál által hirdetett igazság előtt, és most a természetes szemeivel sem látott. A kormányzóra nagy hatást gyakorolt ez a csoda, és úgy döntött, hisz Jézusban.

Paphosi munkájuk végeztével Pál, Barnabás és Márk a közel 300 kilométerre, északnyugatra fekvő Perga városába hajóztak.

Márk rájött, milyen nehéz úttörő misszionáriusnak lenni. Gyakran voltak fáradtak, sokszor éheztek és fáztak. Útközben sokszor kerültek veszélyes helyzetbe. Míg néhányan örömmel fogadták munkájukat, sokan mások inkább akadályozták azt.

Márk felismerte, hogy a jövőben még több nehézséggel és üldözéssel kell majd szembesülniük. Bátorságát elveszítve otthagyta Pált és Barnabást, és visszatért Jeruzsálembe.

Isten azonban nem hagyta el Márkot. Barnabás később magával vitte egy másik missziós útjára, és a fiatalember Isten értékes munkásává vált (2Tim 4:11).

Alkalmazás: Tè mit tettél volna Márk helyében? Gondold ezt át alaposan! Hajlandó vagy a nehézségek és az üldözés ellenére is beszélni másoknak Jézusról?

SZERDA

Az evangéliumot hirdetve (ApCsel 13:14–44)

MÁRK távozása után Pál és Barnabás észak felé folytatták útjukat a 160 km-re fekvő pisidiai Antiókiába. Mivel kezdték ottani szolgálatukat?

ApCsel 13:14 ■

Miután felolvastak az Írásokból, a zsinagóga vezetői, akik a szombati szolgálatokért feleltek, felkérték Pált, hogy szóljon a gyülekezethez. Pál boldog volt, hogy a Jézusról szóló jó hírről beszélhet. Röviden összefoglalta a zsidó nemzet történetét. A zsidók nagyon szívesen hallgatták ezt a történetet, ezért teljes figyelmüket Pálnak szentelték.

Pál kihangsúlyozta, hogy Jézus pontosan betöltötte a Messiásról szóló próféciaikat. Bátran kijelentette, hogy a jeruzsálemi vallási vezetők halálra adták, pedig semmi-
ben sem találták bűnösnek. Isten azonban feltámasztotta a halálból, és sokan találkoztak vele feltámadása után.

Miután világosan bizonyította, hogy Jézus a Messiás, Pál felhívást intézett hallgatóihoz. Mi volt az, és milyen figyelmeztetés hangzott még el? **38-41. v.** ■

A Szentlélek hatott a jelenlévők lelkére. Sokan várták már régóta a Messiás eljövetelét. Most pedig Pál beszámolójából meggyőződhetek róla, hogy Jézus betöltötte a próféciaikat, Ő a megígért Egyetlen.

A Pált hallgató pogányok nagyon örültek, hogy a megváltás jó híre nem kizárólag a zsidóknak, hanem mindenkinek szól. Olyan izgalomba jöttek, hogy mindenkivel

meg akarták osztani ezt a jó hírt. Ezért megkérték Pált, hogy a következő szombatnapon is prédikáljon róla.

Egész héten terjesztették a jó hírt, és meghívták rokonait, szomszédaikat és barátait Pál beszédének meghallgatására. Mi történt a következő szombaton? **44. v.** ■

Alkalmazás: *Téged is annyira felvillanyoz a szombati prédikáció, hogy alig várod, hogy megoszthasd másokkal? Emlékszel egyáltalán, miről szólt a legutóbbi? Miért ne kérnéd Istent, szóljon hozzád a következő szombatnapon és adja áldását, hogy megoszthasd azt barátaiddal?*

CSÜTÖRTÖK

Az evangélium elutasítása (ApCsel 13:45–52)

APISIDIAI Antiókhia pogány lakóit annyira felvillanyozta a Pál első prédikációjából hallott jó hír, hogy a következő szombatnapon szinte az egész város megjelent az apostol meghallgatására. Hálásan fogadták, hogy a Jézusról szóló jó hír üzenete nem korlátozódik a zsidókra, hanem a pogányokra is vonatkozik.

Azonban nem mindenki örült. Hogyan reagáltak a zsidók, amikor látták a sok pogányt, akik Pál meghallgatására érkeztek? **ApCsel 13:45** ■

Milyen szomorú, hogy így álltak hozzá! Dicsőíteniük kellett volna Istent, amiért ilyen sokan készek meghallgatni a megváltás jó hírét. Látván mi történik, Pál néhány nagyon világos, közérthető szóval szólt a zsidókhoz. Elmondta nekik, hogy mivel ők elutasították a Jézusról szóló jó hírt, Barnabással együtt mostantól a pogányok felé fordítják a figyelmüket. **46-47. v.** ■

A zsidók ellenállásának dacára Pál és Barnabás munkája nagyon sikeres volt. Sok pogány ember döntött Jézus és az általa való üdvösség mellett, és „beteljesedtek Szentlélekkel.”

Pál és Barnabás végül mégis kénytelen volt elhagyni a környéket. Elcsüggedés helyett azonban eszükbe jutott, amit Jézus az üldözésről a hegyi beszédben mondott. Olvassuk el: **Mt 5:11-12** ■!

A pisidiai Antiókhia elhagyva Pál és Barnabás leporolták lábukat. Miért tették ezt? Jézus mondta tanítványainak, hogy ezt tegyék, amikor olyanok házából távoznak, akik elutasították a megváltás üzenetét. **Mt 10:14-15** ■ Ez majd bizonyosság lesz ellenük az ítélet napján, mert hallották a Jézusról szóló jó hírt, de elutasították azt.

Alkalmazás: *Felelősek vagyunk mindenért, amit tudunk, és azért is, amit megismerhettünk volna, ha alaposabban*

tanulmányoztuk volna Isten igéjét. Mindig döntsünk amellett, amiről tudjuk, hogy jó!

PÉNTEK

Listrában és Derbében (ApCsel 14:1–26)

MIUTÁN el kellett hagyniuk a pisidiai Antiókhia, Pál és Barnabás a keletre, a mintegy 150 km-re fekvő Ikóniumba ment. Ott is először a zsidók zsinagógájában kezdtek prédikálni, aminek hatására zsidók és görögök nagy sokasága hívővé lett. Ott is sok zsidó utasította el a jó hírt, és okozott gondot nekik. Mi történt ezután Ikóniumban? **ApCsel 14:2-6** ■

Pál és Barnabás ezután Lистра városába ment, ami kb 30 km-re, délnyugatra volt Ikóniumtól. Beszéde közben Pál észrevett egy születésétől fogva béma férfit, aki nagyon figyelmesen hallgatta őt. Mit mondott neki Pál? **8-10. v.** ■

Listra pogány város volt, ahol sokan más isteneket imádtak. Pál és Barnabás szorgalmasan tanították őket az egyetlen igaz Istenről. Amikor az emberek látták, hogyan gyógyította meg Pál a béma férfit, istenekként akarták tisztelni őt és Barnabást. Mire készültek? **13. v.** ■

Pál és Barnabás természetesen elborzadt, és alig sikerült leállítaniuk az embereket.

Nemsokára zsidók érkeztek Listrába Pisidiából és Ikóniumból, akik arról győzködtek a népet, hogy a férfiak, akiket istenként akartak tisztelni, valójában halált érdemelnek. Mit tettek azután? **19. v.** ■

A hívők szomorúan gyűltek Pál élettelen teste köré. Mennyire meglepődtek, amikor Pál váratlanul felállt! Másnap Barnabással együtt a Listrától 65 km-re délkeletre fekvő Derbébe indultak.

Miután egy ideig Derbében szolgáltak, Pál és Barnabás elhatározta, hogy visszafordulnak, és meglátogatják az összes gyülekezetet, amit addig alapítottak. Ezért visszamentek Listrába, Ikóniumba, a pisidiai Antiókhia és Pergába. Mindenütt segítettek a gyülekezeti élet szervezésében. Majd hajóval visszautaztak Antiókhia, ahol körútjukat kezdték.

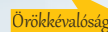
Alkalmazd a gyakorlatban: *Milyen sok ellenállással találkozott Pál és Barnabás a missziós út során! Te hűséges maradtál volna az ő helyükben? Hűséges vagy most otthonodban vagy a barátaid között Jézushoz?*

Dálj apostol útja

missziós

Cyrene

Kutatva az Írásokat

Aranyszöveg – Apostolok cselekedetei 17:11

„Ezek pedig nemes lelkűek valának a Thessalonikabelieknél, úgymint, kik bevévék az igét teljes készséggel, naponként tudakozván az írásokat, hogy úgy vannak-e ezek.”

VASÁRNAP

Vajon meg kell tartanunk a ceremóniális törvényeket? (ApCsel 14:27 – 15:2)

MUTÁN első misszió körútjukról visszatértek Antiókhia-ba, Pál és Barnabás beszámoltak a gyülekezetnek mindarról, ami velük történt, és arról, mennyire megáldotta Isten a pogányok között végzett munkájukat. Sokan örömmel fogadták, amit Isten tett, de a zsidó keresztények aggódtak.

Pál nem várta el a pogányból lett keresztényektől, hogy zsidóvá váljanak, sem azt, hogy a szertartási törvényeket megtartsák. A zsidóból lett keresztények látták, hogy hamarosan több pogány származású keresztény lesz az egyházban, mint zsidó származású, és féltek, hogy emiatt a keresztény egyház elveszíti zsidó jellegét.

Ekkoriban zsidó keresztények érkeztek Júdeából Antiókhia-ba, és ellentmondásos nézeteket kezdtek tanítani. Az egyik ilyen tantételük az volt, hogy a megváltás érdekében a hívőknek meg kell tartaniuk az összes zsidó ceremóniális törvényt is. Azzal érveltek, hogy Isten egyértelműen előírta a zsidóknak, hogyan imádják Őt, és nem változtatta meg az erre vonatkozó utasításait. Nem vették figyelembe, hogy az egész templomi szolgálat Jézust jelképezte és Őrá mutatott előre. Most,

hogy Jézus már eljött, nem volt többé szükség azokra a szertartásokra. **ApCsel 15:1** ■

Pál és Barnabás tudták, hogy ezen júdeai emberek tanítása helytelen, és azonnal felléptek ellenük. Ám míg a pogány keresztények egyetértettek velük, a zsidó keresztények inkább a júdeaiakkal voltak egy véleményen. A két csoport vitája annyira súlyossá vált, hogy úgy tűnt, az antiókhiai gyülekezet kettészakad. Ezt elkerülendő megegyeztek, hogy az apostolok és az egyházi vezetők összeülnek Jeruzsálemben, hogy a kérdést megvitassák. **2. v. ■** A tanácskozás döntését fogják végső döntésként elfogadni, addig nem is folytatják a vitát.

Alkalmazás: *Te hajlandó vagy elfogadni a vezetőség döntését, ha valakivel nézeteltérésed van? Olvassuk el: Péld 12:15 ■!*

HÉTFŐ

**Zsidók és pogányok
(ApCsel 15:3-35; Gal 2:11-14)**

Az antiókhiai gyülekezetet megosztotta a kérdés, hogy vajon meg kell-e tartani a zsidó ceremóniális törvényeket, vagy sem. Mivel maguk közt képtelenek voltak megegyezésre jutni, úgy döntöttek, elküldik Pált és Barnabást másokkal együtt Jeruzsálembe egy tanácskozásra.

Heves vita bontakozott ki a jeruzsálemi gyűlésen. Nem csupán a szertartások megtartásának kérdéséről volt ugyanis szó. Aggodalmak merültek fel a zsidók és a pogányok kulturális különbségei miatt is. Elég összetett probléma volt.

A Szentlélek azonban már kijelentette a megoldást és felszólalásra indította Pétert. Péter elismételte a Kornélius

Mit

mond

március 1.
C. év
9.

a Biblia?

megtérésével kapcsolatos tapasztalatát, és azt, mennyire meglepődött, hogy a Szentlélek egyformán szállt alá a ceremóniális törvényeket megtartó zsidókra és a pogányokra, akik pedig nem tartották meg azokat. Azzal értelt, hogy a Szentlélek már megmutatta, hogy ezentúl nem szükséges a szertartásokat megtartaniuk. **ApCsel 15:7-11** ■

Péter beszéde után Pál és Barnabás számoltak be arról, milyen munkát végzett Isten általuk a pogányok között első missziós útjuk során. Végül Jakab állt fel és bejelentette a tanács döntését. Mi volt az? **19. v.** ■

Már csak az volt a kérdés, hogyan hozzák ezt a döntést a gyülekezetek tudomására? Hogyan oldották meg? **25-29. v.** ■ A kérdés rendeződött. A pogány keresztényeknek nem kell megtartaniuk a zsidó ceremóniális törvényeket.

Nem sokkal később Péter Antiókhiaiban járva együtt evett a pogány keresztényekkel. Ezzel mutatta be, hogy elfogadja őket. Ám amikor olyanok érkeztek, akik szerint minden kereszténynek meg kell tartania a ceremóniális törvényt, akkor Péter nem evett együtt a pogányokkal, és Barnabással együtt sokan követték példáját. (Gal 2:11-13)

Ezt a viselkedést látva Pál felismerte, milyen szörnyű hibát követ el Péter. Nyilvánosan megfeddte, aki belátta hibáját, és gyorsan meg is vallotta azt.

Alkalmazás: *Egyesek azt állítják, hogy Péter volt az első a tévedhetetlenek (akik soha nem hibáznak) hosszú sorában, de ez nem igaz. Péter ugyanolyan esendő volt, mint a többi apostol, vagy bárki más.*

KEDD

Timótheus (ApCsel 15:36 – 16:3)

PÁL egy ideig Antiókhiaiban munkálkodott, majd úgy döntött, ideje másodszor is missziós útra indulniuk és meglátogatniuk az előző útjuk idején alapított gyülekezeteket. Barnabás is egyetértett vele, és Márkot is magukkal szeretne volna vinni. Pál viszont ellenezte ezt. Úgy vélte, Márk megbízhatatlan. Mi történt ezután? **ApCsel 15:39-40** ■

Pál Silással észak felé indult, útközben erősítve a gyülekezeteket. Végül, több mint 300 kilométer gyaloglás után Listrába érkeztek, ahol előző látogatása idején megkövezték.

Listrában Pál ismét találkozott a Timótheus nevű fiatalemberrel, aki akkor tért meg, amikor Pált annak idején a városon kívül megkövezték. Azóta is egyre jobban érezte a lelkében, hogy Isten őt is az evangélium hirdetésének teljes idejű szolgálatára szólítja. Szerette Pált, és nagyon szeretett volna vele dolgozni.

Pál meglátta a Timótheusban rejlő lehetőségeket, még ha a fiatalember nem is volt különösebben tehetséges. Komoly volt, szívesen tanult és nem félt az üldözéstől.

Édesanyja és nagymamája jól nevelte Timótheust. **2Tim 1:5** ■ Egészen kicsi korától tanították az írásk ismeretére,

és annak ellenére, hogy pogány városban éltek, tiszta és egyszerű jellemet alakítottak ki benne. **2Tim 3:14-17** ■

Bár Timótheus még nagyon fiatal volt, Pál úgy látta, készen áll az evangéliumhirdetés szolgálatára. Ezért Silással együtt Timótheus is Pállal tartotta második missziós útja. Hogyan érzett Pál Timótheus iránt? **1Tim 1:2** ■

Alkalmazás: *Té is szívesen tanulsz? Szívesen szembenézel az üldözéssel? Minden nap tanulmányozod a Bibliát és követed, amit mond? Ezek tették Timótheust is alkalmassá élete munkájára. Szeretnél készen állni, bármire is hívjon el Isten?*

SZERDA

A börtönben énekelve (ApCsel 16:4–25)

TIMÓTHEUS csatlakozott Pálhoz és Siláshoz, és napról napra többet tanult, miközben sok-sok kilométert gyalogoltak együtt a gyülekezeteket látogatva. A Szentlélek segítségével számtalan embert vezettek megtérésre. Mintegy 650 km gyaloglás után északnyugat felé a Kis-Ázsia nyugati végében fekvő Troás városába érkeztek.

Ott Pál egy éjszaka álmot látott. Kit látott benne? **ApCsel 16:9** ■ Ez sürgős hívás volt, ezért Pálék azonnal útra keltek, és áthajóztak az Égei-tenger északi részén a több mint 200 km-re, a Macedón térségben fekvő Neápolis városába. Onnan még 16 km-t gyalogoltak északnyugat felé, a terület fővárosába, Filippibe.

Úgy tűnik, hogy Lukács, Az apostolok cselekedeteiről szóló könyv szerzője, Troásban csatlakozott hozzájuk, mert a **10. versben** ■ már többes szám első személyben számol be az útjukról.

Filippiben valószínűleg nem volt zsinagóga, hiszen szombatnapon Pál és társai a folyóparton imádkozásra összegyűlt asszonyokhoz csatlakoztak. Az egyik asszonyt Lídiának hívták. Mit tett Lídia? **14-15. v.** ■

Volt egy megszállott nő Filippi-ben, aki követni kezdte Pált és tár-sait. Mit mondott róluk? **16-17. v.** ■ Ez nem tett jót Pál szolgálatának, mert sokan azt hitték, hogy őt is ugyanaz a gonosz hatalom uralja, mint a szolgálólányt. Mit tett Pál ez ellen? **18. v.** ■

A leány gazdái nagy haragra ger-jedtek, mert így már nem tudták pénzkeresetre felhasz-nálni. Meg akartak szabadulni Páltól és Silástól, ezért hazugságokat terjesztettek róluk és nagy felbolydulást keltettek. Pált és Silást megverték, börtönbe vetették, és a lábukat kalodába zárva nagy fájdalmakat okoztak nekik. Hogyan reagáltak erre? **25. v.** ■

Alkalmazás: Pálnak és Silásnak valószínűleg nem volt azonnal kedve énekelni és imádkozni, de ezzel bátorították magukat. Te is dönthetsz úgy, hogy a csüggedés elke-rülésére ezt teszed.

CSÜTÖRTÖK

Kutatták az írásokat
(ApCsel 16:26 – 17:14)

PÁLT és Silást börtönbe vetették, de csüg-gedés helyett imádkoztak és Istent di-csőítve énekeltek. Mi történt ezután?

ApCsel 16:26 ■

A börtönőr nagyon megrémült. Biz-tos volt benne, hogy kivégzik, ha Pál és Silás megszökött. Éppen öngyilkos akart lenni, amikor Pál megszólította és megnyugtatta, ne aggódjon, senki sem szökött meg.

Mit csinált ezután a börtönőr? **29-30. v.** ■

Azonnal elmondták neki és csa-ládjának a Jézusról szóló jó hírt. Még el sem érkezett a reggel, amikor mindnyájan meg akar-tak keresztelkedni, és Pál meg is keresztelte őket. Mi történt reg-gel? **35-40. v.** ■

Filippit elhagyva Pál és Silás mintegy 150 km-t ut-zott délnyugat felé Thessalonikába. Pál szombatonként a zsinagógában prédikált az Ószövetség próféciáiból bi-zonyítva, hogy Jézus a Messiás. Bemutatta, hogy az egész szentélyszolgálat Jézusra mutatott előre, és meggyőző erővel beszélt Jézus szolgálatáról a mennyei szentélyben, valamint második eljövételéről is.

A hallottak hatására sokan hittek Jézusban, ám mint mindig, néhány zsidó itt is ellenállt. Ezért akadályozni kezdték Pál és Silás mun-káját. Mit tettek? **ApCsel 17:5-8** ■

Kövezték Jézus utasí-tását, hogy kerüljék el az üldözést (Mt 10:23), így éjszaka távoztak. A Thes-salonikától mintegy 80 km-re, délnyugatra fekvő Béréába mentek. Nem so-kat mond a Biblia Béra lakóiról, de egy nagyon fontos dolgot megtudunk róluk. **11. v.** ■

A thessalonikai zsidók sajnos hamarosan kövezték Pált és Silást, és Béréában is felzúdulást szítottak elle-nük. Pált, biztonságát féltve, néhány thessalonikai hívő elvitte a több mint 200 km-re délkeletre fekvő Athénba. Timótheus Béréában maradt az új gyülekezetnek segíteni.

Alkalmazás: *Lelkesen fogadod Isten ígétét és naponta kutatod az Írásokat?* **11. v.; Zsolt 119:9-11** ■

PÉNTEK

Túl bölcsek, hogy szükségük lenne Jézusra
(ApCsel 17:15-34)

NÉHÁNY thessalonikai hívő sietve kimene-kítette Pált Béréából, és hajóval Athénba vitték. Aztán visszatértek Béréába az üze-nettel, hogy Silás és Timótheus is azonnal men-jen Athénba.

Athén volt az akkori világ kulturális központja, a bölcsesség, az építészet és a bálványimádás fel-legvára. Gyönyörű templomok és szentélyek álltak mindenfelé. Silásra és Timótheusra várva Pál Jézusról beszélt a népnek, és figyelmüket a menny igaz Istene felé igyekezett fordítani. **ApCsel 17:16-17** ■

Az athéniak először kigúnyolták Pált. Néhányan szó-szátyárnak nevezték, mert azt hitték, nem tudja, miről beszél. Ám nem kellett nekik sok idő a véleményük megváltoztatásához. Pál világosan értette gondolatme-netüket, és amikor vitatkozni próbáltak vele, rá kellett jönniük, hogy sokkal intelligensebb náluk.

Aztán emlékeztették Pált, hogy Szókratészt, a híres filozófust, aki 450 évvel azelőtt élt Athénban, azért ítél-ték halálra, mert új isteneket próbált bevezetni. Pál azon-ban nem félt, és amikor látták, mennyire ragaszkodik hozzá, hogy Istenéről beszéljen, úgy döntöttek, lehető-séget adnak neki erre.

Athén legfontosabb helyére, a Mars-dombra (az Aeropagus-ra) hívták meg Pált beszélni. Általában itt gyűltek össze Athén legjelentősebb polgárai a vallás fontos kérdéseinek megvitatására. Mindenki feszülten figyelt, amikor Pál beszélni kezdett. Mit mondott? **22-25. v.** ■

Mindenki figyelmesen hallgatott egészen addig, amíg a feltámadásról nem szólt. Néhányuk szerint ez örültség és a gyűlés hirtelen félbeszakadt.

Pál athéni szolgálata ezzel véget ért. De hiába vesztegette vajon ott az időt? Nem. Athén egyik legismertebb polgára többekkel együtt hűséges hívővé lett.

Alkalmazás: Az athéni polgárok nem fogadták el az evangéliumot, mert úgy gondolták, már elég jók és nincsen szükségük Jézusra. Te tudod, hogy szükséged van Jézusra? Ő csak azokon tud segíteni, akik tisztában vannak vele, hogy segítségre van szükségük. **Ézsa 57:15; 66:1-2** ■

*ApCsel 14:27-17:34;
Galátzia 2:11-14;
Az apostolok története,
188-242. old.*

Tanulmányozásra

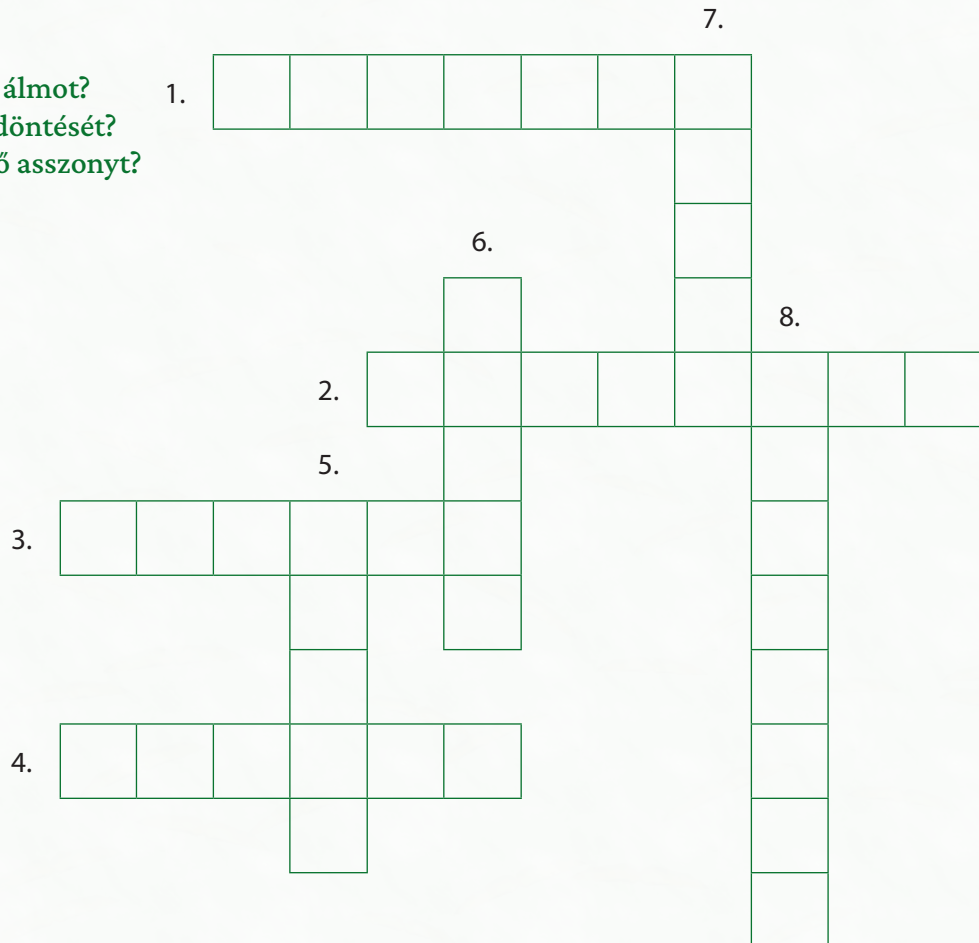
Keresztrejtvény

VÍZSZINTES

1. Mivel utazott Pál és Silás Athénba?
2. Hogy hívták Pál munkatársát, akivel első misszióútján volt?
3. Hol találkozott Pál Timótheussal?
4. Ki írta az Apostolok Cselekedetei könyvet?

FÜGGŐLEGES

5. Hol látott Pál különleges álmot?
6. Ki jelentette be a tanács döntését?
7. Hogy hívták az egyik hívő asszonyt?
8. Hova került Pál és Silás?

Levelek a gyülekezeteknek

Aranyszöveg – 1Korinthus 2:3

„Mert nem végeztem, hogy
egyébről tudjak tiköztetek,
mint a Jézus Krisztusról,
méghedig, mint megfeszítetről.”

VASÁRNAP

„A megfeszített Krisztust hirdetjük”
(ApCsel 18:1–6; 1Kor 1:17 – 2:5)

MUTÁN az athéni férfiakkal beszélt a Mars-dombon, Pál rájött, hogy nincs több tennivalója abban a városban. Ezért a kb 80 km-re délnyugatra fekvő Korinthus városába utazott.

Korinthus akkoriban nagyon jelentős város volt. A Római Birodalom minden tájáról jártak oda emberek üzleteket kötni és szórakozni. Ugyanakkor nagyon gonosz város is volt. Messze földön híres volt bálványimádásáról és gonoszságáról.

Pál azon tanakodott, mi lenne a legjobb módja, hogy a korinthusiaknak a Jézusról szóló jó hírről beszéljen. Athénban a hallgatóságához alkalmazkodva logikus és tudományos módon próbálta átadni a jó hírt. Ám az a módszer nem volt túl eredményes, csupán néhányan döntöttek Jézus követése mellett. Milyen módszert választott az apostol Korinthusban? **1Kor 2:1-2** ■

Pál tudta, hogy ebben a városban nem lesz népszerű az üzenet. Jézus egyszerű zsidónak született és bűnözőként végezték ki. Sem a zsidók, sem a görögök nem tartják Őt vonzóknak. **1Kor 1:23** ■

Azonban tudta, hogy a kereszt üzenete „Isten ereje.” (18. v.) Jézus kereszthalála bolondságnak tűnhet, de mindennél jobban bemutatja Isten szeretetének, igazságosságának és bölcsességének valóságát. **25. v.** ■

Pál ezért azzal kezdte korinthusbeli szolgálatát, hogy szombatanként a zsinagógában prédikált, az ószövetség irataiból bizonyítva, hogy Jézus a Messiás. Mint általában, a legtöbb zsidó most is elutasította Jézust.

Annyira megharagudtak Pálra, hogy meg is ölték volna, ha Isten meg nem óvja. Mit mondott nekik?

ApCsel 18:6 ■

Alkalmazás: Neked mit jelent Jézus kereszthalála?

HÉTFŐ

Mert nékem sok népem van
ebben a városban (ApCsel 18:7-17)

AMIKOR Silás és Timótheus megérkeztek Macedóniából, ők is csatlakoztak Pálhoz, és együtt hirdették a Jézusról szóló jó hírt Korinthus népének. Pál már nem prédikálhatott a zsinagógában, ezért egy Justus nevű hívő férfi házában tartottak összejöveleteket, aki közvetlenül a zsinagóga mellett lakott. Isten megálldotta munkájukat. A zsinagóga vezetője, Krispus, egész családjával együtt megkeresztelkedett és sokakkal együtt keresztény lett.

Ez még jobban felbőszítette a zsidókat. Ellenállásukat és a város gonoszságát elnézve Pál még abban sem volt biztos, hogy egyáltalán bölcs dolog-e itt gyülekezetalapításon fáradozni. Éppen elhagyni készült a várost, amikor Isten látomásban szólt hozzá. Mit mondott neki?

ApCsel 18:9-10 ■

Pál és társai ezért folytatták munkájukat Korinthusban. A nyilvános beszédek mellett házról házra járva fel-

Mit

mond
március 8.
C év
10.

a Biblia?

keresték az embereket otthonaikban is. Ennek eredményeként sok pogány felhagyott a bálványimádással és elfordult a gonoszságtól. Isten gazdagon megáldotta erőfeszítéseiket.

Pál szolgálatának sikerét látva a zsidók még jobban megharagudtak rá. A népet felbolydítva Akhája tartomány római helytartója, Gallió elé hurcolták Pált, és a zsidó törvények megszegésével vádolták. Gallió becsületes ember volt és nem rajongott a zsidókért. Mit tett hát? **14-16. v.** ■

A tömeg hirtelen rádöbbsent, hogy semmi okuk arra, amit Pállal készültek tenni, és Shosthenes, a zsinagóga vezetője ellen fordultak. Gallió szeme láttára azt tették Soszthenessel, amit ő szánt Pálnak! Gallió biztosan úgy gondolta, hogy megérdemli, mert nem törődött velük. **17. v.** ■

Alkalmazás: Gallió határozott és végleges döntése legyőzte a zsidókat, és utat nyitott Pálnak korinthusi munkája folytatásához. Mi a helyzet veled? Határozottan ragaszkodsz döntésedhez, hogy helyesen cselekszel?

KEDD

Pál 1. levele a Thessalonikabeliekhez

PÁL mindig különös figyelmet szentelt az általa alapított gyülekezeteknek, és felelősséget érzett azokért, akik az ő szolgálata által tértek meg. Az utazás azonban drága és időigényes volt, akkoriban nem volt telefon vagy e-mail. Ha nem tudott személyesen odalátogatni, az egyetlen, amit Pál tehetett, az volt, hogy levelet írt.

A levelek bátorítást és utasításokat közvetítettek, és néha dorgálást is. Jó néhány ilyen levelet írhatott Pál. Tizennégy ma is szerepel a Bibliában.

Athénban Pál gyakran gondolt a Thessalonikában nemrég alapított gyülekezetre. Ottléte a zsidók üldözése miatt elég rövidre sikerült, és most kíváncsi volt, hogy hűségesek maradtak-e. Bár nagy szüksége volt Timótheus segítségére Athénban, mégis úgy döntött, elküldi őt Thessalonikába. (1Thess 3:1-2) Amikor Timótheus visszatért Silással, Pál továbbment Korinthusba (ApCsel 18:5). Miről számolt be Timótheus? **1Thess 3:6** ■

Pál úgy döntött, levelet ír nekik. Bibliánkban ez a Thessalonikabeliekhez írt első levél. Pál nagyon örült neki, hogy a thessalonikai gyülekezet példakép az egész környék hívói számára. Másoknak is elmondták a Jézusról szóló jó hírt, amit maguk is csak nemrég ismertek meg, és a gyülekezet folyamatosan növekedett. **1Thess 1:7-8** ■

Levelében Pál egy félreértést is tisztázott. A thessalonikai hívők azt hitték, hogy akik Jézus második eljövetele előtt meghalnak, nem fognak vele a mennybe menni.

Mit írt nekik erről Pál? **1Thess 4:13-18** ■ Ó, milyen örömet szerzett ez a thessalonikai hívőknek! Most újra örömmel várhatják, hogy viszontlátják szeretteiket.

Alkalmazás: Ugye te is örülsz a feltámadás jó hírének? Természetesen mindig szomorú, ha meghal valaki, akit szeretünk, de keresztényként örömteli reménységünk lehet a bánkódás helyett. „Hogy ne bánkódjatok, mint a többiek, akiknek nincsen reménységük” (1Thess 4:13).

SZERDA

Pál 2. levele a Thessalonikabeliekhez

ATHESSALONIKAI hívők nagyon örültek Pál levelének. Különösen drága volt számukra a megerősítés, hogy újra láthatják majd szeretteiket (1Thess 4:13-18). Pál azonban hamarosan rájött, hogy egyesek félreértették szavait. Úgy gondolták, azt tanítja, hogy Jézus már néhány éven belül visszajön. Egyesek már a munkát is abbahagyták, és tétlenül várták Jézus második eljövetelét.

Pál tudta, hogy ezek veszélyes gondolatok, ezért gyorsan írt nekik még egy levelet. Mit írt nekik Jézus eljövetelének idejéről? **2Thess 2:1-4** ■

Tehát senki sem várhatja Jézus eljövetelét addig, míg a bűn embere meg nem jelenik, és munkáját el nem végzi. De vajon ki az a bűn embere? Pál szerint „Aki ellene veti és fölébe emeli magát mindannak, ami Istennek, vagy istentiszteletre méltónak mondatik, annyira, hogy maga ül be, mint Isten az Isten templomába, Isten gyanánt mutogatván magát” (4. v.).

Ez a jellemzés azonnal eszünkbe juttatja Dániel próféta leírását a kis szarv hatalmáról. Dániel szerint a kis szarv „sokat szól a Felséges ellen”, sőt még Isten törvényét is megpróbálja megváltoztatni. **Dán 7:25** ■

Talán még emlékszel a B év, 1. negyedévi 4. lekciónkből, hogy a kis szarv a pápaságot jelképezi. A bűn embere tehát ugyanazt jelenti. Dániel világosan megjövendölte, hogy Jézus második eljövetele előtt a pápai hatalom harcolni fog Isten és népe ellen. Ez még nem következett be, tehát a thessalonikaiak még nem várhatják Jézus azonnali eljövetelét.

Pál emlékeztette őket, hogy ő is milyen keményen megdolgozott közöttük a megélhetéséért és nem volt terhére senkinek (2Thess 3:7-9). Mire utasította Pál azokat, akik semmittevással várták Jézus második eljövetelét? **2Thess 3:10** ■

Alkalmazás: Ezt az utasítást ma is követnünk kell. Olvassuk el Salamon tanácsát e témában! **Péld 6:6-11** ■

CSÜTÖRTÖK

Apollós (ApCsel 18:18–28; 1Kor 1-4)

AMIKOR Pál befejezte munkáját Korinthusban, hajóra szállt, és a 400 kilométerre, keletre fekvő Efézus városába utazott. Szokása szerint Pál szombaton a zsinagógában prédikált. Ezúttal annyira érdekelte az embereket a mondanivalója, hogy szerették volna, ha tovább is velük marad. De nem maradhatott, mert Jeruzsálembe tartott. Ezért otthagytta Akvillát és Priscillát, akik korinthusból elkísérték, hogy folytassák ott a munkát, és megígérte, hogy ha Isten akarásával megegyezik, visszatér majd hozzájuk.

Miután Pál elhajózott Jeruzsálem felé, egy Apollós nevű férfi érkezett Efézusba. Keresztelő János prédikációjának hatására megkeresztelkedett, és most nagy erővel hirdette János üzenetét. Akvilla és Priscilla látták, hogy Apollós még nem tud a Jézusról szóló jó hírről. Mit tettek tehát? **ApCsel 18:26** □

Amikor Apollós úgy döntött, hogy az Akhája tartománybeli Korinthusba utazik, az efézusi hívők meleg ajánlást adtak neki. Milyen sikerrel járt az ottani munkája? **27-28. v.**

Sátán azonban kihasználta Apollós sikeres szolgálatát, és széthúzást keltett a korinthusi gyülekezetben. Egyesek azt állították, hogy ők Pált követik, hiszen ő alapította a gyülekezetüket. Mások inkább Apollóst, mert szolgálata sikeresebb volt, mint Pálé. Megint mások inkább Pétert követték volna, és volt, aki egyenesen azt állította, hogy közvetlenül Jézustól tanul. **1Kor 1:12** □

Amikor Pál tudomást szerzett erről, megmutatta nekik, milyen helytelen a hozzáállásuk. Isten szolgálai különböző ajándékokat kapnak, és Ő úgy használja őket, ahogyan a legjobbnak látja. Senki sem becsülheti többre Isten egyik szolgáját a másiknál, inkább Isten áldását kell keresniük és megosztaniuk egymással. **1Kor 3:5-7** □

Alkalmazás: Szívesen tanulsz az új lelkészről vagy tanítótól? Vagy inkább arról beszélsz, melyik lelkész vagy tanítót szereted jobban? **21-23. v.** □

PÉNTEK

Pál Efézusban (ApCsel 19:1–20)

RÖVID jeruzsálemi látogatása után Pál Antiókhia-ba, észak felé vette az

irányt, befejezve ezzel második missziós körútját. Rövid antiókhiai tartózkodás után a fáradhatatlan apostol ismét útnak indult. Ezúttal több, mint 800 kilométert gyalogolt Efézusig. Útközben meglátogatta a gyülekezeteket, amelyeket azelőtt alapított. Milyen örömteli izgalommal látták őt viszont a hívők! És ő milyen szeretettel bátorította őket a hűségés kitartásra!

Efézusba érve Pál még több olyan hívőt talált, akik Keresztelő János prédikálására megkeresztelkedtek, de nagyon keveset tudtak Jézusról, a Szentlélekről pedig még soha sem hallottak.

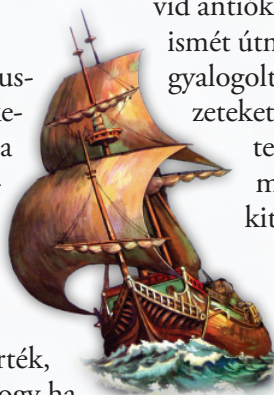
Ezek az emberek lelkesen hallgatták Pál tanítását a Jézusról szóló jó hírről. Úgy döntöttek, hisznek Pál üzenetének, és újra megkeresztelkedtek. Amikor Pál a fejük fölé helyezte kezét, a Szentlélek leszállt rájuk. **ApCsel 19:5-6** □

Pál három hónapon át prédikált az efézusi zsinagógában. Sajnos sok zsidó úgy döntött, hogy nem hisz Jézusban, és nagy zűrzavart keltettek. Ezért Pál és tanítványai egy Tirannus nevű jól ismert tanító iskolájában gyűltek össze. Hogyan áldotta meg Isten Pál ottani szolgálatát? **11-12. v.** □

A Skéva nevű zsidó főpap hét fia is hallott a Jézus nevében tett lenyűgöző csodákról. Elhatározták, ők is megpróbálják Jézus nevét használni egy megszállott ember meggyógyítására. Valami történt, de bizony nem az, amit vártak. **13-16. v.** □ Az emberek hamar megértették, hogy veszélyes és helytelen Jézus szent nevét használni anélkül, hogy hinnének benne. **17. v.** □

A Skéva fiaival történt eset figyelmeztetés volt az efézusi keresztényeknek is. Néhányan megtartották spirituális könyveiket és mágikus tárgyaikat, de most felismerték, hogy meg kell szabadulniuk tőlük. Jó áron (mai érteken akár több millió forintért is) eladhatták volna azokat a könyveket, de azzal másokat kísértettek volna a mágia gyakorlására. Mit tettek ezért inkább? **18-19. v.** □

Alkalmazás: Van olyan könyved vagy CD-d, ami nem keresztényeknek való? Mit kell tenned vele? Olvassuk el: **Ef 5:11** □!

Feje tetejére állítva

Aranyszöveg – 1Korinthus 6:19-20

„Avagy nem tudjátok-e, hogy a ti testetek a bennetek lakozó Szentléleknek temploma, amelyet Istentől nyertetek, és nem a magatokéi vagytok? Mert áron vétettetek meg; dicsőítsétek azért az Istent a ti testetekben és lelketekben, amelyek az Istenéi.”

VASÁRNAP

Pál első levele a korinthusiakhoz

PÁL apostol közel három éven át dolgozott Efézus városában. Egy nap korinthusi hívők érkeztek Efézusba. Amikor Pál a gyülekezetükről kérdezte őket, nem voltak jó híreik.

Hamis tanítók érkeztek a gyülekezetbe, és sokakat tévútra vezettek. A keresztények visszaestek, és ismét a pogányokhoz hasonlóan kezdtek viselkedni. Pál felismerte, hogy nem lenne helyes azonnal odamennie, ezért inkább egy levelet küldött nekik. Ez a levél szerepel a Bibliánkban Pál első levele a korinthusiakhoz néven.

Levelében Pál sok kérdést érint, az egyházban tapasztalható megoszlást, (1-4. fejezet), az erkölcselenséget (5. fejezet), a bálványáldozati húsok fogyasztását (8. fejezet), a lelki ajándékok kérdését (12-14. fejezet) és a feltámadást (15. fejezet).

Újabb gond volt, hogy a gyülekezet tagjai bíróság elé vitték peres ügyeiket. Ez pontosan az ellenkezője volt annak, amit Jézus tanácsolt a gyülekezeti tagok nézeteltéréseinek rendezésére (Mt 18:15-18). Jobb lett volna a hívőknek elszenvedniük az igazságtalanságot, mint világi bíróság elé vinni az ügyüket. Olvassuk el, mit ír erről Pál!

1Kor 6:1-7 ■

Pál ezután a városban tartott versenyekre emlékeztette őket. Bár csak egy ember nyerhet, minden résztvevő megpróbálja és min-

dent belead, hogy nyerjen.

Egyesek még bele is halnak a szörnyű erőfeszítésekbe. Pál szerint nekünk is legalább ilyen elszántan kell küzdenünk az örök élet elnyeréséért. **1Kor 9:24-27** ■

A levél vége felé írta le Pál a Biblia egyik legszebb fejezetét. Bemutatta, hogy mindegy, mit teszünk vagy mondunk, ha nincsen bennünk valódi, Isten szerinti szeretet. Olvassuk el az egész fejezetet! **1Kor 13** ■

Alkalmazás: *Té szorgalmasan küzdesz az örök élet elnyeréséért? A jó hír az, hogy bárki, aki hisz Jézusban és engedelmeskedik rendelkezéseinek, megnyerheti ezt a küzdelmet.* **Zsid 12:1-3** ■

HÉTFŐ

Zavargások Efézusban (ApCsel 19:21 – 20:1)

PÁL mintegy három esztendeig dolgozott Efézusban. Úgy tervezte, hogy még egy kicsit tovább marad, de történt valami, ami váratlanul félbeszakította ottani szolgálatát.

Efézusban állt Diána (Artemis) pogány istennő szentélye. Sok ezüstművesnek hozott nagy hasznot a templom kicsinyített másának és az istennő apró szobrainak árusítása. Évente egyszer nagy ünnepséget rendeztek Diána tiszteletére.

Pál szolgálatának hatására azonban sokan kereszténynyé váltak, és mások is felhagytak a bálványimádással. Ezért érezhetően kevesebben vettek részt az éves ünnepségen. Az ezüstművesek is megérezték, hogy kevesebben vásároltak tőlük bálványszobrokat.

Az egyik ötvös, név szerint Demetrius, már nagyon nekikeseredett. Mit tett hát? **ApCsel 19:23-27** ■ Fel-lázították az egész várost, és az emberek mindenfelé azt

Mit

mond
március 15.
C év
11.

a Biblia?

kiáltották, hogy „Nagy az efézusi Diána!” Meg is ölték volna Pál apostolt, ha rátalálnak, de sikerült elbújtatni. Milyen sokáig folytatták ezt a kiáltozást? **34. v.** ■

Végül már kifogytak a szusból, és a város egyik vezetője feloszlatta a csöcseléket. Azt mondta, hogy ha Demetriusnak prob-

lémája van valakivel, akkor vigye bíróság elé az ügyet ahelyett, hogy az egész várost fellázítaná. **35-41. v.** ■

Pál még egyszer találkozott a keresztényekkel, majd Efézust elhagyva harmadik missziós útjára indult. Kétszázötven kilométert haladt észak felé, és Troásba érkezett, ahol elidőzött egy darabig. Folyton a korinthusiaknak írt levelén járt az esze. Lehet, hogy túl keményen fogalmazott? Elfogadják vajon feddéseit és utasításait? Remélte, hogy Troásban találkozik Titusszal, aki majd beszámol neki a levél fogadtatásáról.

Alkalmazás: *Te hogyan reagálsz, amikor valaki figyelmeztet valamire, amit helytelenül teszel? Olvassuk el: Péld 12:1; 15:31-32* ■

KEDD

Pál második levele a korinthusiakhoz

PÁL aggódott, hogyan fogadják a visszaeső korinthusiak a levelét. Vajon megfelelő lelkülettel állnak hozzá? Ne feledjük, a kommunikáció akkoriban sokkal lassabban ment, hetekbe, sőt hónapokba telt egy üzenet célba jutása. Megkapta Pál a várva-várt üzenetet Titusztól, még mielőtt elhagyta volna Troást? **2Kor 2:12-13** ■

Pál tehát továbbindult a macedóniai Filippibe, ahol találkozott Timótheussal. Titusz csodálatos hírekkel érkezett Korinthusból. A legtöbb ottani keresztény őszinte szívvel megfogadta Pál tanácsait.

Pál annyira megörült, hogy gyorsan írt nekik még egy levelet. Ez a levél is szerepel a Bibliánkban Pál második levele a korinthusiakhoz néven. Hogyan írta le Pál apostol az érzéseit? **2Kor 7:5-7** ■

Pál a hívők életében végbement változásokkal folytatta. Bűnbánatot gyakoroltak és életük ismét összhangba került Isten törvényével. **8-10. v.** ■

Ebben a levélben Pál emlékeztette a korinthusi hívő-

ket, mit tett értük Jézus. Jézus, aki a világmindenség összes kincsének birtokában volt, „szegénnyé lett”, hogy ők gazdagok lehessenek. **2Kor 8:9** ■ Elmondta nekik, hogy Jézus, aki soha nem követett el bűnt, „bűnné lett”, hogy ők megigazulhassanak Őbenne (2Kor 5:21).

Pál biztos volt benne, hogy ha valóban megértik, amit Jézus tett értük, az önzésnek írmagja sem marad a lelkükben. Meggyőződése volt, hogy Jézus szeretete a legnagyobb meggyőző erő a bűnösöknek, hogy felhagyjanak bűneik gyakorlásával.

És kinek a feladata a bűnösöknek Isten felbecsülhetetlen szeretetéről beszélni? A miénk! Isten angyalok helyett embereket választott erre a munkára. Pál „cserépedényeknek” nevez minket, és Isten szeretetének ismeretét „kincsnak”. Olvassuk el: **2Kor 4:6-7** ■

Alkalmazás: *Tiéd ez a felbecsülhetetlen kincs a cserépedényekben? Hogyan osztod meg másokkal?*

SZERDA

Pál levele a rómabeliekhez (ApCsel 20:2)

ELÉG nagy késéssel, de végül is Pál megérkezett Korinthusba. Ott a jövőbeli tervein gondolkodott. A hely, ahová mindenképpen el szeretett volna jutni, Róma volt, ahol már létezett keresztény gyülekezet. Hogy előkészítse őket közelgő látogatására, írt nekik is egy levelet. Ez található Pál levele a rómaiakhoz címmel a Bibliánkban. **Róm 1:7-10** ■

Pál apostol levelei általában olyan gyülekezetekhez szóltak, melyeket ő alapított. Rómában azonban még soha nem járt. Ezért egyedülálló a levél, mert átfogó képet nyújt az evangéliumról (a Jézusról szóló jó hírről), amit Pál a többi általa meglátogatott gyülekezetben is hirdetett.

Pál azzal kezdi, hogy senkiben nincsen semmi jó, még egészen kicsi sem. Nem vagyunk igazak, és természetből fogva nem is szeretnénk azzá válni. Olvassuk el, hogyan ír erről! **Róm 3:10-18; 23** ■

Pál ezután Isten csodálatos szeretetének leírásával folytatja. Amikor Jézus a kereszten meghalt, nem azokért tette, akik szeretik Őt. Mi mindnyájan az ellenségei voltunk, Ő mégis átvállalta a büntetésünket, hogy miénk lehessen az Ő élete. **Róm 5:6-8** ■

Most tehát, mivel Jézus meghalt értünk, mi is meghalhatunk a bűnnek. Ez azt jelenti, hogy nem kell Sátánnak engedelmeskednünk, és folytatni a bűnök elkövetését. Pontosan ezt jelképezi a keresztség. Olvassuk el: **Róm 6:3-7** ■

Ha úgy döntünk, engedjük, hogy Jézus bennünk éljen, akkor „szabadok leszünk a bűn törvényétől”, és „a törvénynek igazsága” beteljesülhet bennünk. **Róm 8:1-4** ■

Alkalmazás: Szeretnél bűnösödől igazzá változni? Döntsd el! Isten ingyenes ajándékként adja ezt (Róm 6:23). S amíg kitartasz Jézus követése mellett, semmi sem szakíthat el Tőle. Olvassuk el a csodálatos bátorítást! **Róm 8:31-39** ■

CSÜTÖRTÖK

Pál levele a galatákhoz

PÁL újabb levelet írt, mielőtt elhagyta volna Korinthuszt. Ezúttal a Galácia környékén élő hívőknek. Ez található Pál levele a galatákhoz címmel a Bibliánkban. Hamis tanítók érkeztek Jeruzsálemből oda. Mit terjesztettek? **Gal 1:6-7** ■

Mi volt ez a „más evangélium”? A hamis tanítók azt vallották, hogy az üdvösség érdekében meg kell tartani a zsidó ceremóniális törvényeket. Úgy érezték, túl nehéz Isten törvényét megtartani, ezért helyette inkább a külsőségekre hangsúlyt fektető zsidó törvényeknek akartak engedelmessé válni, a szívük megváltozása nélkül. **Gal 3:9-11** ■

Ez nagyon veszélyes tanítás volt. A hívők bátorítása helyett, hogy a Szentlélektől nyerjenek erőt Isten törvényének megtartására, a saját erőfeszítések általi megváltást tanították. Mit mondott Pál erről? **Gal 2:16** ■

A „test cselekedeteinek” nevezi Pál, ha saját erőből próbáljuk megmenteni magunkat. Hová vezetnek ezek? Olvassuk el az egész lehangoló listát! **Gal 5:19-21** ■ Másrészt, ha engedjük, hogy a Szentlélek éljen bennünk, teljesen más lesz az eredmény. Pál „a Lélek gyümölcseit” nevezi őket. Olvassuk el a szépséges listát! **22-23. v.** ■

Amikor Jézus magára vette a bűneinket, kereszthalálával elszenvedte azok büntetését. Miért engednénk hát, hogy a bűn továbbra is uralkodjon felettünk? Jézus áldozata miatt nemet mondhatunk Sátánnak, és igent Istennek. Jézus élhet bennünk, és ugyanolyan engedelmessé tehet minket, amilyen Ő volt. **Gal 2:20** ■

Alkalmazás: Mit szeretnél inkább az életedben látni: a test cselekedeteit vagy a Lélek gyümölcseit? Rá fogsz jönni, hogy hiába próbálsz, lehetetlen önmagadat megmentened. Am ha a Szentlélektől kérsz erőt az engedelmességhez, mindig sikerrel jársz. Melyiket választod? **Gal 6:7-8** ■

PÉNTEK

Pál utolsó jeruzsálemi útja (ApCsel 20:3 – 21:16)

HÁROM hónapi korinthusi munkálkodás után Pál azt tervezte, visszatér Jeruzsálembé. Nyolc társával együtt hajóval egyenesen Szíriába mennek, onnan

pedig Jeruzsálembé. Már majdnem hajóra szálltak, amikor Pál megtudta, hogy dühös zsidók az életére törnek. Azonnal megváltoztatták terveiket, és inkább gyalog indultak el észak felé.

Pál a húsvét idején megállt egy időre Filippiben, majd továbbment Troásba, ahol egy hetet töltött a keresztényekkel. Ottani utolsó éjszakáján megbeszélést tartott a hívőkkel, ami késő éjszakába nyúlt. Mi történt a fiatal emberrel, aki kiesett az ablakból?

ApCsel 20:9 ■

Azonnal pánik tört ki, és mindenki a földszintre sietett. Amint meglátta, mi történt, Pál imádságban kérte Istent, hogy támassza életre Euthikust. És Isten megtette!

Reggel Pál társai hajóba szálltak. Ő pedig úgy döntött, gyalog megy a 30 kilométerre lévő Assosba, mert szüksége volt egy kis gondolkodással és imádkozással töltött csendességre. Miután felvették Pált is, az Efézustól 50 km-re, délre fekvő Milétusban álltak meg legközelebb. Onnan Pál üzenetet küldött az efézusi véneknek, hogy látogassák meg. Amikor megérkeztek, Pál nagyon gyengén beszélt hozzájuk. Bátorította őket, hogy kövessék példáját a kemény munkában és a hűséges szolgálatban. Figyelmeztette őket az előttük álló kihívásokra is. Olvasd el, mit mondott még nekik. **ApCsel 20:17-35** ■

Milétust elhagyva Pál és társai legközelebb Tírusban kötöttek ki. Onnan pedig Filep házába mentek Cézareában, s ott maradtak néhány napig.

Egy Agabus nevű próféta érkezett oda Júdeából. Mit mondott az apostolnak? **ApCsel 21:10-11** ■

Pál tudta, hogy Jeruzsálemben sok ellensége van, és ott le fogják tartóztatni. Mégis, barátai tiltakozása ellenére is határozottan ment Jeruzsálembé, mintegy pontot téve harmadik missziós útja végére.

Alkalmazás: Pál apostol nem félt a jövőtől, és nekünk sem kell félnünk, ha hűségesek maradunk Jézushoz **12-13. v.** ■

Dél

apostol újtja

missziós

Cyrene

Ezen a héten megkerestem és elolvastam mindegyik bibliaverset a leckéből. ☐

Pál letartóztatása

Aranyszöveg – Lukács 6:38

„Adjatok, néktek is adatik;
jó mértéket, megnyomottat és megrázottat,
színig teltet adnak a ti ötletekbe.
Mert azzal a mértékkel mérnek néktek,
amellyel ti mérték.”

VASÁRNAP

A keresztény bőkezűség

PÁL apostol számtalan gyülekezetet alapított sokfelé, és azt szerette volna, ha mind erős, fejlődő keresztények közösségévé válik. Ennek természetesen sokféle módja van, de Pál tudta, hogy a tized és az önkéntes adományok befizetése elengedhetetlen minden keresztény számára. Nagylelkűség nélkül egy keresztény nem fejlődhet.

Harmadik missziós útja során Pál nagy erőfeszítéseket tett, hogy a gondjaira bízott gyülekezetek tagjait különleges áldozatokra ösztönözze. A Jeruzsálemben élő rászoruló hívők megsegítésére szánta ezt a gyűjtést. **Róm 15:26** ■

Nagy munka volt a különböző gyülekezetekből beérkező adományok felügyelete. A korinthusiakhoz írt első levelében Pál arra kérte az ottani hívőket, tegyék félre és készítsék elő az erre szánt összegeket, hogy amikor majd arra jár, átvehesse. **1Kor 16:1-2** ■

A sok gyülekezet között, melyek hozzájárultak a gyűjtéshez, a macedóniai keresztények különösen szívesen adakoztak. Olvassuk el, hogyan jellemezte adakozó lelkületüket! **2Kor 8:1-4** ■

A macedóniai keresztényeket nem kellett rábeszélni az adakozásra. Ellenkezőleg, önként és boldogan éltek a lehetőséggel, hogy mások megsegítése érdekében megvonják ma-

guktól még a szükséges dolgokat is. Amikor Pál azt mondta nekik, hogy nem kell olyan sokat adniuk, könyörögtek neki, hogy mindenképpen vigye el az összes adományukat.

Pál nagyon nagy összeget vitt magával, miután az összes gyülekezettől begyűjtötte az adományokat. Mivel nem akarta, hogy bárkinek is kétsége legyen afelől, mit tesz a sok pénzzel, elhívta a gyülekezetek vezetőit, tartsanak vele Jeruzsálembé (1Kor 16:3-4). Ez volt az egyik oka, hogy olyan sokan utaztak Pállal Korinthusból Jeruzsálembé (ApCsel 20:4).

Alkalmazás: Önként és szívesen adsz pénzt Isten munkájára? Miért is ne döntenél úgy, hogy követed a macedóniaiak példáját? Olvassuk el: **Péld 11:24; Lk 6:38** ■

HÉTFŐ

Pogányok és zsidók (ApCsel 21:17-19)

AMINT Jeruzsálembé érkezett, Pál találkozott a gyülekezet vezetőivel. Társaival együtt átadták a pénzt, amit a pogány-keresztények küldtek testvéreiknek, a jeruzsálemi hívőknek.

Nagyon nagy adomány volt, sokkal nagyobb, mint amire a jeruzsálemi vének számítottak volna. Pál sokat dolgozott érte, és a pogány-keresztények nagy áldozatot hoztak, hogy a rászorulókon segíthessenek. A véneket megindította ez a testvérei szeretet, amit a pogány

Mit

mond
március 22.
C év
12.

a Biblia?

hívők mutattak feléjük. Pál azonban tudta, hogy egyesek nem értékelik igazán ezt az ajándékot.

Annak idején, amikor Pál a pogányok között kezdett dolgozni, egyes jeruzsálemi keresztények nem támogatták teljes szívvel a munkáját. Aggódtak, mert Pál nem követelte meg a pogányból lett keresztényektől, hogy az összes zsidó szabályt és rendelkezést megtartsák. Bár ők nem dolgoztak a pogányok között, úgy gondolták, nekik kell Pált a munkában irányítaniuk.

A jeruzsálemi tanács már megvitatta ezt a kérdést, és úgy találták, nem lenne bölcs dolog a pogány keresztényektől megkövetelni a zsidó rendelkezések betartását (ApCsel 15:5-31). Később azonban, amikor a pogányból lett keresztények száma rohamosan gyarapodott, néhány jeruzsálemi zsidó-keresztény vezető ismét hangsúlyozni kezdte a zsidó rendelkezések megtartásának fontosságát. Még azt is kilátásba helyezték, hogy megvonják Páltól a támogatásukat, ha nem úgy dolgozik, ahogyan szerintük kellene!

Mit csinált Pál a pénzadomány átadása után? **ApCsel 21:19** ■ A vének végighallgatták Pál teljes beszámolóját és „dicsőíték az Urat.” **20. v.** ■ Rádöbrentek, hogy helytelen hozzáállásukkal akadályozták Isten munkáját. Micsoda lehetőséget kaptak tévedésük beismerésére, és hogy támogassák Pált a pogányok között végzett munkájában!

Alkalmazás: Minden erődből támogatom Isten összes munkáját, még akkor is, ha nem úgy tesznek mindent, ahogyan szerinted kellene?

KEDD

Egy rossz terv (ApCsel 21:20-26)

AMIKOR Pál befejezte beszámolóját arról, hogyan munkálkodott általa az Úr a pogányok között, a gyülekezet vezetői dicsőítették Istent a történetekért. Ám amit azután mondtak, abból kiviláglott, hogy szerintük még mindig a zsidó rendelkezések és törvények megtartása a legfontosabb. Mire szólították fel Pált? **ApCsel 21:20-24** ■

Nem Isten mondta a véneknek, hogy erre utasítsák az apostolt, hanem a félelem mondatja velük. A Szanhedrintől félték, hogy bebörtönzik vagy halálra ítélik őket, ha nem tartják meg a zsidó szabályokat és rendelkezéseket. Isten sem kérte Pált, hogy engedelmeskedjen a véneknek. Mégsem hibáztathatjuk, amiért úgy döntött, követi utasításukat. **26. v.** ■ Mivel nagyon vágyott a zsidó és a pogány-keresztények egységére, kész volt minden tőle telhetőt megtenni, amivel azt elősegíthette.

A vének azt remélték, ha Pál követi az utasításukat, elhallgattathatják azokat, akik szerint Pál nem tartja be a zsidó rendelkezéseket. Biztosították, hogy még mindig támogatják a tanács évekkal azelőtti döntését. Tetteik azonban ellentmondtak szavaiknak, s ebből kiviláglott, hogy valójában nem értenek egyet a tanács döntésével.

Arra sem gondoltak, mennyire veszélyes Pálnak a templomba mennie. Éppen pünkösöd ünnepe volt (ApCsel 20:16), és zsidók nagy tömege gyűlt össze Jeruzsálemben. Köztük sokan azok is, akik más városokban elkeseredetten elleneztek Pál munkáját. Semmire sem vágytak jobban, mint halálra ítélni az apostolt.

Egyik gyülekezeti vén se láthatta előre szerencsétlen tervük borzalmas következményeit. Ahelyett, hogy csökkentené a zsidók és pogányok közötti ellentéteket, inkább még rosszabbra fordítja a helyzetet. Ráadásul Pál letartóztatásához vezet, és az egyház elveszíti egyik legerősebb vezetőjét.

Alkalmazás: Ismerhetjük előre egyetlen rossz döntésünk vagy javaslatunk minden rossz következményét? Nem, bizony. Mennyire fontos mindig Isten vezetését kérni és kizárólag azt tenni, amit Ő mond! Olvassuk el: **Péld 3:5-6** ■

SZERDA

Letartóztatás a templomban (ApCsel 21:27 – 22:23)

PÁL napokon át járt ki s be a templomba anélkül, hogy észrevették volna. Egy nap azonban néhány ázsiai zsidó segítségért kiáltozva szaladt hozzá. Mit kiáltoztak? **ApCsel 21:28-29** ■

Vádjaik teljesen alaptalanok voltak. Pál egyetlen pogányt sem vitt be a templomba. De mit sem számított, hogy Pál vádlói hazudtak, hamarosan az egész város felzúdult. Kivonszolták Pált a templomból, és meg akarták ölni, amikor valami megállította őket.

Mi történt? **31-32. v.** ■

A katonák nem tudták, mi a zendülés oka, csak azt látták, hogy mindenki Pál ellen acsarkodik. Az ezredes megkérdezte, mi a probléma, de a nagy kavargásban nem kapott egyértelmű választ. A csöcselék oly elkésredetten tört Pál életére, hogy a katonáknak kellett őt biztonságba helyezni.

Pál mindvégig nyugodt maradt.

Nem félt. El akarta mondani az embereknek az igazat arról, hogy mit csinált. Közben az erődbe akarták kísérni, engedélyt kért az ezredestől, hogy beszélhessen a tömeghez. **37-39. v.** ■

Amikor a nép végre elcsendesedett, Pál saját élet-történetével tett tanúbizonyságot nekik. Elmondta, hogy Tarsusból származó zsidó, és Jeruzsálemben tanult a nagy Gamáliel rabbinál. Beszámolt, milyen buzgón lépett fel a zsidó vallás védelmében, még a korai keresztények üldözéséről is szólt. Majd elmesélte a damaszku-szi úton történeteket és a megtérését.

Mindenki feszülten figyelt egészen addig, amikor Pál arról beszélt, hogyan küldte őt Isten a pogányok közé. Ekkor a tömeg haragja még magasabbra csapott, mint azelőtt.

Alkalmazás: Sokszor az a legjobb, ha életed történetét mondd el, amikor lehetőséged van bizonytságot tenni valakinek. Beszámolni róla, hogyan munkálkodott Isten a te életedben. Kinek mondhatod el ma a történetedet?

CSÜTÖRTÖK

„Bízzál Pál” (ApCsel 22:24 – 23:11)

ARÓMAI katonák őrizetbe vették Pált. Az ezredes a végére akart járni, miért okozott ez az ember ekkora felfordulást, ezért elrendelte a megkorbácsolását. Pál azonban mondott valami, amitől rögtön meggon-dolta magát. **ApCsel 22:25-29** ■

Másnap az ezredes a Szanhedrin elé állította Pált. Na-gyon szeretne volna megtudni, mi is a vád ellene. Pál vég-gignézett zsidó főtanácson és látta, hogy egy részük farizeus, akik hisznek a feltá-madásban, a többiek pedig szadduceu-sok, akik nem. Ettől támadt egy ötlete. Mit mondott ezután? **ApCsel 23:6** ■

A farizeusok és a szadduceusok között azonnal heves vita támadt. Mit mondtak a farizeusok? **9. v.** Ott, a tanácsteremben nagy dulakodás kezdődött a két csoport tagjai között. A farizeusok Pál védelmére keltek, míg a szadduceusok a közelébe akartak férkőzni, hogy megölhessék. Az ezredes attól tartott, hogy ott, helyben „darabokra szaggatják” Pált, ezért kato-nákkal a várba kísértette az apostolt.

Pál biztonságban került, de nagyon elszomorodott. Hibát követett volna el,

hogy Jeruzsálembé jött? Miért történt ez a sok baj, ami-kor ő csak a keresztény egyház egységét szeretné elérni? Véget ért talán Jézusért végzett munkája? És milyen ha-tással volt mindez a pogány római tisztekre? Épp az előbb látták, amint a magát a nép vezetőinek tartó Szan-hedrin-tagok szörnyű küzdelemben egymásnak estek az ünnepélyes tanácsülés kellős közepén. Mit gondolhat-nak most Istenről?

Mindezek a gondolatok nagyon elcsüggesztették Pált. Sírva imádkozott Istenhez. Isten azonban nem feled-kezett meg róla. Mit tett Pálért még azon az éjszakán?

Alkalmazás: Törődik velünk Isten, amikor szomorúak vagyunk vagy elcsüggedünk? Ó, igen! Minden bizonnyal! Olvassuk el. **Ézsa 41:10-13** ■

PÉNTEK

Nagyobb biztonságban a pogányok között
(ApCsel 23:12–35)

AZSIDÓKNAK eddig meghíusultak Pál megölésére törő terveik, de nem adták fel. Másnap reggel több mint negy-ven zsidó férfi jött össze, akik megesküdtek, hogy se nem esznek, se nem isz-nak, míg Pált meg nem ölték. Mire szólították fel az ezredest és a tanács tag-jait? **ApCsel 23:14-15** ■

Nem tudták, hogy Pál unokaöccse is értesült terveikről. A fiatalember

gyorsan az erődbe sietett, ahol Pált fogva tartották, és be-számolt neki mindenről. Mit tett ezután Pál? **17-21. v.** ■

Az ifjú elbocsátása után az ezredes hívatta két századosát és utasította őket, hogy készítsenek föl kétszáz katonát, két-száz parittyást és hetven lovas, akik az éjszaka harmadik órájában (este 9 óra-kor) induljanak el Pállal. Így Pál 470 ka-tona kíséretében hagyta el Jeruzsálemet, és reggelre már mérföldekre jártak. Az ezredes azt tervezte, biztonságban kijut-atja Pált Jeruzsálemből, és a 96 kilomé-terre fekvő Cézaréába kísérteti Félixhez, a római kormányzóhoz.

Jeruzsálem népe gyakran látott római katonai csapatokat vonulni, ezért még csak fel sem figyeltek rájuk, mikor a várost elhagyták. Éjszaka volt, így senki sem láthatta, hogy Pál az, akit a római katonák kísérnek a városból kifelé.

Félúton Cézarea felé, Antipatrisban a négyszáz katonára visszafordult Jeruzsálembe, a hetven lovas pedig folytatta útját Pállal. Cézareába érve átadták Félix kormányzónak.

A jeruzsálemi ezredes levelét is átadták, amiben elmagyarázta Félixnek a helyzetet. Mi állt a levélben?

25-30. v. ☐ A levél elolvasása után Félix megígérte, hogy kivizsgálja Pál ügyét, amint a vádolói is megérkeznek.

Alkalmazás: Milyen szomorú, hogy Pál nagyobb biztonságban volt a római katonák körében, mint azok között, akik Isten népének vallották magukat! És veled mi a helyzet? Te mindig kedves, jóindulatú és szeretetteljes vagy, mint Jézus? Tiszteletteljes és segítőkész vagy Isten munkásaival?

ApCsel 21:17-23:35;
Az apostolok története,
335-345,
399-418. old.

Tanulmányozásra

1. Pál rokonai

Biztosan tudjuk, hogy Pálnak volt:

a. ☐ édesanyja	d. ☐ édesapja
b. ☐ nővére	e. ☐ fivére
c. ☐ unokahúga	f. ☐ unokaöccse

2. Ki vagyok én? Kik vagyunk?

- Hiszünk a feltámadásban:

- Nem hiszünk a feltámadásban:

- A zsidó tanács vezetői vagyunk:

- Mi menekítettük el Pált a tömegből a templomban:

- Nagylelkű ajándékokat adtunk a zsidó-keresztyéneknek:

- Pál tanítója voltam, amikor Jeruzsálemben élt:

- Cézarea római helytartója voltam:

- Éjszaka vittek Cézareába:

3. Adományok

A hétnek melyik napján kellett a keresztyéneknek félretenniük felajánlásait, hogy készen legyen, mire Pál Jeruzsálem felét tartva begyűjthesse tőlük? 1Kor 16:2

- ☐ Szombaton, a hét hetedik napján, az istentisztelet alatt a templomban.
- ☐ Csütörtökön, a negyedik napon, a hét felénél.
- ☐ Pénteken, a hatodik napon, az előkészület napján.
- ☐ Vasárnap, az első napon, a heti munka megkezdéses előtt.

4. A Szanhedrin

Ismerte Pál a Szanhedrin tagjait?

- ☐ Nem, Pál még soha nem járt Jeruzsálemben azelőtt.
- ☐ Igen, Pál is a Szanhedrin tagja volt megtérése előtt.
- ☐ Nem, mert Pál görög volt, és nem zsidó.

5. Elcsüggedve

Pál nagyon elcsüggedt a Szanhedrin előtt lefolytatott kihallgatása után. Mi történt aznap éjjel?

- ☐ A Szanhedrin börtönbüntetésre ítélte Pált.
- ☐ Az Úr meglátogatta és bátorította Pált.
- ☐ Pált megkorbácsolták a római katonák.

Kormányzók és királyok előtt

Aranyszöveg – 2Korinthus 6:2

„Ímé, itt a kellemetes idő,
ímé itt az üdvösség napja.”

VASÁRNAP

Kihallgatás Félix előtt (ApCsel 24:1-23)

M IUTÁN Pált biztonságban kimenekítették Jeruzsálemből, Cézáréában Félix római kormányzó felügyeletére bízta. Öt nappal később vádolói is megérkeztek Jeruzsálemből. Befolyásos zsidó férfiak Anániás főpappal az élen (nem azonos a Jézus perében szereplő Annással).

Tertullus, a kiváló szónok, adta elő ügyüket, aki úgy gondolta, nagyobb hatást gyakorolhat Félixre, ha hízgeléssel kezd. Mit mondott neki? **ApCsel 24:2-3** □

Micsoda hazugság! Félix egyáltalán nem volt nemes, és uralkodása sem hozott „nagy békességet”. Gonosz és kegyetlen uralkodó volt.

Tertullus a Pál elleni vádak felsorolásával folytatta beszédét. Azt állította, hogy Pál a római hatalom ellen lázította a népet, és ezzel megszezteltelte a templomot. Beszéde közben a többi zsidó lelkesen helyeselt hazugságainak.

Bár Félix gonosz kormányzó volt, azt egyértelműen látta, hogy a zsidók vádjai nem állnak erős lábakon. Észrevette, hogy hízelegnek neki, és azt is látta, hogy semmi bizonyítékot nem tudnak Pál elleni vádjaira felhozni.

Ezután Pál védekezése következett. Elmondta, Istent dicsőíteni ment fel Jeruzsálembe, és hogy az összegyűjtött adományokat átadja. Kijelentette, hogy semmilyen zavargást nem szított, majd felszólította a zsidókat, hogy szolgál-

janak bizonyítékokkal a vádjaikra. Állítása szerint egyetlen bűne az lehet, hogy hisz Istenben és a feltámadásban. **10-21. v.** □

Félix le volt nyűgözve. Biztos volt Pál ártatlanságában, és abban, hogy azonnal szabadon kellene engednie. Ám a zsidókat sem akarta magára haragítani. Ezért tehát jól bánt Pállal, de továbbra is fogságban tartotta. **23. v.** □

Alkalmazás: *A hízgelés hazug és valótlan dicséret. Előfordult már veled, hogy hízelegtél valakinek, hogy megkapd tőle, amire vágysz? Becsületes dolog ez?*

HÉTFŐ

Félix elutasítja Jézust (ApCsel 24:24-25)

N EM sokkal a tárgyalás után Félix ismét hívatta Pált. Feleségével, Drusillával együtt beszélgetni szerettek volna az apostollal Jézusba vetett hitéről. **ApCsel 24:24** □

Félix olyan gonosz és kegyetlen volt, hogy senki sem nagyon mert még célozni sem rá, hogy helytelenül cselekszik. Pál azonban tudta, hogy nem hallgathat az igazságról csak azért, hogy Félix tetszését elnyerje. Eljön az ítélet napja, amikor Félix szavait és tetteit, döntéseit és indítékait is mind megítéli majd Isten. Pál bűnös lenne Isten előtt, ha nem figyelmezteti, és ezzel a kormányzó üdvözülésének lehetőségét is akadályozhatja.

Pál Jézusba vetett hitéről szólva bemutatta Isten tökéletes jellemét, és rámutatott, milyen fontos megtartani az Ő törvényét. Kihangsúlyozta, mennyire fontos

Mit

mond

március 29.
Céy
13.

a Biblia?

azonnal meghozni a döntést, mert ez után az élet után már nem lesz több lehetőség rá.

Pál Jézusról és hatalmas áldozatáról is beszélt, amit a mi megmentésünkért hozott. Saját erejéből senki sem tudja a törvényt megtartani, és a törvény sem változhat meg, hogy jóváhagyja az emberek bűnösségét. Az üdvösség egyetlen útja kizárólag Jézuson át lehetséges.

Félix még sohasem hallott ezekről a dolgokról, és most felébredt a lelkiismerete. Rengeteg elkövetett bűnére gondolva nagyon megrémült az ítélettől.

Am helyett, hogy bűneinek megbánása mellett döntött volna, inkább azt választotta, hogy gyorsan elhessegeti ezeket a gondolatokat. Mit mondott Pálnak? **25. v.** ■ Milyen szomorú! És milyen veszélyes döntés! Félixnek soha többé nem adódott lehetősége a megbánásra.

Alkalmazás: *Té mit teszel, amikor a Szentlélek meggyőz egy bűnödről? A bűnbánatot választod, mint a filippi börtönőr? ApCsel 16:29-33* ■ *Vagy elűzöd lelkedből a vádoló gondolatokat, ahogy Félix tette? ApCsel 24:25* ■

KEDD

Majdnem meggyőzve (ApCsel 24:26 – 26:30)

PÁLT még további két esztendeig fogságban tartották Cézáreában. Félix még sokszor találkozott vele, de csak a pénz érdekelte. Felajánlotta, hogy nagy pénzösszeg (kenőpénz) ellenében szabadon engedi az apostolt. Pál azonban nem akart tisztességtelenül eljárni szabadsága érdekében.

Félixet végül leváltották, és egy Festus nevű ember vette át a helyét. A zsidók hamarosan kérvényezték Festusnál, hogy küldje Pált Jeruzsálembe. Mit terveztek Pál ellen, mit tennének vele útközben? **ApCsel 25:2-3** ■

Festus azonban nem engedett nekik. Ragaszkodott hozzá, hogy Pál vádlói ismét jöjjenek el Cézáreába egy újabb tárgyalásra. Ez a tárgyalás nagyban hasonlított a Félix előtt lefolytatotthoz. A zsidók nem tudták Pál bűnösségét bizonyítani, és Festus is ártatlannak találta őt.

Festus tudta, hogy szabadon kellene bocsátania Pált, de akárcsak Félix, ő sem akarta magára haragítani a zsidókat. Megkérdezte tehát Pált, hajlandó-e önként Jeruzsálembe menni, hogy a Szanhedrin tárgyalja az ügyét. Pál tudta, hogy Jeruzsálemben nem lenne tisztességes a tárgyalása. Tudta, hogy nagyobb biztonságban van a pogány rómaiak között, mint azok kezében, akik Isten népének vallják magukat. Mit felelt tehát? **10-12. v.** ■

Agrippa király és Bernicé érkeztek egy nap Cézáreába Festushoz látogatóba. Agrippa (az utolsó Heródes) annak a Heródesnek a fia volt, akik kivégeztette Jakabot, és

börtönbe vetette Pétert. A nagybátyja, Heródes fejeztette le Keresztelő Jánost és gúnyolta ki Jézust a tárgyaláson, és a dédapja (Heródes) volt az, aki Betlehemben megölette a fiúcsacsemőket, nem sokkal Jézus születése után.

Agrippa érdeklődését felkeltette Festus beszámolója Pál legutóbbi tárgyalásáról, és ő maga is szeretne volna meghallgatni az apostolt. Festus ezért elővezettette Pált

Jézust követed és mindenben engedelmeskedsz neki?

Agrippa, Bernicé és a többi tekintélyes ember elé. Amikor szót kapott, Pál egyszerűen és magabiztosan beszélt Jézusról, és megosztotta velük személyes bizonygatótételét. Milyen kérdést tett fel végül Pál Agrippa királynak, és ő mit felelt rá? **ApCsel 26:27-28** ■

Alkalmazás: *A „majdnem” kereszténység pontosan olyan, mint az egyáltalán nem keresztény élet. Te melyik vagy? Eldöntötted, hogy*

SZERDA

Hajóút Rómába (ApCsel 26:31 – 27:10)

PÁL kihallgatása után Félixhez és Festushoz hasonlóan Agrippa is világosan látta, hogy Pál ártatlan. Így szólt erről: „Ezt az embert szabadon lehetett volna bocsátani, ha a császárra nem apellált volna.” **ApCsel 26:32** Mivel azonban Pál római állampolgárként a császárhoz fellebbezett, nem tehettek mást, oda kellett őt küldeniük.

A hajózás akkoriban nem volt sem élvezetes, sem biztonságos. Sokáig eltartott, és sok törődéssel járt. A hajósok a Nap és a csillagok helyzete alapján tájékozódtak. A tengeri viharok is nagy veszélyt jelentettek az utazók számára. Pál ekkor már idős volt, és nem örvendett a legjobb egészségi állapotban. Ezért nagyon hálás lehetett, amiért két barátjának, Lukácsnak és Arisztarkusznak megengedték, hogy elkísérjék.

Egy nap hajózás után Sidonba érkeztek. Mit engedett meg Pálnak Július, a római százados? **ApCsel 27:3** ■

Sidonból Ciprus északi partjainál Mirába érkeztek. Július itt talált egy Rómába tartó hajót, amire összes foglyát áterelte. Az ellenszél miatt lassan és nehezen haladtak, s végül Kréta szigetének déli részén egy Szépikörtőnek nevezett helyre érkeztek. Ott elidőztek egy kicsit, várták, hogy jobbra forduljon az idő.

Közeledett a tél, és egyre veszélyesebbnek ígérkezett a Rómába vezető hajózás. Mivel az utat nem folytat-

hatták, el kellett dönteniük, hogy ottmaradnak, vagy megpróbálnak eljutni a 65 kilométerre fekvő Fénixbe.

Pálnak jócskán volt már tapasztalata a hajózás terén. Már évekkal azelőtt azt írta, hogy háromszor is hajótörést szenvedett. (2Kor 11:25) Hosszas vitatkozás után a százados Pál véleményét is kikérte. Mit tanácsolt Pál? **10. v.** ■

Alkalmazás: Lukács és Aristhárkus úgy döntöttek, elkísérik Pált. *Té is szívesen segítesz a rászoruló idősnek, még ha az kényelmetlen is neked?*

CSÜTÖRTÖK

A hajótörés (ApCsel 27:11–44)

ATÖBBSÉG sajnos nem akarta megfogadni Pál tanácsát, hogy maradjanak a Szépkikötő nevű helyen. Alighogy kihajóztak Fénix felé, szörnyű vihar támadt, és az erős északkeleti szél messze sodorta a hajót Kréta szigetének partjaitól.

A személyzet azonnal észrevette, hogy vészhelyzetben vannak, és megpróbálták előkészíteni a hajót a viharból való kimenekülésre. Először is eloldották a mentőcsónakokat a fedélzeten. Majd szorosan körbekötötték a hajót, hogy elzárják az egyre gyorsabban beszívargó víz útját.

Az erős északkeleti szél gyorsan Afrika északi partja felé sodorhatta volna a hajót, ahol zátonyra futhattak volna. Ezt elkerülendő, a tengerészek úgy kormányozták a hajót, hogy az lassan nyugat felé tartson. Mivel a vihar nem akart alábbhagyni, mit tettek ezután? **ApCsel 27:18-20** ■

Pál nem félt a haláltól a szörnyű vihar dühöngése közben, hiszen Isten azt ígérte neki, tanúja lesz Rómában. De felelősnek érezte magát a többi utas miatt, akik még nem voltak készek a halálra. Komolyan könyörgött Istenhez az életük megmentéséért.

Pál imájára válaszul Isten egy angyalt küldött az apostolhoz egyik éjszaka. Másnap reggel Pál mindenkinek elmondta, amit az angyaltól hallott. Mi volt az? **21-26. v.** ■

Valóban, a tizenegyedik éjszakán a matrózok észrevették, hogy sekélyebb vízben járnak, tehát szárazföld lehet a közelben. Ezért kivetettek négy vasmacskát, és várták a hajnalt. Másnap reggel megpróbálták kikormányozni a hajót az ismeretlen sziget partjához.

A hajó azonban megfeneklett a homokos parton, és kezdett szétszakadni. Mit akartak a katonák a foglyokkal tenni? **42. v.** ■

A katonáknak a saját életükkel kellett volna fizetniük, ha bármelyik rab

megszökött volna. Július azonban biztosra vette, hogy Isten Pállal van, ezért nem merte bántani. Mit parancsolt inkább? **43-44. v.** ■ Isten megálldotta Juliusz döntését, és senki sem hiányzott, amikor mindnyájan partot értek.

Alkalmazás: Pál azt mondta, hogy elhiszi Isten üzenetét, pedig semmi módot nem látott annak bekövetkeztére. Ez az igazi hit, a „nem látott dolgok valósága” **Zsid 11:1** ■

PÉNTEK

Máltán rekedtek (ApCsel 28:1–13)

MÁLTÁNAK hívták a szigetet, ahol Pál hajója zátonyra futott. Esett az eső, és mert mindenki átnedvesedett és fázott, tüzet raktak. Pál, aki mindig megpróbált mindenben segíteni, gallyakat gyűjtött a tűzrakáshoz. Mi történt vele, amikor egy köteg rőzsét dobott a tűzre? **ApCsel 28:3** ■

Akik látták, azt gondolták Párról, hogy bizonyára gyilkos, mert a vízbefúlástól ugyan megmenekült, de a büntetést nem kerülheti el. Pál azonban ügyet sem vetett rájuk, csak lerázta kezéről a viperát a tűzbe. A többiek továbbra is árgus szemekkel figyelték. Biztosak voltak benne, hogy feldagad a karja, vagy egyszer csak holtan esik össze. Ő azonban hosszabb idő után is teljesen egészségesnek látszott. Akkor meggondolták magukat, és Istennek tartották.

Micsoda lehetőség a jó hír megosztására a pogányokkal! Pál és két társa jól kihasználták az idejüket. Amikor a sziget főemberének apja megbetegedett, Pál az ágya mellé állt, imádkozott érte, és a férfi meggyógyult. Mi történt még azután? **9. v.** ■ Pál csodatételei miatt a helybeliek nagy jóindulattal voltak az egész hajótörött csoporthoz. Minden szükséges holmival ellátták őket.

Három hónap múlva újra hajózásra alkalmas lett az idő. Pált, társait és az összes többi foglyot egy másik hajóra szállították, ami addig Máltán telelt. Észak felé vették az irányt. Szirakúzá és Régiumot érintve végül az itáliai kikötővárosba, Puteoliba érkeztek. Onnan a foglyoknak még több mint kétszáz kilométert kellett Rómaig gyalogolniuk.

Alkalmazás: Pálnak jó néhány mentsége lehetett volna, hogy ne segítsen a tűzrakásban Máltán. Öreg volt és fáradt, ráadásul fogoly is. Ő azonban állapotától és körülményeitől függetlenül mindig segítőkész volt. *Té is olyan segítőkész vagy, mint Pál volt?*

ApCsel 24:1-28:13;
Az apostolok története,
419-446. old.

Tanulmányozásra

Ezen a héten megkerestem és elolvastam mindegyik bibliaverset a leckéből. ☐

Kr. u. 1000

Kr. u. 2000

Örökkévalóság